

הבשורה על-פי מתי

הולדת ישוע המשיח

(לוקס ב 7-1)

¹⁸ כִּדְּ הָיְתָה הַלְדָת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: מְרִים אִמּוֹ הָיְתָה מְאַרְסֶת לְיוֹסֵף, וּבִטְרָם הִתְאַחְדוּ נִמְצְאָה הָרָה מְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ. ¹⁹ יוֹסֵף בְּעֵלָה, שֶׁהָיָה צָדִיק וְלֹא רָצָה לְהַצִּיג אוֹתָהּ לְחִרְפָּה, הִחְלִיט לְגַרֵּשׁ אוֹתָהּ בְּסֵתֶר. ²⁰ בְּעוֹד הוּא מְהַרְהֵר בְּכַד נִרְאָה אֵלָיו מְלֹאָךְ הַיּוֹה בְּבַחֲלוֹם וְאָמַר: "יוֹסֵף בֶּן דָּוִד, אַל תַּחֲשֵׁשׁ לְקַחַת אֵלֶיךָ אֶת מְרִים אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אֲשֶׁר הוֹרָה בָּהּ מְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא. ²¹ הִיא אֲיוֹלְדָת בֶּן וְאִתָּהּ תִּקְרָא שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ, כִּי הוּא יֵוֹשִׁיעַ אֶת עַמּוֹ מִחַטָּאתֵיהֶם."

²² כֹּל זֶה אָרַע כְּדֵי שִׁיתְקִים מֶה שְׂדֵבֵר אֲדֹנָי בְּפִי הַנְּבִיא: ²³ "הִנֵּה הֵעֲלָמָה הָרָה וְיֹלְדָת בֶּן וְקִרְאָת שְׁמוֹ יֵעֲמַנוּ אֵל." ²⁴ לְאַחַר מִכֵּן הִקִּיץ יוֹסֵף מִשְׁנָתוֹ וַעֲשָׂה כְּפִי שְׁצִוָּהוּ מְלֹאָךְ יְהוָה. הוּא לָקַח אֵלָיו אֶת אֲשֶׁתוֹ ²⁵ מִבְּלִי שִׂדְעָה אוֹתָהּ עַד אֲשֶׁר יֵלְדָה בֶּן, וְקִרְאָ אֶת שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ.

ב

¹ בַּעַת שֶׁנּוֹלַד יֵשׁוּעַ בְּבֵית לְחָם יְהוּדָה, בִּימֵי הַיּוֹרְדוֹס הַמְּלָךְ, בָּאוּ לִירוּשָׁלַיִם חֲכָמִים מִן הַמִּזְרָח. ² שָׂאוּ: "הֵיכֵן מְלָךְ הַיְהוּדִים אֲשֶׁר נוֹלַד? כִּי רָאִינוּ אֶת כּוֹכְבוֹ בַּמִּזְרָח וּבָאֵנוּ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ." ³ כַּאֲשֶׁר שָׁמַע זֹאת הַיּוֹרְדוֹס הַמְּלָךְ נָדְהָם הוּא וְכָל יְרוּשָׁלַיִם עִמּוֹ. ⁴ הוּא בָּנָס אֶת כָּל רְאֵשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְסוֹפְרֵי הַעֵם וְשָׂאֵל אוֹתָם אֵיפֹה יוֹלַד הַמְּשִׁיחַ. ⁵ אָמְרוּ לוֹ: "בְּבֵית לְחָם יְהוּדָה, כִּי כֵן נִכְתָּב עַל-יַד הַנְּבִיא: ⁶ "וְאִתָּה בֵּית לְחָם אֶרֶץ יְהוּדָה, אֵינְךָ צָעִיר בְּאֵלּוּפֵי יְהוּדָה, כִּי מִמֶּךָ יֵצֵא מוֹשֵׁל אֲשֶׁר יִרְעָה אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל." ⁷ אַז קָרָא הַיּוֹרְדוֹס בְּחֻשָׁאֵי לְחֲכָמֵי הַמִּזְרָח וּבִרְרָ אֶצְלָם מִתִּי הוֹפִיעַ הַכּוֹכֵב. ⁸ אַחֲרֵי כֵן שָׁלַח אוֹתָם לְבֵית לְחָם בְּאֶמְרוֹ: "לְכוּ חִקְרוּ הֵיטֵב

א

ספר היוחסין של ישוע המשיח

(לוקס ג 38-23)

¹ סֵפֶר תּוֹלְדוֹת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּיַדְדוֹד ² אֲבִרְהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק, יִצְחָק הוֹלִיד אֶת יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב הוֹלִיד אֶת יְהוּדָה וְאֶת אַחִיו. ³ יְהוּדָה הוֹלִיד אֶת פְּרָץ וְאֶת זָרַח מִתָּמָר, פְּרָץ הוֹלִיד אֶת חֲצֵרוֹן וְחֲצֵרוֹן הוֹלִיד אֶת רָם. ⁴ רָם הוֹלִיד אֶת עֲמִינָדָב, עֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת שְׁלֹמוֹן. ⁵ שְׁלֹמוֹן הוֹלִיד אֶת בְּעָזָה מִרְחָב, בְּעָזָה הוֹלִיד אֶת עוֹבָד מְרוֹת וְעוֹבָד הוֹלִיד אֶת יִשִׁי. ⁶ יִשִׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד הַמְּלָךְ, דָּוִד הוֹלִיד אֶת שְׁלֹמֹה מִזּוֹ שֶׁהָיְתָה אִשְׁתּוֹ אוּרִיָּה. ⁷ שְׁלֹמֹה הוֹלִיד אֶת רְחַבְעָם, רְחַבְעָם הוֹלִיד אֶת אֲבִיָּה וְאֲבִיָּה הוֹלִיד אֶת אֶסָא. ⁸ אֶסָא הוֹלִיד אֶת יְהוֹשָׁפָט, יְהוֹשָׁפָט הוֹלִיד אֶת יוֹרָם וְיוֹרָם הוֹלִיד אֶת אַחָז וְאַחָז הוֹלִיד אֶת חִזְקִיָּהוּ. ⁹ חִזְקִיָּהוּ הוֹלִיד אֶת יוֹתָם, יוֹתָם הוֹלִיד אֶת אַחָז וְאַחָז הוֹלִיד אֶת חִזְקִיָּהוּ. ¹⁰ חִזְקִיָּהוּ הוֹלִיד אֶת מְנַשֶּׁה, מְנַשֶּׁה הוֹלִיד אֶת אֶמְוֹן וְאֶמְוֹן הוֹלִיד אֶת יֹאשִׁיָּהוּ. ¹¹ יֹאשִׁיָּהוּ הוֹלִיד אֶת יְכִנְיָהוּ וְאֶת אַחָז בִּימֵי גְלוֹת בָּבֶל. ¹² לְאַחַר שֶׁהִגְלוּ בְּבִלְהָ הוֹלִיד יְכִנְיָהוּ אֶת שְׂאֵלְתִיָּאֵל וְשְׂאֵלְתִיָּאֵל הוֹלִיד אֶת זְרַבְבָּל. ¹³ זְרַבְבָּל הוֹלִיד אֶת אֲבִיָּהוּד, אֲבִיָּהוּד הוֹלִיד אֶת אֱלִיקִים וְאֱלִיקִים הוֹלִיד אֶת עֲזוּר. ¹⁴ עֲזוּר הוֹלִיד אֶת צְדוֹק, צְדוֹק הוֹלִיד אֶת יְכִין וְיְכִין הוֹלִיד אֶת אֱלִיָּהוּד. ¹⁵ אֱלִיָּהוּד הוֹלִיד אֶת אֶלְעָזָר, אֶלְעָזָר הוֹלִיד אֶת מַתָּן וּמַתָּן הוֹלִיד אֶת יַעֲקֹב. ¹⁶ יַעֲקֹב הוֹלִיד אֶת יוֹסֵף בְּעַל מְרִים, אֲשֶׁר מִמֶּנָּה נוֹלַד יֵשׁוּעַ הַנִּקְרָא מְשִׁיחַ. ¹⁷ וּבְכֵן כָּל הַדּוֹרוֹת מֵאֲבִרְהָם עַד דָּוִד אֲרַבְעָה-עָשָׂר דּוֹרוֹת, וּמִדָּוִד עַד גְלוֹת בָּבֶל אֲרַבְעָה-עָשָׂר דּוֹרוֹת, וּמִגְלוֹת בָּבֶל עַד הַמְּשִׁיחַ אֲרַבְעָה-עָשָׂר דּוֹרוֹת.

יוחנן המטביל וקריאתו

(מרקוס א 8-1; לוקס ג 9-1, 15-17; יוחנן א 28-19)

¹ בימים ההם הופיע יוחנן המטביל, כשהוא קורא במדבר יהודה לאמר: ² "שובו בבתשובה, כי קרבה מלכות השמים." ³ הוא היה זה שנאמר עליו בפי ישעיהו הנביא: ⁴ "קול קורא במדבר פנו דרך יהוה, ישרו מסלולתיו." ⁵ אותו יוחנן לבושו היה עשוי משער גמלים וחקורת עור על מתניו, ומאכלו חגבים ודבש היער. ⁶ אז יצאו אליו ירושלים וכל יהודה וכל כפר הירדן והטבלו על-ידיו בירדן כשהם מתודים על חטאתיהם. ⁷ כשראה רבים מן הפרושים והצדוקים באים להטביל אמר להם: "ילדי צפעונים, מי הזהיר אתכם להמלט מן החרון העומד לבוא? ⁸ לכן עשו פרי ראוי לתשובה! ⁹ ואל תחשבו בלבבכם לאמר, 'אברהם הוא אבינו', כי אני אומר לכם שמן האבנים האלה יכול אלהים להקים בנים לאברהם. ¹⁰ וכבר מנח הגרזן על שרש העצים. על כן כל עץ אשר איננו עושה פרי טוב יגדע וישלך לתוך האש. ¹¹ אני אמנם מטביל אתכם במים לתשובה, אך הבא אחרי חזק ממני ואינני ראוי לשאת את נעליו. הוא יטביל אתכם ברוח הקדש ובאש. ¹² בידו קלשון המזרה לנקות את גרנו, והוא יאסוף את דגנו אל האסס, אך את המוז ישוף באש בלתי נכבית."

טבילת ישוע

(מרקוס א 9-11; לוקס ג 21-22)

¹³ אז הגיע ישוע מן הגליל לירדן ובא אל יוחנן להטביל אצלו, ¹⁴ אלא שיוחנן נסה להניאו מכך באמר: "אני צריך להטביל אצלך, ואתה בא אלי?" ¹⁵ השיב לו ישוע ואמר: "הנח כעת, כי כך ראוי שנקים את הצדק בלוי." ויוחנן הניח לו. ¹⁶ ישוע נטבל ועלה מיד מן המים. אותה עת נפתחו השמים, והוא ראה את רוח אלהים יורדת כיונה ובאה עליו. ¹⁷ והנה קול מן

על-אודות הילד, וכאשר תמצאו אותו הודיעו לי כדי שאבוא ואשתחוה לו גם אני." ⁹ הם שמעו את דברי המלך והלכו, והנה הכוכב שראו במזרח התקדם לפניהם עד אשר בא ונעמד מעל למקום שבו נמצא הילד. ¹⁰ כאשר ראו את הכוכב שמחו שמחה גדולה עד מאד. ¹¹ הם נכנסו לבית וראו את הילד עם מרים אמו. נפלו על פניהם והשתחוו לו, ופתחו את אוזרותיהם והגישו לו מתנות: זהב ולבונה ומור. ¹² לאחר שהזהרו בחלום שלא לחזר אל הורדוס, יצאו לארצם בדרך אחרת.

הילד ישוע ניצל ממוות

¹³ הם הלכו משם, ומלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום ואמר: "קום, קח את הילד ואת אמו וברח למצרים והשאר שם עד אשר אמר לך, כי הורדוס יחפש את הילד כדי להשמיד אותו." ¹⁴ הוא קם ולקח את הילד ואת אמו בלילה ויצא למצרים. ¹⁵ שם נשאר עד מות הורדוס, לקיים את אשר דבר אדני בפי הנביא: ¹⁶ "ממצרים קראתי לבני." ¹⁷ כאשר ראה הורדוס כי התלו בו החכמים רגז עד מאד ושלח להרג את כל הילדים שבבית לחם ובכל סביבותיה, מבני שנתיים ומטה, במועד אשר קבע מפי החכמים. ¹⁸ אז נתקיים הנאמר בפי ירמיהו הנביא: ¹⁹ "קול ברמה נשמע, נהי בכי תמרורים, רחל מבכה על-בניה, מאנה להנחם כי אינם." ²⁰ אחרי מות הורדוס נראה מלאך יהוה אל יוסף בחלום בארץ מצרים ואמר: "קום, קח את הילד ואת אמו ולך לארץ ישראל, כי מתו המבקשים את נפש הילד." ²¹ הוא קם ולקח את הילד ואת אמו ובא לארץ ישראל. ²² אבל בשמעו כי ארכלאוס מולך ביהודה במקום הורדוס אביו, פחד ללכת לשם. לאחר שהזהר בחלום יצא אל סביבות הגליל. ²³ הוא בא וישב בעיר הנקראת נצרת, למען יתקיים הנאמר על-פי הנביאים כי נצרי יקרא לו.

הקריאה לארבעה דייגים

(מרקוס א 16-20; לוקס ה 1-11)

¹⁸ כְּשֶׁהִלֵּךְ לִיד יָם הַגָּלִיל רָאָה שְׁנֵי אַחִים, אֶת שִׁמְעוֹן הַנִּקְרָא כִּיפָּא וְאֶת אַנְדְּרֵי אַחִיו, מְשַׁלְּכִים רֶשֶׁת לַתּוֹד הַיָּם, כִּי דֵיגִים הָיוּ. ¹⁹ אָמַר לָהֶם: "בּוֹאוּ אַחֲרַי וְאֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם דֵּיגֵי אָדָם." ²⁰ מִיַּד עָזְבוּ אֶת הַרְשָׁתוֹת וְהִלְכוּ אַחֲרָיו.

²¹ בְּלָכְתוֹ הַלָּאָה רָאָה שְׁנֵי אַחִים אַחֲרֵים, אֶת יַעֲקֹב בֶּן זְבֻדִי וְאֶת יוֹחָנָן אַחִיו, בְּסִירָה עִם זְבֻדֵי אֲבִיהֶם וְהֵם מִתְקַנְיִם^א אֶת רֶשֶׁתוֹתֵיהֶם. קָרָא לָהֶם, ²² וּמִיַּד עָזְבוּ אֶת הַסִּירָה וְאֶת אֲבִיהֶם וְהִלְכוּ אַחֲרָיו.

ישוע משרת את ההמונים

(לוקס ו 17-19)

²³ הוּא סָבַב בְּכָל הַגָּלִיל כְּשֶׁהוּא מְלַמֵּד בְּבֵתֵי הַכְּנֶסֶת וּמְכַרְזֵי אֶת בְּשׂוֹרֵת הַמַּלְכוּת וּמְרַפֵּא כָּל מַחְלָה וְכָל מַדּוּה בָּעָם. ²⁴ שִׁמְעוּ יָצָא בְּכָל סוּרְיָה וְהִבִּיאוּ אֵלָיו אֶת כָּל הַחֹלִים הַסּוֹבְלִים מִמַּחְלוֹת וּמִכְאוּבִים לְמִינֵיהֶם, וְגַם אֲנָשִׁים אַחוּזֵי שָׂדִים, סוֹבְלֵי פִירְקוּסִים^ב וּמְשִׁתְּקִים, וְהוּא רַפֵּא אוֹתָם. ²⁵ הַמוֹנִים הַמוֹנִים הִלְכוּ אַחֲרָיו מִהַגָּלִיל וּמִדְּקַפּוּלִים, מִירוּשָׁלַיִם וְיְהוּדָה וּמֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן.

ה

הדרשה על ההר

¹ כַּאֲשֶׁר רָאָה אֶת הַמּוֹן הָעָם עֹלָה בְּמַעְלָה הַהָר וַיֵּשֶׁב, וְתַלְמִידָיו נִגְשׂוּ אֵלָיו. ² פָּתַח פִּיו, לְמַד אוֹתָם וְאָמַר:

אשר

(לוקס ו 20-23)

³ "אֲשֶׁרִי עֲנִי הַרוּחַ, כִּי לָהֶם מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם. ⁴ אֲשֶׁרִי הָאֲבֵלִים, כִּי הֵם יִנְחָמוּ. ⁵ אֲשֶׁרִי הָעֲנֻוִים, כִּי הֵם יִירְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ. ⁶ אֲשֶׁרִי הָרַעֲבִים וְהָעֲמָאִים לְצַדֵּק, כִּי הֵם יִשְׂבְּעוּ. ⁷ אֲשֶׁרִי הָרַחֲמָנִים, כִּי הֵם יִרְחָמוּ. ⁸ אֲשֶׁרִי טְהוֹרֵי הַלֵּב, כִּי הֵם יִרְאוּ אֶת אֱלֹהִים. ⁹ אֲשֶׁרִי עוֹשֵׂי שְׁלוֹם, כִּי יִבְנִי אֱלֹהִים יִקְרָאוּ. ¹⁰ אֲשֶׁרִי הַנְּרַדְּפִים בְּגַלְל הָאֲצֵדֵק, כִּי לָהֶם מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם. ¹¹ אֲשֶׁרִיכֶם אִם יִתְרַפּוּ וַיִּרְדְּפוּ אִתְּכֶם וַיַּעֲלִילוּ

הַשָּׁמַיִם אוֹמֵר: ² "זֶה בְּנֵי אֱהוּבֵי אֲשֶׁר בּו חֲפָצְתִּי."

ד

ישוע עומד בניסיון

(מרקוס א 12-13; לוקס ד 1-13)

¹ אַז הוֹבִילָה הַרוּחַ אֶת יֵשׁוּעַ אֶל הַמִּדְבָּר לְהַתְּנִסּוֹת עַל-יַדֵי הַשָּׁטָן, וּלְאַחַר שִׁעָם אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה הָיָה רָעֵב. ³ נִגַּשׁ אֵלָיו הַמְּנַסֶּה וְאָמַר: "אִם בְּיַד הָאֱלֹהִים אַתָּה, צוּה שְׁהָאֲבָנִים הָאֵלֶּה יִהְיוּ לֶלֶחֶם." ⁴ הַשִּׁיב יֵשׁוּעַ וְאָמַר: "כִּתוּב, לֹא עַל-הַלֶּחֶם לְבַדוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם, כִּי עַל-כָּל-מוֹצֵא פִי אֱלֹהִים."

⁵ לָקַח אוֹתוֹ הַשָּׁטָן אֶל הָעִיר הַקֹּדֶשׁ וְהֵעֱמִידוֹ עַל פְּנֵת גַּג בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. ⁶ אָמַר לוֹ: "אִם בְּיַד הָאֱלֹהִים אַתָּה, הַשְׁלֵךְ עַצְמְךָ לְמַטָּה, שֶׁהֲרִי כְּתוּב, ⁷ כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה-לְךָ, עַל-כַּפַּיִם יִשְׂאוּנֶךָ, פְּרָתְגָךְ בְּאֲבָן רַגְלֶךָ!"

⁷ אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: "עוֹד כְּתוּב, לֹא תִנְסֶה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ!"

⁸ עוֹד לָקַח אוֹתוֹ הַשָּׁטָן לְהַר גְּבוּהַ מְאֹד וְהִרְאָה לוֹ אֶת כָּל מַמְלָכוֹת תְּבֵל וּכְבוֹדָן. ⁹ אָמַר אֵלָיו: "אֶת כָּל אֵלֶּה אֶתֵּן לָךְ אִם תִּפֹּל עַל פְּנֵיךָ וְתִשְׁתַּחֲוֶה לִּי."

¹⁰ הַשִּׁיב לוֹ יֵשׁוּעַ: "הִסְתַּלַּק, הַשָּׁטָן, הֵן כְּתוּב, ¹¹ לִיְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה וְאוֹתוֹ לְבַדוֹ תַעֲבֹד."

¹¹ לְאַחַר מִכֵּן עָזַב אוֹתוֹ הַשָּׁטָן, וּמִלְּאֲכִים נִגְשׂוּ לְשִׁרְתּוֹ.

ישוע מתחיל את שליחותו בגליל

(מרקוס א 14-15; לוקס ד 14-15)

¹² כַּאֲשֶׁר שָׁמַע יֵשׁוּעַ כִּי הִסְגִּירוּ אֶת יוֹחָנָן יָצָא אֶל הַגָּלִיל. ¹³ הוּא עָזַב אֶת נְצָרֶת וּבָא לְגוֹר בְּכַפֵּר נַחוּם לִיד הַיָּם, בְּאָזוֹר זְבוּלוֹן וְנַפְתָּלִי, לְמַעַן יִתְקַיֵּם הַנְּאֻמָּה בְּפִי יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא: ¹⁴ "אֲרַעֲה זְבוּלוֹן וְאֲרַעֲה נַפְתָּלִי, דֶּרֶךְ הַיָּם, עֵבֶר הַיַּרְדֵּן, גְּלִיל הַגּוֹיִם. ¹⁵ הָעָם הַיּוֹשְׁבִים בְּחַשְׁדָּה רָאוּ אֹזֶר גְּדוּל, יֹשְׁבֵי בְּאָרֶץ צְלָמוֹת אֹזֶר נִגַּה עֲלֵיהֶם."

¹⁷ מִן הַעַת הַהִיא חָחַל יֵשׁוּעַ לְהַכְרִיז וּלְאָמַר: "חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, כִּי קָרְבָה מַלְכוּת שָׁמַיִם."

עליכם בגללי.¹² שמחו וגילו, כי שכרכם רב בשמים; הרי כף נרדפו את הנביאים שהיו לפניכם."

מלח ואור

(מרקוס ט 50; לוקס יד 34-35)

¹³ "אתם מלח הארץ, ואם תאבד למלח מליחותו, ביצד תחזר לו? הן לא יצלח עוד לשום דבר כי אם להשליכו החוצה להיות מרמס לרגלי האנשים.¹⁴ אתם אור העולם. עיר שוכנת על הר אינה יכולה להסתר.¹⁵ גם אין מדליקים מנורה ושמים אותה תחת כלי, אלא על פן מניחים אותה, ואז תאיר לכל מי שבבית.¹⁶ כד יאיר נא אורכם לפני בני אדם, למען יראו את מעשיכם הטובים ויכבדו את אביכם שבשמים."

התורה והנביאים

¹⁷ "אל תחשבו שבאתי לבטל את התורה או את הנביאים; לא באתי לבטל כי אם לקיים.¹⁸ אמן. אומר אני לכם, עד אשר יעברו השמים והארץ אף יוד אחת או תג אחד לא יעברו מן התורה בטרים יתקיים הכל.¹⁹ לכן כל המפר אחת מן המצוות הקטנות האלה ומלמד כד את הבריות, קטון יקרא במלכות השמים. אבל כל העושה ומלמד, הוא גדול יקרא במלכות השמים.²⁰ אומר אני לכם, אם לא תהיה צדקתכם מרבה מצדקת הסופרים והפרושים לא תכנסו למלכות השמים."

כעס והתפיסות

²¹ "שמעתם כי נאמר לראשונים ללא תרצח, וכל רוצח יחייב לדין.²² ואני אומר לכם: כל הכולע על אחיו יחייב לדין; האומר לאחיו 'ריק' יחייב למשפט הסנהדרין; והאומר 'אוויל' דינו אש גיהנום.²³ לכן אם תביא את קרבנך אל המזבח ושם תזכר כי לאחיד דבר נגדך,²⁴ עזב את קרבנך שם לפני המזבח ולך תחלה להתרצות לאחיד, ואחר כך בוא והקרב את קרבנך.²⁵ מהר להתפיס עם איש ריבך בעודך בדרך אתו, פן ימסר אותך לשופט והשופט ימסר אותך לשוטר ותשלך לבית הסהר.²⁶ אמן אומר אני לך, ללא תצא משם עד אשר תשלם את

האגורה האחרונה."

ניאוף

²⁷ "שמעתם כי נאמר ללא תנאף.²⁸ ואני אומר לכם שכל המביט באשה מתוך תאוה אליה כבד נאף אותה בלב.²⁹ אם עינך הימנית תכשיל אותך, נקר אותה והשלך אותה ממך, כי מוטב לך שיאבד אחד מאבריך משישליך כל גופך לגיהנום.³⁰ ואם ידך הימנית תכשיל אותך, קצץ אותה והשלך אותה ממך, כי מוטב לך שיאבד אחד מאבריך מרדת כל גופך לגיהנום."

גירושין

(מתי יט 9; מרקוס י 11-12; לוקס טז 18)

³¹ "נאמר, איש כי יגרש את אשתו יתן לה ספר כריתות.³² ואני אומר לכם: כל המגרש את אשתו חוץ מאשר על-דבר זנות, עושה אותה לנואפת; והלוקח את הגרושה לאשה נואף הוא."

שבועה

³³ "עוד שמעתם כי נאמר לראשונים ללא תשבוע לשקר בשלם לאדני נדריך.³⁴ ואני אומר לכם שלא להשבוע כלל: לא בשמים, כי כפסא אלהים הם;³⁵ אף לא בארץ, כי הדום רגליו היא; ולא בירושלים, שהרי קרית מלך רב היא.³⁶ גם בראשך אל תשבוע, כי אינך יכול להפוך שיערה אחת ללבנה או לשחורה.³⁷ אף תהא מלתכם כן, כן; 'לא', לא. יותר מזה מן הרע הוא."

מידה כנגד מידה

(לוקס ו 30-29)

³⁸ "שמעתם כי נאמר עין תחת עין, שן תחת שן.³⁹ ואני אומר לכם שלא להתקומם על עושה הרע. אדרבא, הסוטר לך על הלחי הימנית, הפנה אליו גם את האחרת.⁴⁰ מי שרוצה לתבע אותך לדין כדי לקחת את כתנתך, הנח לו גם את מעילך.⁴¹ ומי שמאלץ אותך ללכת אתו מרחק מה אחד, לך אתו שנים.⁴² תן למבקש ממך, ואל תפנה מן הרוצה ללוות ממך."

אהבה לאויבים

(לוקס ו 27-28, 32-36)

43 "שמעתם כי נאמר ^אאהב את רעהך ^בושנא את אויבך'. 44 ואני אומר לכם, ^אאהבו את אויביכם ^ב והתפללו בעד ^ג רודפיכם, 45 למען תהיו ^אבנים לאביכם שבשמים, כי הוא ^במזרח שמשו על רעים ועל טובים וממטיר גשם על צדיקים ועל רשעים. 46 הן אם תאהבו את אוהביכם מה שכרכם? הלא גם המוכסים עושים זאת. 47 ואם תשאלו בשלום אחיכם בלבד, מהו המיוחד שאתם עושים? הלא גם הגויים עושים זאת. 48 לכן ^אהיו שלמים, כמו שאביכם שבשמים שלם הוא."

1

גמילות חסדים

1 "השמרו מלעשות את מעשיכם הטובים לפני בני אדם מתוך כוונה ^אשיראו אתכם; אם תעשו כן, אין לכם שכר אצל אביכם שבשמים. 2 לכן בעשותך מעשי צדקה אל תשמיע קול תרועה לפניך כמו ^אשעושים הצבועים בבתי הכנסת וברחובות כדי שיכבדו אותם האנשים. אמן אומר אני לכם, ^בשכרם אתם. 3 ואתה בעשותך מעשה צדקה אל תדע שמאלך את אשר עושה ימינך, 4 למען יהיה מתן הצדקה שלך בסתר ואביך הרואה במסתרים ^א יגמל לך."

תפילה

(לוקס יא 2-4)

5 "כאשר אתם מתפללים אל תהיו כצבועים, האוהבים להתפלל בעמדם בבתי כנסת ובכפנות של רחובות ^א למען יראו לבני אדם. אמן אומר אני לכם, שכרם אתם. 6 ואתה כאשר תתפלל הכנס לחדרך, ^א סגר את הדלת בעדך והתפלל לאביך אשר בסתר, ואביך הרואה במסתרים ^א יגמל לך."

7 כאשר אתם מתפללים המנעו ^א מלגבב מלים בגויים, החושבים שברב דבורם ישמעו. 8 אל תהיו דומים להם, כי ^א יודע אביכם את צרכיכם בטרם תבקשו ממנו. 9 לכן כך התפללו אתם:

10 ^אאבינו שבשמים, ^ביתקדש שמך, ^גתבוא מלכותך, ^דיעשה רצונך

כבשמים כן בארץ.

11 את ^אלחם חקנו תן לנו היום,

12 ^אוסלח לנו על חובותינו

כפי שסולחים גם אנחנו לחייבים לנו.

13 ואל תביאנו לידי ^אנסיון,

כי אם ^בתלצנו מן הרע ^א.

14 כי ^אם תסלחו לבני אדם על חטאתיהם,

גם אביכם שבשמים יסלח לכם. 15 ואם לא

תסלחו לבני אדם, גם אביכם ^א לא יסלח לכם על

חטאתיכם."

צום

16 "כאשר אתם ^אצמים אל תהלכו קודרים כמו הצבועים, המשנים את פניהם כדי להראות צמים לבני אדם. אמן אומר אני לכם, שכרם אתם. 17 ואתה כאשר תצום משח את ראשך בשמן ורחץ את פניך, 18 כדי שלא תראה ^אצם לבני אדם כי אם לאביך אשר בסתר, ואביך הרואה במסתרים הוא ^א יגמל לך."

אוצר בשמים

(לוקס יב 33-34)

19 "אל תאצרו לכם אוצרות עלי אדמות, במקום שהקש והחלודה משחיתים והגנבים פורצים וגונבים. 20 אצרו לכם ^א אוצרות בשמים, במקום אשר ^בקש וחלודה לא ישחיתו וגנבים לא יפרצו ולא יגנבו; 21 כי במקום שאוצרך נמצא, שם יהיה גם לבבך."

אור הגוף

(לוקס יא 34-36)

22 "מנורת הגוף היא העין. לפיכך אם ^א עינך טובה כל גופך יאור. 23 אך אם עינך רעה כל גופך יחשך; ואם יחשך האור אשר בקרבך, מה רב החשך!"

אלוהים והממון

(לוקס טז 13)

24 "אין אדם יכול לעבד ^א שני אדונים, שכן או ישנא אחד ויאהב את השני, או יהיה מסור לאחד ויזלזל בשני. אינכם יכולים לעבד את

האלהים ואת הַמְמוֹן.

ברגליהם ויפנו ויטרפו אתכם.

אל דאגה

(לוקס יב 22-34)

25 "לכן אומר אני לכם: אל תדאגו לנפשכם – מה תאכלו או מה תשתו, ולא לגופכם – מה תלבשו. הלא הנפש חשובה מן המזון, והגוף חשוב מן הלבוש. 26 הביטו אל עוף השמים: אינם זורעים ואינם קוצרים, אף אינם אוספים אל אסמים, ואביכם שבשמים מכלכל אותם. הלא אתם חשובים יותר מהם. 27 ומי מכם בדאגתו יכול להוסיף אפילו מעט על שנות חייו?"

28 ולמה אתם דואגים ללבוש? התבוננו אל שושני השדה וראו איך הם גדלים: אינם עמלים ואינם טווים. 29 אומר אני לכם שגם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כבאחד מהם. 30 ואם ככה מלביש אלהים את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישלף לתוך התנור, על אחת כמה וכמה אתכם, קטני האמונה! לכן אל תדאגו לאמר: מה נאכל? מה נשתה? ומה נלבש? 32 הן את כל אלה מבקשים הגוים, והרי אביכם שבשמים יודע שזקוקים אתם לכל אלה. 33 אתם בקשו תחלה את מלכותו ואת צדקתו, וכל אלה יוספו לכם. 34 לכן אל תדאגו ליום מחר, כי המחר ידאג לעצמו; די לו ליום צרתו."

ז

שפיטת הזולת

(לוקס ו 37-38, 41-42)

1 "אל תשפטו למען לא תשפטו, 2 כי במשפט אשר אתם שופטים תשפטו, ובמדה אשר אתם מודדים ימדד לכם.

3 מדוע אתה רואה את הקיסם אשר בעין אחיך ואינך שם לב לקורה אשר בעיניך? 4 איך תאמר לאחייך: 'הנח לי להוציא את הקיסם מעיניך', והנה הקורה בעיניך? 5 צבוע! הוצא תחלה את הקורה מעיניך; אחרי כן תראה היטב, ותוכל להוציא את הקיסם מעינו של אחיך. 6 אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליכו פניניכם לפני החזירים, פן ירמסו אותם

בקשה ומענה

(לוקס יא 9-13)

7 "בקשו וינתן לכם. חפשו ותמצאו. דפקו ויפתח לכם. 8 כי כל המבקש מקבל, והמחפש מוצא, והמתדפק יפתח לו. 9 מי מכם האיש אשר בנו יבקש לחם והוא יתן לו אבן? 10 או אם יבקש דג היתן לו נחש? 11 הן אם אתם הרעים יודעים לתת מתנות טובות לבניכם, כל שכן אביכם שבשמים יתן אף טוב למבקשים ממנו. 12 לכן כל מה שתמצאו שיעשו לכם בני האדם, כך גם אתם עשו להם, כי זאת התורה והנביאים."

הפתח הצר

(לוקס יג 24)

13 "הפנסו דרך הפתח הצר, כי רחב הפתח ומרווחת הדרך המוליכה לאבדון ורבים ההולכים בה. 14 אך צר הפתח וצרה הדרך המוליכה לחיים, ומעטים המוצאים אותה."

העץ ופריו

(לוקס ו 43-44)

15 "הזהרו מנביאי השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים ובתוך תוכם זאבים טורפים הם. 16 בפרותיהם תכירו אותם. האם אוספים ענבים מן הקוצים או תאנים מן הברקנים? 17 כך כל עץ טוב עושה פרי טוב, והעץ הנשחת עושה פרי רע.

18 עץ טוב איננו יכול לעשות פרי רע, ועץ נשחת איננו יכול לעשות פרי טוב. 19 כל עץ שאינו עושה פרי טוב כורתים אותו ומשליכים אותו לתוך האש. 20 לכן בפרותיהם תכירו אותם."

מעולם לא הכרתי אתכם

(לוקס יג 25-27)

21 "לא כל האומר לי 'אדוני, אדוני' יכנס למלכות השמים, אלא העושה את רצון אבי שבשמים. 22 רבים יאמרו אלי ביום ההוא: 'אדוני, אדוני, הלא בשמך נבאנו ובישמך

אנשי צבא, וכאשר אני אומר לזה, 'לך!', הוא הולך; ולאחר 'בוא!', הוא בא; ולעבדי, 'עשה זאת!', הוא עושה."

¹⁰ שמע ישוע והתפלא. אמר אל ההולכים אחריו: "אמן אומר אני לכם, אצל אף אחד בישראל לא מצאתי אמונה כזאת." ¹¹ ואני אומר לכם, רבים יבואו ממזרח וממערב ויסבו עם אברהם ויזחק ויעקב במלכות השמים, אבל בני המלכות יגרשו אל החשך החיצון; שם יהיו היללה וחריקת השנים." ¹³ ולשר-המאה אמר ישוע: "לך" וכאמונתך בן יהיה לך." אותה שעה נרפא נערו.

ריפוי חולים רבים

(מרקוס א 29-34; לוקס ד 38-41)

¹⁴ כשנכנס ישוע לביתו של כפא ראה את חמותו שוכבת והיא סובלת מחם. ¹⁵ הוא נגע בידה והחם סר ממנה. אז קמה ושרתה אותם. ¹⁶ לעת ערב הביאו אליו רבים שהיו אחוזה שדים והוא גרש את הרוחות בדבר פיו ורפא את כל החולים, ¹⁷ לקים את אשר נאמר בפי ישעיהו הנביא: ¹⁸ "חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם."

ישוע משיב למבקשים ללכת אחריו

(לוקס ט 57-62)

¹⁸ כשראה ישוע המון עם רב מסביבו צוה לעבר אל עבר הים. ¹⁹ נגש אליו אחד הסופרים ואמר לו: "רבי, אלך אחרך אל כל מקום שתלך."

²⁰ ענה לו ישוע: "לשועלים יש מאורות ולעוף השמים קנים, אך בזה האדם אין לו מקום להניח את ראשו."

²¹ איש אחר מן התלמידים אמר אליו: "אדוני, הרשה לי תחלה ללכת לקבר את אבי." ²² אמר לו ישוע: "לך אחרי והנח למתים לקבר את מתיהם."

ישוע משקיט סערה

(מרקוס ד 35-41; לוקס ח 22-25)

²³ הוא נכנס לסירה ותלמידיו נכנסו אחריו. והנה סערה גדולה התחוללה בים עד אשר

גרשונו שדים ובשמך עשינו נפלאות רבות. ²³ אז אודיע להם: 'מעולם לא הפרתי אתכם, סורו ממני עושי רשע!'"

יסוד איתן ויסוד רעוע

(לוקס ו 47-49)

²⁴ "לכן כל השומע את דברי אלה ויעושה אותם יהיה דומה לאיש נבון אשר בנה את ביתו על הסלע. ²⁵ הגשם ירד, באו השטפונות ונשבו הרוחות והלמו בבית ההוא, אך הוא לא נפל, כי יסד על הסלע.

²⁶ וכל השומע את דברי אלה ואינו עושה אותם ידמה לאוייל אשר בנה את ביתו על חול. ²⁷ הגשם ירד, באו השטפונות ונשבו הרוחות והלמו בבית ההוא; נפל הבית וגדולה היתה מפלתו."

²⁸ כשנמר ישוע את דבריו אלה השתומם המון העם על תורתו, ²⁹ כי למד אותם כבעל סמכות ולא כדרך שלמדו סופריהם.

ח

ריפוי המצורע

(מרקוס א 40-45; לוקס ה 12-16)

¹ הוא ירד מן ההר והמון עם רב הלכו אחריו. ² אז התקרב איש מצרע, השתחוה לו ואמר: "אדוני, אם תרצה תוכל לטהר אותי." ³ הושיט ישוע את ידו, נגע בו ואמר: "רוצה אני! הטהר!" ומיד נרפאה צרעתו. ⁴ אמר לו ישוע: "ראה, אל תספר לאיש, אבל לך הראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם."

ריפוי הנער של שרהמאה

(לוקס ז 1-10; יוחנן ד 43-54)

⁵ כאשר נכנס לכפר נחום נגש אליו שרהמאה אחד והתחנן לפניו: ⁶ "אדוני, נערי שוכב בבית והוא משתק וסובל מאד."

⁷ אמר לו ישוע: "אני אבוא וארפא אותו."

⁸ השיב שרהמאה ואמר: "אדוני, אינני ראויה לך שתבוא בצל קורת. רק דבר דבר וירפא נערי." ⁹ גם אני איש כפוף לסמכות וכפופים לי

פָּנָה וְאָמַר לְמִשְׁתָּק – "קוּם, קַח אֶת הָאֱלוֹנוֹקָה וְלֵךְ לְבֵיתְךָ!"

⁷ הוּא קָם וְהֵלֵךְ לְבֵיתוֹ. ⁸ כְּשָׂרְאוּ זֹאת הַמּוֹן הָעַם "נִתְמַלְאוּ יְרָאָה וְשִׁבְחוּ אֶת הָאֱלֹהִים שֶׁשָּׁתַן סִמְכוֹת כּוֹזֵאת לְבִנְיָ אָדָם.

ישוע קורא למתי המוכס

(מרקוס ב 13-17; לוקס ה 27-32)

⁹ כְּאֲשֶׁר עָבַר מִשָּׁם רָאָה יֵשׁוּעַ אִישׁ יוֹשֵׁב בְּבֵית הַמְּכֹס וְשֵׁמוֹ מְתִי. אָמַר אֵלָיו: "לֵךְ אַחֲרַי." הוּא קָם וְהֵלֵךְ אַחֲרָיו. ¹⁰ כְּשֶׁהִסֵּב בְּבֵית בָּאוּ "מוֹכְסִים וְחוֹטְאִים רַבִּים וְהִסְבּוּ עִם יֵשׁוּעַ וְתִלְמִידָיו. ¹¹ רָאוּ הַפְּרוֹשִׁים וְאָמְרוּ לְתִלְמִידָיו: "מִדּוּעַ אוֹכֵל רֶבֶכֶם עִם הַמּוֹכְסִים וְהַחוֹטְאִים?" ¹² שָׁמַע יֵשׁוּעַ וְאָמַר לָהֶם: "לֹא הִבְרִיאִים צְרִיכִים לְרוֹפֵא, אֲלָא הַחוֹלִים. ¹³ וְאַתֶּם צְאוּ וְלַמְדוּ מֶה הַמִּשְׁמַעוֹת שֶׁל "חֹסֵד חֲפֵצְתִי וְלֹא-זִבְחַ", כִּי לֹא בְּאֵתִי לְקַרְא לְצַדִּיקִים כִּי אִם לְחוֹטְאִים." ¹⁴

שאלה בעניין צום

(מרקוס ב 18-22; לוקס ה 33-39)

¹⁴ אַז נִגְשׂוּ אֵלָיו "תִּלְמִידֵי יוֹחָנָן וְשֵׂאֵלוֹ: "מִדּוּעַ אֲנַחְנוּ וְהַפְּרוֹשִׁים צֹמִים הַרְבֵּה וְתִלְמִידֵיךָ אֵינָם צֹמִים?"

¹⁵ הִשִּׁיב לָהֶם יֵשׁוּעַ: "הֲאִם יְכוֹלִים קְרוּאֵי הַחֲתָנָה לְהִתְאַבֵּל בְּעוֹד "הַחֲתָן אִתָּם? אֵךְ יָמִים יְבוֹאוּ שֶׁהַחֲתָן יִלְקַח מֵהֶם וְאֵז יִצְיָמוּ. ¹⁶ אִף אֶחָד לֹא שָׁם פֶּסֶה שֶׁל בַּד חֲדָשׁ עַל בְּגַד יֵשׁוּ, שֶׁכֵּן הַטְּלָאֵי יִתְלַשׁ מִן הַבְּגָד וְהִקְרַע יִגְדֵל. ¹⁷ וְאִין שְׂמִים יִזֵּן חֲדָשׁ בְּנֵאדוֹת יֵשׁוּעִים; אִם יַעֲשׂוּ כֵן, יִתְבַּקְּעוּ הַנֵּאדוֹת וְהִיזִין יִשְׁפֹּךְ וְהַנֵּאדוֹת לֹא יִצְלְחוּ עוֹד. אֲבָל שְׂמִים אֵת הִיזִין הַחֲדָשׁ בְּנֵאדוֹת חֲדָשִׁים וְשִׁנְיָהֶם יַחֲדָיו יִשְׁמְרוּ."

¹⁸ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֵיהֶם אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בָּא אֶחָד הַנִּכְבְּדִים, הִשְׁתַּחֲוָה לוֹ וְאָמַר: "זֶה עֲתָה מִתָּה בְּתִי. בּוֹא נָא וְסַמֵּךְ אֵת יָדְךָ עָלַיָּה וְתַחֲיָה."

¹⁹ יֵשׁוּעַ קָם וְהֵלֵךְ אַחֲרָיו, הוּא וְתִלְמִידָיו. ²⁰ וְהִנֵּה אִשָּׁה שֶׁהִיָּתָה "זֹבַת דָּם שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה שָׁנָה הַתְּקַרְבָּה מֵאַחֲזוֹר וְנִגְעָה בְּכַנְף בְּגָדוֹ, כִּי אִמְרָה בְּלִבָּהּ "אִם רַק "אֲנִי עֹבְדָה אֶתְרַפָּא."

²² פָּנָה יֵשׁוּעַ וְרָאָה אוֹתָהּ. אָמַר לָהּ: "חֲזִקִי,

²⁵ כִּסּוּ הַגְּלִים אֶת הַסִּירָה, אֵךְ הוּא הָיָה יֵשׁוּעַ. נִגְשׂוּ אֵלָיו וְהִעִירוּ אוֹתוֹ בְּאִמְרָם: "אֲדוֹנָנוּ, הַצֵּל אוֹתָנוּ, אֲנַחְנוּ טוֹבְעִים!" ²⁶ אָמַר לָהֶם: "לְמָה אַתֶּם פּוֹחַדִים, "קִטְנֵי הָאֱמוּנָה?!" הוּא קָם וְנִגַּע בְּרוּחוֹת וּבִיָּם וְנִשְׁתַּרְרָה דְמָמָה עֲמֻקָּה. ²⁷ תָּמְהוּ הָאֲנָשִׁים וְאָמְרוּ: "מִי הוּא זֶה שֶׁגַּם הַרוּחוֹת וְהַיָּם נִשְׁמָעִים לוֹ?"

גירוש שדים

(מרקוס ה 1-20; לוקס ח 26-39)

²⁸ כְּאֲשֶׁר בָּא אֶל עֵבֶר הַיָּם, אֶל אֶרֶץ הַגְּדַרְיִים, פָּגְשׁוּהוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים "אֲחוּזֵי שְׂדִים בְּצִאתָם מִמְּעֻרוֹת הַקְּבָרִים. הֵם הָיוּ תּוֹקְפָנִים כָּל כַּף, שְׂאִישׁ לֹא הָיָה יְכוֹל לְעֵבֶר בְּאוֹתָהּ דְרָךְ. ²⁹ אַז הִחֲלוּ צוֹעֲקִים: "מָה לָנוּ וְלָךְ בְּזֵהָאֱלֹהִים – בְּאֵת הַנָּה לְעַנּוֹת אוֹתָנוּ בְּטָרָם עַתָּה?" ³⁰ בְּמִרְחָק מֶה מֵהֶם רָעָה עֵדֶר חֲזִירִים גְּדוֹל. ³¹ הִפְצִירוּ בּוֹ הַשְּׂדִים וְאָמְרוּ: "אִם תִּגְרַשׁ אוֹתָנוּ, שַׁלַּח אוֹתָנוּ לְתוֹךְ עֵדֶר הַחֲזִירִים."

³² אָמַר לָהֶם: "לִכּוּ!" הֵם יָצְאוּ וְנִכְנְסוּ לְתוֹךְ הַחֲזִירִים, וְהִנֵּה כָּל הָעֵדֶר הִסְתַּעַר בְּמוֹרֵד אֶל הַיָּם וּמַת בַּיָּם. ³³ בָּרְחוּ הַרוּעִים וּבָאוּ הַעִירָה. שָׁם סִפְרוּ אֵת הַכֹּל, וְאֵת מֶה שֶׁקָּרָה לְאַחוּזֵי הַשְּׂדִים, ³⁴ וְכָל הָעִיר יָצְאָה לְקִרְאת יֵשׁוּעַ. כְּשָׂרְאוּ אוֹתוֹ הַתּוֹשְׁבִים בְּקִשּׁוֹ מִמֶּנּוּ "שִׁיעֲזוּב אֵת אֲזוֹרִם."

ט

ריפוי איש משותק

(מרקוס ב 1-12; לוקס ה 17-26)

¹ הוּא יָרַד לְסִירָה, עָבַר אֵת הַיָּם וּבָא אֶל עִירוֹ. ² וְהִנֵּה הִבִּיאוּ אֵלָיו אִישׁ מִשְׁתָּק שׁוֹכֵב עַל אֱלוֹנוֹקָה. כְּשָׂרְאָה יֵשׁוּעַ אֵת אֱמוּנָתָם אָמַר אֶל הַמִּשְׁתָּק: "הִתְחַזְק, בְּנִי, נִסְלַחוּ לָךְ חַטָּאִיד." ³ אַחֲדִים מִן הַסּוֹפְרִים אָמְרוּ בְּלִבָּם: "זֶה מְגַדֵּף שֵׁם שְׂמִים!"

⁴ יֵשׁוּעַ "הַבְּחִין בְּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם וְאָמַר: "לְמָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים כִּרְעוֹת בְּלִבְבְּכֶם? ⁵ מָה יוֹתֵר קָל: לוֹמַר 'נִסְלַחוּ לָךְ חַטָּאִיד', אוּ לוֹמַר 'קוּם וְהִתְחַלֵּךְ'? ⁶ אֵךְ לְמַעַן תִּדְעוּ כִּי לְבִדְהָאֲדָם הַסִּמְכוֹת עָלֵי אֲדָמוֹת לְסַלַּח עַל חַטָּאִים, – וְאֵז

בתי, אָמוֹנְתָךְ הוֹשִׁיעָה אוֹתְךָ. "מֵאוֹתָהּ שָׁעָה נִרְפָּאָה הָאִשָּׁה. ²³ כְּשָׁבָא יִשׁוּעַ אֶל בֵּית הַנְּכַבֵּד וְרָאָה אֶת הַמַּחְלָלִים בַּחֲלִילִים וְאֵת הָעַם הָרוֹגֵשׁ, אָמַר: ²⁴ "צֵאוּ, כִּי הִילַדְתֶּם לֹא מֵתָה. הִיא רַק "יִשְׁנָה. "אֵךְ הֵם צָחֲקוּ לוֹ. ²⁵ לְאַחַר שֶׁהוֹצֵאוּ הָאֲנָשִׁים נִכְנָס, אָחִז בְּיָדָהּ וְהִנְעִרָה ²⁶ קָמָה. שָׁמַע הַדָּבָר הַזֶּה יָצָא בְּכָל אוֹתוֹ אֲזוֹר.

וְלִרְפָּא כָּל מַחְלָה וְכָל מִדְּוָה. ² וְאֵלֶּה שְׁמוֹת שְׁנַיִם-עָשָׂר הַשְּׁלִיחִים: הָרֵאשׁוֹן ³ שְׁמַעוֹן הַמְּכַנְהַ כִּיפָא, ⁴ אֲנָדְרִי אַחִיו, יַעֲקֹב בֶּן זְבֻדִי וְיוֹחָנָן אַחִיו, ⁵ פִּילִיפּוֹס וּבְרִתְלָמִי, ⁶ תּוֹמָא וְיִמְתִי הַמוֹכֵס, יַעֲקֹב בֶּן חֲלָפִי וְתַדִּי, ⁷ שְׁמַעוֹן הַקְּנָאִי וְיִהוּדָה אִישׁ קְרִיּוֹת - הָאִישׁ שְׁמֵסֵר אוֹתוֹ.

⁵ אֵת שְׁנַיִם-עָשָׂר אֵלֶּה שָׁלַח יִשׁוּעַ וְצִוָּה עֲלֵיהֶם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה: "אֵל תֵּלְכוּ לְדָרֶךְ הַגּוֹיִים וְאֵל תִּכְנָסוּ לְעִיר שֶׁל כְּשׁוֹמְרוֹנִים, ⁶ אֲלֵא לְכוּ אֶל הַצֵּאֵן הָאוֹבְדוֹת אֲשֶׁר לְבֵית יִשְׂרָאֵל. ⁷ וּבְלַכְתְּכֶם הַכְרִיזוּ: "קִרְבָּה ⁸ מְלָכוֹת שָׁמַיִם!" ⁸ רְפָאוּ חוֹלִים, "הִקִּימוּ מֵתִים, טְהַרוּ מְצַרְעִים, גִּיְרָשׁוּ שְׂדִים; חֲנֹם קִבְּלֶתֶם, חֲנֹם תִּתְּנוּ. ⁹ לֹא תִקְחוּ זֶהָב וְלֹא כֶּסֶף וְלֹא נְחֹשֶׁת בְּכִיסֵי חִגּוּרוֹתֵיכֶם; ¹⁰ לֹא תִרְמִיל לְדָרֶךְ, לֹא שְׂתִי בַתְּנוּת, לֹא נַעֲלִים וְלֹא מַקַּל, כִּי בִרְאוּי הַפּוֹעֵל לְלַחֲמוֹ. ¹¹ בְּכָל עִיר וּכְפָר שֶׁתִּכְנָסוּ אֵלֵיהֶם בְּרָרוּ מִי רְאוּי בְּתוֹכֶם, וְשָׁבוּ שָׁם עַד צֵאתְכֶם. ¹² כְּשֵׁאתֶם נִכְנָסִים לְבֵית ¹³ בְּרִכּוּהוּ ב'שְׁלוֹם'. אִם רְאוּי הַבַּיִת יָבוֹא עָלָיו ה'שְׁלוֹם' שְׁלָכֶם, אֵךְ אִם אֵינְנוּ רְאוּי יָשׁוּב ה'שְׁלוֹם' שְׁלָכֶם אֲלֵיכֶם. ¹⁴ כָּל מִי שֶׁלֹּא יִקְבֹּל אֶתְכֶם וְלֹא יִשְׁמַע לְדַבְרֵיכֶם, צֵאוּ מִן הַבַּיִת הַהוּא וּמִן הָעִיר הַהִיא וְנִעְזְרוּ אֶת הָאֲבָק מֵעַל רַגְלֵיכֶם. ¹⁵ אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, קַל יוֹתֵר יִהְיֶה ¹⁶ בְּיֹזֵם הַדִּין לְאַרְצָךְ כִּסְדוֹם וְעַמּוֹרָה מֵאֲשֶׁר לְאוֹתָהּ עִיר."

רִיפּוּי הַעִיּוּרִים וְהָאִילָם

²⁷ כְּאֲשֶׁר יָצָא מִשָּׁם יִשׁוּעַ הִלְכוּ אַחֲרָיו שְׁנֵי אַנְשִׁים עוֹרִים כְּשֵׁהֶם צוֹעֲקִים: "גְּוִדּוֹד, רַחֵם עָלֵינוּ!" ²⁸ בְּהִכְנָסוֹ הַבַּיִתָּה נִגְשׁוּ אֵלָיו הָעוֹרִים. אָמַר לָהֶם יִשׁוּעַ: "הֲאִם מֵאֲמִינִים אַתֶּם שְׂאֲנִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹת זֹאת?" "כֵּן, אֲדוֹנֵינוּ!" הִשִּׁיבוּ.

²⁹ נִגַּע בְּעֵינֵיהֶם וְאָמַר: "יֵהָא לָכֶם כְּאֲמוֹנְתְכֶם!"

³⁰ אַז ³¹ נִפְקְחוּ עֵינֵיהֶם וְיִשׁוּעַ הִזְהִיר אוֹתָם בְּאֲמָרוֹ: "שִׁימוּ לֵב כְּשֶׁלֹּא יוֹדַע לְאִישׁ!" ³¹ אֵךְ הֵם יָצְאוּ וְהִשְׁמִיעוּ אֶת שְׁמַעוֹ בְּכָל הָאֲזוֹר הַהוּא. ³² לְאַחַר שֶׁיָּצְאוּ הִבִּיאוּ אֵלָיו אִישׁ אֵלֶם ³³ אֲחִיו שֵׁד. הוּא גָרַשׁ אֶת הַשֵּׁד, וְהָאֵלֶם הִחֵל לְדַבֵּר. "הַתְּפִלָּאוּ הַהֵמוֹנִים וְאָמְרוּ: "מַעוֹלָם לֹא נִרְאָה כַּדָּבָר הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל." ³⁴ אֵךְ הַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ: "בְּעִזְרַת ³⁵ שֵׁר הַשְּׂדִים הוּא מְגַרֵשׁ אֶת הַשְּׂדִים."

³⁵ יִשׁוּעַ עָבַר בְּכָל הָעָרִים וְהַכְּפָרִים כְּשֶׁהוּא גִּמְלָמֵד בְּבֵתֵי הַכְּנִסְתָּה, מִבְּשָׂר אֶת בְּשׂוֹרַת הַמְּלָכוֹת וְדוֹמְרָפָא כָּל מַחְלָה וְכָל מִדְּוָה בְּעַם. ³⁶ כְּאֲשֶׁר רָאָה אֶת הַהֵמוֹנִים נִתְמַלֵּא רַחֲמִים עֲלֵיהֶם, שָׁכַן הָיוּ יַגְעִים וְנִפְּוִצִים לְכָל עָבַר כְּצֵאֵן אֲשֶׁר ¹ אֵין לָהֶם רוּעָה. ³⁷ אָמַר אֶל תְּלַמִּידָיו: "הַקְּצִיר רַב, אֲבָל הַפּוֹעֲלִים מְעַטִּים. ³⁸ לְכֹן הַתְּפַלְּלוּ אֶל אֲדוֹן הַקְּצִיר שִׁישְׁלַח פּוֹעֲלִים ¹ לְקַצְרוּ."

רִדִּיפוֹת צִפּוּיּוֹת לְשִׁלְיָחִים

(מֵרְקוֹס יג 9-13; לוקס כא 12-17)

¹⁶ "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח אֶתְכֶם כְּכַבְּשִׁים בֵּין אֲזַאבִּים. לְכֹן הָיוּ ¹⁷ עֵרוֹמִים כְּנֹחְשִׁים וְזַמְמִימִים כְּיוֹנִים. הִזְהַרוּ מִבְּנֵי אָדָם, כִּי יִמְסְרוּ אֶתְכֶם לְסַנְהֶדְרִיּוֹת ¹⁸ וְיִלְקוּ אֶתְכֶם בְּבֵתֵי הַכְּנִסְתָּה שְׁלָהֶם. ¹⁹ יִבְיֵאוּ אֶתְכֶם לְפָנַי מוֹשְׁלִים וּמְלָכִים בְּגִלְלִי, לְעִדּוֹת לָהֶם וְלַגּוֹיִים. ²⁰ אֲבָל כְּאֲשֶׁר יִמְסְרוּ אֶתְכֶם ²¹ אֵל תִּדְאָגוּ אִידָּךְ וּמָה תִּדְבְּרוּ, כִּי בְּאוֹתָהּ שָׁעָה יִנְתֵּן לָכֶם מָה לֹאמֵר; ²² שְׁכֹן לֹא אַתֶּם תִּדְבְּרוּ, אֲלֵא ²³ רוּחַ אַבְיָכֶם הִיא אֲשֶׁר תִּדְבֹּר בְּכֶם. זֹאת וְעוֹד, ²⁴ אֲחָ יִמְסֵר אֶת אַחִיו לְמוֹת וְאָב יִמְסֵר אֶת בְּנוֹ. בְּנִים יִקּוּמוּ עַל הוֹרֵיהֶם וְיָמִיתוּ אוֹתָם. ²⁵ וְתִהְיוּ שְׁנוֹאִים עַל הַכָּל לְמַעַן שְׁמִי, אֵךְ ²⁶ הַמַּחְזִיק מֵעַמֵּד עַד קֶץ הוּא יוֹשֵׁעַ. ²⁷ כְּאֲשֶׁר יִרְדְּפוּ אֶתְכֶם בְּעִיר אַחַת ²⁸ נִסּוּ לְעִיר אַחֲרָת. אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, לֹא תִסְפְּקוּ לְעָבַר

יִשׁוּעַ שׁוֹלַח אֶת שְׁנַיִם-עָשָׂר הַשְּׁלִיחִים

(מֵרְקוֹס ג 13-19; ו 7-13; לוקס ו 12-16; ט 6-1)

¹ הוּא קָרָא אֵלָיו אֶת שְׁנַיִם-עָשָׂר תְּלַמִּידָיו וְנָתַן לָהֶם סְמִכוֹת עַל רוּחוֹת הַטְּמָאָה, לְגַרֵשׁ אוֹתָן

והמקביל צדיק משום היותו צדיק שכר צדיק יקבל.⁴² וכל המשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים משום היותו תלמיד, אמן אומר אני לכם, לא יאבד שְׁכָרוֹ."

יא

¹ ישוע ^אסיים את הוראותיו לשנים-עשר תלמידיו, והלך משם ^בללמד ולהטיף בעריהם.

שליחים מאת יוחנן המטביל

(לוקס ז 18-35)

² באשר שמע יוחנן בבית הסהר על מעשי המשיח שלח את תלמידיו לשאל אותו: ³ "אתה ^אהוא אשר נועד לבוא, או נחכה לאחר?"
⁴ השיב ישוע ואמר להם: "לכו הגידו ליוחנן את אשר אתם שומעים ורואים: ⁵ "עוברים רואים, פסחים מהלכים, ^במצרעים מטהרים, חרשים שומעים, מתים קמים, ^געניים מתבשרים, ^דואשרי מי שלא אהיה לו ^אלמכשול."

⁷ הם הלכו וישוע החל לדבר אל המון העם על-אודות יוחנן: "מה יצאתם ^אלמדבר לראות? קנה מתנועע ברוח? ⁸ ובכן מה יצאתם לראות? איש לבוש בגדים מעדנים? הרי הלוֹבָשִׁים לבוש מעדן בבתי מלכים הם. ⁹ מה בכל זאת יצאתם לראות? ^אנביא? כן, אני אומר לכם, אף יותר מנביא. ¹⁰ זה הוא אשר כתוב עליו, ^אהנני שולח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך". ¹¹ אמן. אומר אני לכם, לא קם בילודי אשה גדול מיוחנן המטביל, אך הקטן במלכות השמים גדול ממנו. ¹² ומימי יוחנן המטביל ועד עתה מלכות השמים ^אפורצת והפורצים אווזים בה. ¹³ הן כל ^אהנביאים והתורה עד יוחנן נבאו. ¹⁴ ואם תרצו לקבל הרי הוא אליהו ^אהעתיד לבוא. ¹⁵ מי שאזנים לו, שישמע!

¹⁶ למי אשׁוּה את הדור הזה? דומה הוא לילדים היושבים בחצרות השוקים וקוראים אל חבריהם בקול: ¹⁷ "חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם, קוננו לכם קינה ולא בכיתם". ¹⁸ כי בא יוחנן, ^אלא אכל ולא שתה, ואומרים עליו 'שד בו'. ¹⁹ בא בן-האדם והוא אוכל ושותה, ואומרים ^אהנה איש זולל וסובא, ^בידיד

את ערי ישראל עד שיבוא בן-האדם. ²⁴ תלמיד איננו גדול מן המורה, אף לא ^אהעבד גדול מאדוניו. ²⁵ די לו לתלמיד שיהיה כרבו והעבד כאדוניו. אם לבעל הבית קראו ^אבעל-זבול, כל שכן לאנשי ביתו."

ממי לפחד

(לוקס יב 7-2)

²⁶ "לכן אל תפחדו מפניהם, כי אין דבר מכסה שלא יגלה ואין נסתר שלא יודע. ²⁷ את מה שאני אומר לכם בחשך אמרו באור, ומה שנלחש לאזניכם הכריזו מעל הגגות. ²⁸ אל תפחדו מן ההורגים את הגוף שאין ביכלתם להרג את הנפש, אלא ^ביראו מזה אשר יכול לגרם הן לאבדן הנפש והן לאבדן הגוף בגיהנום. ²⁹ האם לא נמכרות שתי צפרים באגורה אחת? גם אחת מהן לא תפל ארצה בלי השגחת אביכם. ³⁰ אך אתם, אפלו ^אשערות ראשכם נמנו בלן. ³¹ לכן אל תפחדו; ^איקרים אתם מצפרים רבות."

הודאה לעומת התכחשות; פילוג ולא שלום

(לוקס יב 8-9, 51-53; יד 26-27)

³² "כל מי שיודה בי לפני בני אדם, גם אני ^אאודה בו לפני אבי שבשמים. ³³ וכל ^אהמכחש בי לפני בני אדם, גם ^באני אכחש בו לפני אבי שבשמים. ³⁴ אל תחשבו שבאתי להטיל שלום על הארץ. לא באתי להטיל שלום אלא חרב, ³⁵ שהרי באתי לגרם פלוג בין איש לאביו, בין בת לאמה ובין בלה לחמותה, ³⁶ ויהיו ^אאבי איש אנשי ביתו. ³⁷ האוהב את ^באביו או את אמו יותר ממני אינו ראוי לי, והאוהב את בנו או את בתו יותר ממני אינו כדאי לי. ³⁸ ומי שאינו ^אלוקח את צלבו והולך אחרי אינו ראוי לי. ³⁹ המוצא את נפשו יאבד אותה, ^אוהמאבד את נפשו למעני ימצא אותה."

שכר

(מרקוס ט 41)

⁴⁰ "המקבל אתכם ^אמקבל אותי, והמקבל אותי מקבל את מי ששלח אותי. ⁴¹ המקבל נביא משום היותו נביא שכר נביא יקבל,

בַּשְּׂבָתוֹת מְחַלְלִים הַכֹּהֲנִים אֶת הַשְּׂבָת בְּמִקְדָּשׁ
וְאִין עֲלֵיהֶם אֲשַׁמָּה? וְאִנִּי אֹמֵר לָכֶם שְׁגָדוּל
מִן הַמִּקְדָּשׁ נִמְצָא כָּאֵן.⁷ אֲדָ אֵלֹו יִדְעַתֶּם מָה
מִשְׁמַע ^{חֲסֵד חֲפְזָתִי וְלֹא זִבְחִי}, לֹא הֵייתֶם
מְרַשְׁעִים אֶת הַנְּקִיִּים,⁸ שְׁהָרִי בְּהָאָדָם הוּא
אֲדוֹן הַשְּׂבָת."

ריפוי בעל היד היבשה

(מרקוס ג 1-6; לוקס ו 11-6)

⁹ הוּא הֵלֵךְ מִשָּׁם וְנִכְנַס לְבַיִת הַכְּנֻסָּת שְׁלֵהֶם.
¹⁰ הִיָּה שָׁם אִישׁ שִׁידוֹ יִבְשָׁה וְהֵם פָּנּוּ אֵלָיו
בְּשֵׂאלָה: "הֲאֵם מִתֵּר לְרַפָּא בַּשְּׂבָת?" וְזֹאת כְּדִי
שְׂיֻכְלוּ לְהֶאֱשִׁים אוֹתוֹ.

¹¹ אָמַר לָהֶם: "מִי מִכֶּם הָאִישׁ שֶׁכִּבְשׂ אֶחָד לוֹ
וְאֵם יִפֹּל בַּשְּׂבָת לְתוֹךְ בּוֹר לֹא יִחַזֵּק בוֹ וְיָרִים
אוֹתוֹ?¹² וְכִמָּה חֲשׂוֹב הָאָדָם יוֹתֵר מִן הַכִּבְשׂ!
לָכֵן מִתֵּר לַעֲשׂוֹת אֶת הַטוֹב בַּשְּׂבָת."

¹³ אָז אָמַר אֶל הָאִישׁ: "הוֹשֵׁט יָדְךָ!" הוּא
הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ וְשָׁבָה לְאֵיתָנָה וְהִיתָה בְּרִיאָה
כְּמוֹ הַשְּׁנִיָּה.¹⁴ יָצְאוּ הַפְּרוּשִׁים וְטָכְסוּ עֲצָה
כִּיִּצְדָּ לְהַכְחִיד אֶת יְשׁוּעָה.

¹⁵ יְשׁוּעָה יָדַע אֶת זֹאת וְהִתְרַחַק מִשָּׁם, וְנִרְבִּים
הִלְכוּ אַחֲרָיו. הוּא רַפָּא אֶת כָּלֶם¹⁶ וְהוֹהִיר
אוֹתָם שְׁלֵא יִגְלוּ אוֹתוֹ,¹⁷ לְמַעַן יִתְקַיֵּם מָה
שֶׁנֶּאֱמַר בְּפִי יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא: ¹⁸ "הֵן עֲבָדִי
בְּחֻרְתֵי צָבוֹ, אֲהוֹבִי רָצְתָה נַפְשִׁי. נָתַתִּי רוּחִי
עָלָיו, מִשְׁפָּט לְגוֹיִם יוֹצִיא; ¹⁹ לֹא יַעֲזֹק וְלֹא יִשָּׂא
וְלֹא יִשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ.²⁰ קָנָה רָצוֹן לֹא יִשְׁבוֹר
וּפְשָׁתָה כִּהְיָה לֹא יִכְבְּנָה,²¹ עַד יוֹצִיא לְנִצְחוֹן
מִשְׁפָּט; וְלִשְׁמוֹ גּוֹיִם יִיחַלוּ."^f

ישוע נגד בעל-זבול

(מרקוס ג 20-30; לוקס יא 14-23; יב 10)

²² אָז הוֹבָא אֵלָיו אִישׁ אֲחָזוֹ שֶׁד וְהוּא עוֹר
וְאֵלֶם. יְשׁוּעָה רַפָּא אוֹתוֹ וְהָאֵלֶם דָּבַר וְגַם רָאָה.
²³ הַשְּׂתוּמָמוֹ כָּל הַמּוֹנִי הָעַם וְאָמְרוּ: "הֲאֵם אִין
זֶה בְּנוֹ דָּוִד?"

²⁴ כִּשְׁשִׁמְעוּ זֹאת הַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ: "זֶה אֵינְנוּ
מְגַרֵּשׁ אֶת הַשְּׂדִים אֶלָּא בְּעֲזָרַת בַּעַל-זְבוּל שֶׁר
הַשְּׂדִים."

²⁵ הוֹאִיל וְיִדְעַת אֶת מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם אָמַר לָהֶם:
"כָּל מְמַלְכָה הַמְּפַלְגָת בְּתוֹךְ עַצְמָהּ סוֹפָה
לְהַחְרַב, וְכָל עִיר אוֹ בַיִת הַמְּפַלְגִים בְּתוֹךְ עַצְמָם

הַמוֹכְסִים וְהַחוּטָאִים! אָכֵן, הַחֲכָמָה הִצְדָּקָה
בְּמַעֲשֵׂיהָ."

אוי לאדישים ומנוח ליגעים

(לוקס י 13-15, 21-22)

²⁰ אָז הִחַל לְגַעַר בְּעָרִים שֶׁהִתְחוּלְלוּ בְּהֵן נָסִיו
הַרְבִּים וְלֹא חִזְרוּ בְּתִשׁוּבָה: ²¹ "אִין לָךְ כּוֹרִיזִין!
אִין לָךְ בַּיִת צִידָא! כִּי אֵלֹו נַעֲשׂוּ בְּצוֹר וּבְצִידוֹן
הַפְּלָאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּתוֹכְכֶן, הָרִי מְכַבֵּר הִיוּ חוֹזְרוֹת
בְּתִשׁוּבָה בְּשִׁק וְאָפֵר.²² אָבֵל אֹמֵר אֲנִי לָכֵן, קַל
יוֹתֵר יִהְיֶה בְּיוֹם הַדִּין לְצוֹר וּלְצִידוֹן מֵאֲשֶׁר לָכֵן.
²³ וְאֵת, "כִּפֵּר נַחוּם, הֲאֵם לְשָׁמַיִם תַּעֲלִי? אֵל
שָׂאוּל תִּרְדִּי! כִּי אֵלֹו בְּסָדוּם נַעֲשׂוּ הַנְּסִים שֶׁהִיוּ
בְּתוֹכְךָ, עוֹמְדַת הִיתָה עַל תְּלָה עַד הַיּוֹם.
²⁴ וְאוֹלָם אֲנִי אֹמֵר לָךְ, קַל יוֹתֵר יִהְיֶה בְּיוֹם
הַדִּין לְאַרְץ סָדוּם מֵאֲשֶׁר לָךְ."

²⁵ בְּעֵת הַהִיא אָמַר יְשׁוּעָה: "מוֹדָה אֲנִי לָךְ,
אָבִי, אֲדוֹן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, כִּי הִסְתַּרְתָּ אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִן הַחֲכָמִים וְהַנְּבוֹנִים וְגִלִּיתָם
לְעוֹלָלִים.²⁶ כֵּן, אָבִי, שְׁהָרִי כִּד הִיָּה רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ.²⁷ הַכֹּל נִמְסַר לִי מֵאֵת אָבִי, וְאִין אִישׁ
מִכִּיר אֶת הָאָב וְזוֹלְתֵי הָאָב; אֵף אִין אִישׁ מִכִּיר
אֶת הָאָב וְזוֹלְתֵי הָבֵן, וְכָל מִי שֶׁהִבֵּן רוּצָה לְגִלוֹת
לוֹ.²⁸ בּוֹאוּ אֵלַי כָּל הָעַמְּלִים וְהַעֲמוּסִים וְאֲנִי
אֲמַצִּיא לָכֶם מְנוּחָה.²⁹ קַחוּ עֲלֵיכֶם אֶת עֲלִי
אֲלִמְדוֹ מִמּוֹנֵי, כִּי עָנּוּ אֲנִי בְּנוֹמוֹךְ רוּחַ; תִּמְצָאוּ
מְרָגוּעַ לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם,³⁰ כִּי עֲלִי נְעִים וְקַל
מִשָּׂאִי."

יב

בן האדם הוא אדון השבת

(מרקוס ב 23-28; לוקס ו 1-5)

¹ בְּאוֹתָהּ הָעֵת עָבַר יְשׁוּעָה בַּשְּׂבָת בְּשִׁדָּה קָמָה;
תְּלַמִּידָיו הִיוּ רַעֲבִים וְהִחִלוּ לְקַטֹּף שִׁבְלִים
וְלֶאֱכֹל.² רָאוּ זֹאת הַפְּרוּשִׁים וְאָמְרוּ לוֹ: "הִנֵּה
תְּלַמִּידֶיךָ עוֹשִׂים מָה שְׂאֵסוּר לַעֲשׂוֹת בַּשְּׂבָת."
³ הִשִּׁיב לָהֶם: "הֲאֵם לֹא קְרָאתֶם מָה שֶׁעָשָׂה
דָּוִד כְּאֲשֶׁר רָעַב הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ?
⁴ הָרִי נִכְנַס לְבַיִת הָאֱלֹהִים וְאָכַל אֶת לֶחֶם
הַפָּנִים שְׁלֵא הִיָּה מִתֵּר לוֹ וְלָאֲנָשָׁיו לְאָכַל כִּי אֵם
לְכַהֲנִים בְּלִבָּד.⁵ הֲאֵם לֹא קְרָאתֶם בְּתוֹרָה כִּי

שיבת הרוח הטמאה

(לוקס יא 24-26)

43 "הרוח הטמאה היוצאת מן האדם משוטטת במקומות ציה ומבקשת לה מנוח ואינה מוצאת. 44 אז תאמר: 'אשובה אל ביתי שיצאתי ממנו.' היא באה ומוצאת אותו מפנה, מטאטא ומחדר. 45 מיד היא הולכת ולוקחת אתה שבע רוחות אחרות רעות ממנה וכלן נכנסות לשכן שם. אכן גרועה אחריתו של האיש ההוא מראשיתו. כן גם יהיה לדור הרע הזה."

אמו ואחיו של ישוע

(מרקוס ג 31-35; לוקס ח 19-21)

46 בשעה שדבר אל המון העם באו אמו ואחיו. הם עמדו בחוץ ורצו לדבר אתו. 47 אמר לו מישוהו: "הנה אָמָךְ ואָחִיךָ עומדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך." 48 השיב ואמר לאיש אשר הודיע לו: "מי היא אמי ומי הם אחי?" 49 ובהושיטו את ידו אל תלמידיו אמר: "הנה אמי ואחי, 50 כי כל העושה את רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחותי ואמי."

יג

משל הזורע

(מרקוס ד 1-9; לוקס ח 4-8)

1 ביום ההוא יצא ישוע מן הבית וישב עליהם. 2 כיון ששקעו אליו המון עם רב ירד לסירה לשבת בה, וכל ההמון עמד על החוף. 3 אז דבר אליהם רבות במשלים ואמר: "הנה הזורע יצא לזרע. 4 כאשר זרע נפלו כמה זרעים בשולי הדרך ובאו צפרים ואכלו אותם. 5 אחרים נפלו על אדמת טרשים, במקום שלא היתה בו אדמה רבה, ומהרו לצמח מפני שהאדמה לא היתה עמקה. 6 אולם כשזרחה השמש נצרב וביאין שרש התיבשו. 7 אחרים נפלו בין קוצים, אך הקוצים צמחו והחניקו אותם. 8 ואחרים נפלו על אדמה טובה ועשו פרי – זה פי מאה, זה פי ששים וזה פי שלושים. 9 מי שאזנים לו, שישמע!"

לא יחזיקו מעמד. 26 אם השטן מגרש את השטן, כי אז התחולל הפלוג בתוכו, ואיך תעמד ממלכתו? 27 ואם אני מגרש את השדים בעזרת בעל-זבול, בעזרת מי מגרשים אותם בניכם? לכן הם יהיו שופטיכם. 28 אך אם עלי ידי רוח אלהים אני מגרש את השדים, כי אז הגיעה אליכם מלכות האלהים. 29 או איך יוכל איש להפגס לביתו של גבור ולטל את כליו אם לא יכפת תחלה את הגבור? רק אחרי כן יבו את ביתו. 30 מי שאיננו אתי נגדי הוא, ומי שאיננו אוסף אתי – מפזר. 31 על כן אני אומר לכם, כל חטא וגדוף יסלח לבני אדם, אך גדוף כלפי הרוח לא יסלח. 32 כל המדבר דבר נגד בן-האדם יסלח לו, אבל כל המדבר נגד רוח הקדש לא יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא."

העץ ופריו

(לוקס ו 43-45)

33 "או שהעץ טוב ופריו טוב, או שהעץ רע ופריו רע; שהרי בפריו נכר העץ. 34 ילדי צפעונים, איך תוכלו לדבר טובות ואתם רעים? הן המתוד השופע בלב מדבר הפה. 35 איש טוב מפיק דברים טובים מאוצרו הטוב; 36 איש רע מפיק דברים רעים מאוצרו הרע. 37 ואני אומר לכם, כל מלה בטלה שידברו בני אדם יתנו עליה דין וחשבון ביום הדין. 37 מדבריד תצדק ומדבריד תרשע."

בקשה לראות אות

(מרקוס ח 11-12; לוקס יא 29-32)

38 אחרים מן הסופרים והפרושים פנו אליו ואמרו: "רבי, רוצים אנו לראות ממך אות." 39 השיב ואמר להם: "דור רע ומנאף מבקש אות, ואות לא ינתן לו מלבד אות יונה הנביא. 40 כמו שהיה זונה במע הדג שלשה ימים ושלשה לילות, כך יהיה בן-האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות. 41 אגשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה וירשיעוהו, כי חזרו בתשובה בקריאת יונה; וְהִנֵּה גְדוֹל מִיֹּנָה כאן. 42 מלכת הדרום תקום במשפט עם הדור הזה ותרשיע אותו, כי באה מקצה הארץ לשמע את חקמת שלמה; וְהִנֵּה גְדוֹל מִשְׁלֹמֹה כאן."

מטרת המשלים

(מרקוס ד 10-12; לוקס ח 9-10)

¹⁰ נגשו התלמידים ושאלו: "מדוע אתה מדבר אליהם במשלים?" ¹¹ השיב ואמר: "מפני שלכם נתן לדעת את סודות מלכות השמים, אך להם לא נתן. ¹² כי מי שיש לו נתון ינתן לו ושפע יהיה לו, אך מי שאין לו, גם מה שיש לו ילקח ממנו. ¹³ לכן במשלים אני מדבר אליהם, כי בראותם אינם רואים ובשמעם אינם שומעים אף אינם מבינים. ¹⁴ ומתקיימת בהם נבואת ישעיהו לאמר: ¹⁵ 'שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו'. כי השמין לב העם הזה ואזניהם כבדו וטעמו את עיניהם פן יראו בעיניהם ובאזניהם ישמעו ובלבבם יבינו וישבו, וארפא אותם.' ¹⁶ אשרי עיניכם הרואות ואזניכם השומעות. ¹⁷ אמן. אומר אני לכם, נביאים וצדיקים רבים נכספו לראות את אשר אתם רואים ולא ראו, ולשמע את אשר אתם שומעים ולא שמעו."

פשר משל הזורע

(מרקוס ד 13-20; לוקס ח 11-15)

¹⁸ "ובכן שמעו אתם את פשר משל הזורע. ¹⁹ כל השומע את דבר המלכות ואינו מבין, בא הרע וחוטף את מה שנוזר בלבבו; זהו הנוזר בשולי הדרך. ²⁰ הנוזר על אדמת טרשים הוא השומע את הדבר ומיד מקבל אותו בשמחה, אך אין לו שרש בתוכו ורק לשעה יעמד, ובהיות צרה או רדיפה בגלל הדבר הוא נכשל מיד. ²² הנוזר בין הקוצים הוא השומע את הדבר, אלא שדאגות העולם הזה ומדוחי העשר מחניקים את הדבר ולא יעשה פרי. ²³ הנוזר על האדמה הטובה הוא השומע את הדבר ומבין וגם עושה פרי – זה עושה פי מאה, זה פי ששים וזה פי שלושים."

משל על החטים והעשבים הרעים

²⁴ המשיד וספר להם משל אחר: "מלכות השמים דומה לאיש הזורע זרע טוב בשדהו. ²⁵ והנה כשישנו האנשים בא אויב, זרע עשבים רעים²⁶ בין החטים והלד לו. כאשר צמחו הגבעולים ועשו תבואה נראו גם העשבים

הרעים. ²⁷ אז נגשו עבדי בעל הבית ואמרו אליו, 'אדוננו, הלא זרע טוב זרעת בשדה; מנין יש בו עשבים רעים?' ²⁸ אמר להם, 'איש אויב עשה זאת'. שאלו העבדים, 'האם אתה רוצה שנלד ונלקט אותם?' ²⁹ השיב בעל הבית, 'לא, פן בלקטכם את העשבים הרעים תעקרו אתם גם את החיטה. ³⁰ הניחו לשניהם לגדל יחד עד הקציר. בעת הקציר אמר לקוצרים: לקטו בראשונה את העשבים הרעים ואגדו אותם לאלמות כדי לשרפם, ואת החטים אספו לאסם שלי'."

משלים על גרגיר החרדל ועל השאור

(מרקוס ד 30-32; לוקס יג 18-21)

³¹ הוסיף וספר משל אחר: "מלכות השמים דומה לגרגיר תרדל אשר לקחו איש זרע אותו בשדהו. ³² אמנם קטן הוא מכל הזרעים, אך לאחר צמיחתו גדול הוא מן הירקות ונעשה לעץ, כך שעופות השמים באים ומקננים בין ענפיו."

³³ עוד משל ספר להם: "מלכות השמים דומה לשאור אשר לקחה אשה וטמנה אותו בשלוש סאים³⁴ קמח עד שהחמיץ בלו. ³⁵ למען את כל אלה דבר ישוע להמון העם במשלים, ובלי משל לא דבר אליהם; ³⁶ למען יתקיים מה שנאמר בפי הנביא: ³⁷ 'אפתחה במשל פי, אביעה חידות מהוסד [תבל]'."

פשר משל החטים והעשבים הרעים

³⁶ אחרי כן שלח ישוע את המון העם ונכנס הביתה. נגשו אליו תלמידיו ואמרו: "הסבר נא לנו את משל העשבים הרעים." ³⁷ השיב ואמר: "הזורע את הזרע הטוב הוא בן האדם. ³⁸ השדה הוא התבל. הזרע הטוב הוא בני המלכות, והעשבים הרעים הם בני הרע. ³⁹ האויב הזורע אותם הוא השטן. הקציר הוא קץ העולם, והקוצרים הם המלאכים. ⁴⁰ ובכן, כמו שאוספים את העשבים הרעים ושוזרפים אותם באש כך יהיה בקץ העולם. ⁴¹ בן האדם ישלח את מלאכיו וילקטו מממלכתו את כל המכשלות ואת כל עושי הרשע, וישליכו אותם אל תנור האש; שם יהיו היללה וחריקת השנים. ⁴³ אז יזהרו

המטביל. הוא קם מן המתים ולכן פועלים בו מעשי הנסים";³ שכן הורדוס תפס את יוחנן, ככל אותו ושם אותו בבית הסהר בגלל הורודיה אשת פיליפוס אחיו,⁴ לאחר שיוחנן אמר לו, "אסור לך לקחת אותה."⁵ הורדוס רצה להרג אותו, אולם חשש מן ההמון מפני שחשבוהו לנביא.⁶ כשהוחג יום הולדתו של הורדוס רקדה בת הורודיה בין הנוכחים ומצאה חן בעיני הורדוס.⁷ לפיכך הבטיח לה בשבועה לתת לה כל מה שתבקש.⁸ על-פי הדרך אמה – אמרה: "תן לי פה בקערה את ראשו של יוחנן המטביל."⁹ התעצב המלך, אלא שבגלל השבועה והמסבים אתו צוה לתת לה.¹⁰ הוא שלח לכרת את ראש יוחנן בבית הסהר,¹¹ וכאשר הובא ראשו בקערה נתנו אותו לנערה והיא הביאה אותו לאמה.¹² באו תלמידיו, לקחו את גופתו וקברו אותה, והלכו והודיעו לישוע.

¹³ ישוע שמע ונסע משם בסירה אל מקום שומם, הוא לבדו. כיון ששמעו ההמונים הלכו אחריו ברגל מן הערים.¹⁴ כשיצא ראה המון עם רב. הוא נתמלא רחמים עליהם ורפא את החולים שביניהם.¹⁵ לעת ערב נגשו אליו תלמידיו ואמרו: "המקום שומם והשעה כבר מאחרת; שלח את המון העם וילכו אל הכפרים לקנות להם אכל."

¹⁶ אמר להם ישוע: "אין הם צריכים ללכת. נתנו להם אתם לאכל."

¹⁷ השיבו לו: "אין לנו פה אלא חמש כפרות לחם ושני דגים."

¹⁸ אמר: "הביאו אותם אלי הנה."¹⁹ הוא צוה את העם לשבת על הדשא, לקח את חמש כפרות הלחם ואת שני הדגים, נשא עיניו השמימה וברך. לאחר מכן בצע את הלחם ונתן לתלמידים, והתלמידים נתנו לעם.²⁰ הפל אכלו ושבועו, וממה שנותר אספו שנים-עשר סלים מלאים.²¹ מספר האוכלים היה כחמשת אלפים איש מלבד נשים וילדים.

הליכה על פני המים

(מרקוס ו 45-52; יוחנן ו 16-21)

²² מיד האיץ בתלמידיו להכנס לסירה ולהקדים אותו בנסיעה אל עבר הים עד שהוא

הצדיקים כשמש בממלכת אביהם. מי שאזנים לו, שישמע!"

שלושה משלים

⁴⁴ "דומה מלכות השמים לאוצר טמון בשדה, והנה מצאו איש. הוא טמן אותו שוב ובשמחתו הוא הולך ומוכר את כל אשר לו וקונה את השדה ההוא.⁴⁵ עוד דומה מלכות השמים לסוחר המחפש מרגליות יפות.⁴⁶ כאשר מצא מרגלית אחת יקרת ערך הולך ומכר את כל אשר לו וקנה אותה.

⁴⁷ ועוד דומה מלכות השמים לרשת שהשליכה לים ואספה דגים מכל מין.⁴⁸ כאשר נתמלאה העלו אותה לחוף וישבו ולקטו את הטובים לתוך הכלים ואת הרעים השליכו.⁴⁹ כך יהיה בקץ העולם. המלאכים יצאו ויבדילו את הרשעים מבין הצדיקים⁵⁰ וישליכו אותם אל תנור האש; שם יהיו היללה וחריקת השנים.⁵¹ האם הבנתם את כל זה? השיבו לו: "כן."

⁵² אמר להם: "לכן כל סופר למוד מלכות השמים דומה לבעל-בית המוציא מאוצרו חדשות וגם ישנות."

אין נביא בעירו

(מרקוס ו 1-6; לוקס ד 16-30)

⁵³ כאשר סיים ישוע את המשלים האלה הלך משם.⁵⁴ הוא בא אל עירו ולמד אותם בבית הכנסת שלהם עד כי השתוממו ואמרו: "מנין לו החכמה הזאת ומעשי הנסים? הרי זה בנו של הנגר. הלא שם אמו מרים ואחיו יעקב ויוסף ושמעון ויהודה.⁵⁶ ואחיותיו הרי כלן פה איתנו. אם כן מנין לו כל הדברים האלה?"⁵⁷ הוא היה להם למכשול.

אמר להם ישוע: "אין נביא בעירו ובביתו,"⁵⁸ ולא עשה שם נסים רבים בגלל חסר אמונתם.

יד

מות יוחנן המטביל

(מרקוס ו 14-29; לוקס ט 7-9)

¹ בעת ההיא שמע הורדוס מושל המחוז את שמעו של ישוע.² אמר אל משרתיו: "זהו יוחנן

הָאֱלֹהִים צוּה, ^ככַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ' ^דוּמְקַלְל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת', ^האֲבָל אַתָּם אוֹמְרִים, 'כֹּל הָאוֹמֵר לְאָבִיו אוֹ לְאִמּוֹ, ^א"כֹּל דָּבָר מְשָׁלִי שְׁאַתָּה יָכוֹל לְהַנּוֹת מִמֶּנּוּ הֲרִי הוּא הַקֹּדֶשׁ", ^ואֵינוֹ חַיֵּב לְכַבֵּד אֶת אָבִיו; וְהִפְרַתֶּם אֶת דְּבַר אֱלֹהִים לְמַעַן הַמְסַרְתֶּם שְׁלֹכֶם. ^זצְבוּעִים! הֵיטֵב נָבֵא עֲלֵיכֶם יִשְׁעִיהוּ בְּאִמְרוֹ: ^ח'הֵעַם הַזֶּה בְּשִׁפְתָיו כֹּבְדוֹנִי וְלִבָּם רְחוּק מִמֶּנִּי. ^טאוּלַּם לְשׂוֹא הֵם עוֹבְדִים אוֹתִי בְּלִמְדָם מִצּוֹת אֲנָשִׁים'."

^יהוּא קָרָא לְעַם וְאָמַר לָהֶם: "שִׁמְעוּ וְהִבִּינוּ! ^{יא}לֹא הַנְּכַנְסֵם אֶל הַפֶּה ^כמִטְמֵא אֶת הָאָדָם, אֲלֵא ^{כב}הַיּוֹצֵא מִן הַפֶּה – זֶה מִטְמֵא אֶת הָאָדָם." ^{יג}נִגְשׁוּ הַתְּלָמִידִים וְאָמְרוּ לוֹ: "הֲאִם אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂכַאֲשֶׁר הַפְּרוּשִׁים שִׁמְעוּ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וְהִדְעוּעָזוּ?" ^{יד}הַשִּׁיב וְאָמַר: "כֹּל ^טנִטְעַ אֲשֶׁר לֹא נִטַּע אָבִי שְׁבֻשְׁמִים יֵעֲקֹר. ^{טו}הַנִּיחוּ לָהֶם. ^{טז}מִוְרֵי־דָרְךָ עֲנִיִּים הֵם לְעֲנִיִּים; וְאִם ^{יז}עֲנִיר מְדַרְיָךְ אֶת הָעֲנִיר הֲרִי שְׁנִיָּהֵם יִפְלוּ לְבוֹר."

^{יח}הַגִּיב כִּיפֵא וְאָמַר לוֹ: ^{יט}"בְּאֵר נָא לָנוּ אֶת הַמְּשָׁל." ^כהַשִּׁיב יִשׁוּעַ: "גַּם אַתָּם חֲסֵרֵי בִינָה עֲדִינִי? ^{כא}הַאֵינְכֶם מְבִינִים שְׂכָל מָה שְׁנִכְנַסְתֶּם לְפִה יוֹרֵד אֶל הַבֶּטֶן וּמוֹטֵל לְמוֹצְאוֹת? ^{כב}אֲבָל ^{כג}הַדְּבָרִים הַיּוֹצֵאִים מִן הַפֶּה נוֹבְעִים מִן הַלֵּב וְאֵלֶּה מִטְמֵאִים אֶת הָאָדָם, ^{כד}כִּי מִן הַלֵּב נוֹבְעוֹת ^{כה}מַחְשְׁבוֹת רָשָׁע, רִצְיָחוֹת, נְאוּפִים, זְנוּנִים, גְּנֻבוֹת, עֲדוּיוֹת שְׂקֵר וְגִדּוּפִים. ^{כו}אֵלֶּה הֵם הַמִּטְמֵאִים אֶת הָאָדָם, אֲבָל ^{כז}אֲכִילָה בְּלֹא נְטִילַת יָדַיִם אֵינָה מִטְמֵאֵת אֶת הָאָדָם."

אמונתה של אישה כנענית

(מרקוס ז 24-30)

^{כא}יִשׁוּעַ יָצָא מִשָּׁם וּפָרַשׁ אֶל סְבִיבוֹת צוּר וְצִידוֹן. ^{כב}וְהִנֵּה יָצְאָה מֵאוֹתוֹ הָאִזּוֹר אִשָּׁה כְּנַעֲנִית וְצָעָקָה אֵלָיו: "רַחֵם עָלַי, אֲדוֹנָי, ^{כג}בְּיָדְךָ בְּתִי מִעֲנָה מְאֹד עַל־יַדֵּי צִדָּה." ^{כד}אָךְ הוּא לֹא הִשִּׁיב לָהּ דְּבָר.

^{כה}נִגְשׁוּ תְּלָמִידָיו וּבִקְשׁוּ מִמֶּנּוּ: "שְׁלַח אוֹתָהּ, כִּי הִיא צוֹעֶקֶת אַחֲרֵינוּ."

^{כז}עָנָה יִשׁוּעַ וְאָמַר: "לֹא ^{כז}נִשְׁלַחְתִּי אֵלֶּה אֶל הַצֹּאֵן הָאוֹבְדוֹת אֲשֶׁר לְבֵית יִשְׂרָאֵל."

^{כח}הִיא הִתְקַרְבָּה, ^{כח}הִשְׁתַּחֲוָתָה לוֹ וְאָמְרָה:

יִשְׁלַח אֶת הַמּוֹן הָעָם. ^{כג}הוּא שִׁלַּח אֶת הָעָם וְעָלָה לְהָר לְבַדּוֹ כְּדִי לְהִתְפַּלֵּל. לְעַת עָרַב הָיָה שָׁם לְבַדּוֹ. ^{כד}בֵּינָתַיִם הִגִּיעָה הַסִּירָה לְמַרְחָק כַּמָּה קִילוֹמֶטְרִים מִן הַחוּף כְּשֶׁהִיא ^{כה}מִטְלֵטֶלֶת עַל הַגְּלִילִים וְהָרוּחַ נוֹשֶׁבֶת נִגְדָּה. ^{כו}וְהִנֵּה ^{כו}בְּאִשְׁמֶרֶת הַלְּיָלָה הִרְבִּיעִית ^{כז}בָּא אֵלֵיהֶם יִשׁוּעַ וְהוּא ^{כז}מִהַלְךְ עַל פְּנֵי הַיָּם. ^{כח}כְּשָׂאוֹהוּ הַתְּלָמִידִים מִהַלְךְ עַל פְּנֵי הַיָּם ^{כח}נִבְהָלוּ. אָמְרוּ: "רוּחַ רְפָאִים הִיא", וְהַחֲלוּ לְצַעֵק מִפְּחַד.

^{כט}מִיָּד דִּבֶּר אֵלֵיהֶם יִשׁוּעַ וְאָמַר: ^{כט}"חֲזִקוּ, אֲנִי הוּא. ^לאֵל תִּפְחָדוּ."

^{לא}הַשִּׁיב כִּיפֵא וְאָמַר אֵלָיו: "אֲדוֹנָי, אִם אַתָּה הוּא, צוּנִי לְבוֹא אֵלַיךְ עַל פְּנֵי הַיָּם."

^{לב}אָמַר יִשׁוּעַ: "בּוֹא!" ^{לג}כִּיפֵא יָרַד מִן הַסִּירָה וְהַלְךְ עַל פְּנֵי הַיָּם לְקִרְאָת יִשׁוּעַ. ^{לד}אוּלַּם כְּשָׂרָאָה אֶת הָרוּחַ הַסּוֹעֶרֶת פָּחַד וְהַחֲלַל לְשָׁקַע. הוּא צָעַק: "אֲדוֹנָי, הַצֵּל אוֹתִי!"

^{לז}מִיָּד הוֹשִׁיט יִשׁוּעַ אֶת יָדוֹ, הַחֲזִיק בּוֹ וְאָמַר לוֹ: ^{לז}"קַטֵּן אֲמוּנָה, מַדּוּעַ עָלָה ^{לז}צִסְפָּק בְּלִבְךָ?" ^{לח}בְּעִלוֹתָם לְסִירָה פִּסְקָה הָרוּחַ, ^{לח}וְהָאֲנָשִׁים שָׁהִיוּ בְּסִירָה ^{לח}הַשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ בְּאִמְרָם: "בְּאִמְת ^{לח}בְּיָד־הָאֱלֹהִים אַתָּה."

רפיו חולים בנינוסר

(מרקוס ו 53-56)

^{כא}הֵם עָבְרוּ אֶת הַיָּם וּבָאוּ לְחוּף גִּינוֹסָר. ^{כב}אֲנָשִׁי הַמְּקוֹם הִכִּירוּ אוֹתוֹ וְשָׁלְחוּ לְהוֹדִיעַ לְכָל הַסְּבִיבָה. הִבִּיאוּ אֵלָיו אֶת כָּל הַחוֹלִים ^{כג}וּבִקְשׁוּ מִמֶּנּוּ רַק לְגַעַת ^{כג}בְּכַנְף בְּגָדוֹ; וְכָל הַנוֹגְעִים ^{כג}נִרְפְּאוּ.

מסורת הזקנים

(מרקוס ז 1-23)

^אאֲחֵרֵי כֵן נִגְשׁוּ אֶל יִשׁוּעַ סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים מִירוּשָׁלַיִם ^בוְשָׂאוּ אוֹתוֹ: ^ב"מַדּוּעַ עוֹבְרִים תְּלָמִידֶיךָ עַל ^במִסְרַת הַזְּקֵנִים, וְאֵינָם ^בנוֹטְלִים יָדַיִם לְסַעוּדָה?"

^גהַשִּׁיב וְאָמַר לָהֶם: "מַדּוּעַ גַּם אַתָּם עוֹבְרִים עַל מִצְוֹת אֱלֹהִים לְמַעַן הַמְסַרְתֶּם שְׁלֹכֶם? ^דהֲנִן

ובקשו ממנו להראות להם² אות מן השמים.
² השיב ואמר להם: "לעת ערב אתם אומרים,
 'מזג אויר נאה, כי השמים אדמים';³ ובבקר,
 'סגריר היום, כי אדמים וקודרים השמים'.⁴ את
 פני השמים אתם יודעים לפרש, אך את אותות
 הזמנים אינכם יכולים? דור רע ומנאף מבקש
 לו אות, ואות לא ינתן לו מלבד אות יונה
 הנביא." הוא עזב אותם והלך.

שאר הפרושים והצדוקים

(מרקוס ח 14-21)

⁵ כשעברו התלמידים אל הצד השני שכחו
 לקחת לחם. אמר להם ישוע:⁶ "שימו לב
 והזהרו משאור הפרושים והצדוקים." ⁷ אך הם
 אמרו ביניהם, "לחם לא לקחנו."
⁸ ישוע הבחין בזה ואמר: "קטני אמונה,
 מדוע אתם אומרים בקרבכם שאין לכם לחם?
⁹ עדן אינכם מבינים אף לא זוכרים את חמש
 כפרות הלחם לחמשת אלפים איש וכמה סלים
 לקחתם? ¹⁰ גם לא את שבע כפרות הלחם
 לארבעת אלפים איש וכמה סלים לקחתם?
¹¹ איך זה אינכם מבינים שלא על לחם דברתי
 אליכם? הזהרו משאור הפרושים והצדוקים!"
¹² אז הבינו כי לא אמר להם להזהר משאור
 הלחם אלא מתורת הפרושים והצדוקים.

כיפא מכיר שישוע הוא המשיח

(מרקוס ח 27-30; לוקס ט 21-18)

¹³ כשבא ישוע אל סביבות קיסריה של
 פיליפוס שאל את תלמידיו: "מה אומרים
 האנשים על בן־האדם, מי הוא?"
¹⁴ השיבו: "יש אומרים, 'יוחנן המטביל';
 אחרים אומרים, 'אליהו'; ואחרים – 'ירמיהו או
 אחד מהנביאים'."
¹⁵ שאל אותם: "ומה אתם אומרים, מי אני?"
¹⁶ ענה שמעון כיפא ואמר: "אתה המשיח,
 בן־אלהים חיים!"

¹⁷ אמר לו ישוע: "אשריך שמעון בר־יונה, כי
 לא בשר ודם גלה לך, אלא אבי שבשמים.
¹⁸ וגם אני אומר לך כי אתה 'כיפא', ועל זה הצור
 הזה אבנה את קהלתי וישערי שאול לא יגברו
 עליה. ¹⁹ אתן לך את מפתחות השמים,
 וכל מה שתאסר על הארץ יהיה אסור בשמים,

"אדוני, עזר לי."

²⁶ השיב לה באמרו: "לא נאה לקחת את
 הלחם של הבנים ולזרק אותו לכלבים."
²⁷ אמרה לו: "כן, אדוני, אבל אפלו הכלבים
 אוכלים מן הפרורים הנזופלים משלחן
 אדוניהם."
²⁸ אמר לה ישוע: "אשה, גדולה אמונתך. יהי
 לך כרצונך", ובאותה שעה נרפאה בתה.

ריפוי חולים רבים

²⁹ ישוע עזב את המקום, ולאחר שעבר ליד
 אים הגליל בעלה להר וישב שם. ³⁰ באו אליו
 "המון עם רב ואתם פסחים, נכים, עורים,
 אלמים ורבים אחרים שהנחו לרגליו, והוא רפא
 אותם. ³¹ כראות העם אלמים מדברים, נכים
 בריאים, פסחים מהלכים ועורים רואים,
 נתמלאו פליאה וישבחו את אלהי ישראל.

ישוע מאכיל ארבעת אלפים איש

(מרקוס ח 1-10)

³² קרא ישוע לתלמידיו ואמר: "נכמרו רחמי
 על העם. זה שלושה ימים הם נמצאים אתי ואין
 להם מה לאכל. אינני חפץ לשלח אותם רעבים
 פן יתעלפו בדרך."
³³ אמרו לו תלמידיו: "מאין לנו במדבר די
 לחם להשביע המון רב כזה?"
³⁴ אמר ישוע: "כמה כפרות לחם יש לכם?"
 השיבו: "שבע, ומעט דגים קטנים."

³⁵ אז צוה את העם לשבת על הארץ; ³⁶ לקח
 את שבע כפרות הלחם ואת הדגים ולאחר
 שברך, בצע ונתן לתלמידים והתלמידים נתנו
 לעם. ³⁷ הכל אכלו ושבעו, וממה שנותר אספו
 שבעה סלים מלאים. ³⁸ מספר האוכלים היה
 ארבעת אלפים איש מלבד נשים וילדים.
³⁹ לאחר מכן שלח את העם, ירד לסירה והגיע
 אל אזור מגדן.

טז

בקשה לראות אות

(מרקוס ח 11-13; לוקס יב 54-56)

¹ הפרושים והצדוקים נגשו לנסות אותו

⁶ כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ זֹאת הַתְּלַמִּידִים נָפְלוּ עַל פְּנֵיהֶם וּפָחְדוּ עַד מְאֹד. ⁷ יֵשׁוּעַ נִגַּשׁ, נִגַּע בָּהֶם וְאָמַר: "קוּמוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ!" ⁸ הֵם נִשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וְלֹא רָאוּ אִישׁ זֹולָתִי יֵשׁוּעַ לְבַדּוֹ. ⁹ כִּשְׂיָרְדוּ מִן הַהָר צָוָה עֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ: "אֵל תִּסְפְּרוּ אֶת הַמְּרֹאָה לְאִישׁ עַד אֲשֶׁר יִקּוּם בְּיַהֲאָדָם מִן הַמֵּתִים." ¹⁰ שָׁאֲלוּהוּ הַתְּלַמִּידִים: "מִדּוּעַ זֶה אוֹמְרִים הַסּוֹפְרִים כִּי אֵלֵיהוּ צָרִיךְ לְבוֹא תַחֲלָה?" ¹¹ הֵשִׁיב יֵשׁוּעַ וְאָמַר: "אֵלֵיהוּ אִמְנָם יְבוֹא וְיֵשִׁיב אֶת הַפֶּל, אֲבָל אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם שָׁאֲלֵיהוּ כְּבָר בָּא וְלֹא הִכִּירוּהוּ אֲלֵא עָשׂוּ בּוֹ כְּרָצוֹנָם; כִּדְּ גַם בְּיַהֲאָדָם עֲתִיד לְסַבֵּל מִיָּדָם." ¹³ אַז הִבִּינוּ הַתְּלַמִּידִים כִּי עַל יוֹחֲנָן הַמַּטְבִּיל דִּבֶּר אֵלֵיהֶם.

ריפוי נער אחוז שד

(מרקוס ט 14-29; לוקס ט 37-43)

¹⁴ כַּאֲשֶׁר בָּאוּ אֶל הַמּוֹן הָעַם נִגַּשׁ אֵלָיו אִישׁ וְכָרַע עַל בְּרַכְיֹו לִפְנָיו. ¹⁵ אָמַר הָאִישׁ: "אֲדוֹנָי, רַחֵם נָא עָלַי בְּנִי. הוּא צִסְבֵּל מִפְּרָקוּסִים וּמַחֲלָתוֹ קָשָׁה, כִּי לַעֲתִים קְרוּבוֹת הוּא נּוֹפֵל לְאֵשׁ וְלַעֲתִים קְרוּבוֹת לְמִים." ¹⁶ הִבְאֵתִי אוֹתוֹ אֶל תְּלַמִּידָי וְהֵם לֹא יָכְלוּ לְרַפְּאוֹ." ¹⁷ הֵשִׁיב יֵשׁוּעַ וְאָמַר: "הוּי דוֹר צִחְסֵר אֲמוּנָה וּמַעֲנוֹת דְּרָךְ, עַד מַתִּי אֵהְיֶה עִמָּכֶם? עַד מַתִּי אָסַבֵּל אֶתְכֶם? הִבִּיאוּ אוֹתוֹ הֵנָּה אֵלַי!" ¹⁸ גָּעַר בּוֹ יֵשׁוּעַ וְהִשָּׁד יֵצֵא מִמֶּנּוּ. מֵאוֹתָהּ שָׁעָה נִרְפָּא הַנַּעַר. ¹⁹ לְאַחַר מִכֵּן נִגַּשׁוּ הַתְּלַמִּידִים אֶל יֵשׁוּעַ לְבַדָּם וְשָׁאֲלוּ: "מִדּוּעַ לֹא יָבִילָנוּ אֲנַחְנוּ לְגִרְשׁ אוֹתוֹ?"

²⁰ הֵשִׁיב לָהֶם: "בְּגִלְלָה מַעוּט אֲמוּנָתְכֶם. אֲמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, אִם יֵשׁ לָכֶם אֲמוּנָה צִבְּרָגִיר הַחֲרָדֵל וְתֹאמְרוּ לְהָר הַזֶּה 'זוּז מִפֶּה לְשֵׁם' – הוּא יוּזוּ, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יִבְצֵר מִכֶּם." ²¹

ישוע מדבר שנית על מותו ותחייתו

(מרקוס ט 30-32; לוקס ט 43-45)

²² כַּאֲשֶׁר הָיוּ בֵּיחָד בְּגִלְלֵל אָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: "עֲתִיד בְּיַהֲאָדָם לְהִמָּסֵר לְיַדֵּי אֲנָשִׁים וְיִהְרָגוּהוּ, וְיִבְיֹוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקּוּם." אַז הִתְעַצְבוּ עֲצָב רַב.

וְכָל מָה שֶׁתִּתִּיר עַל הָאָרֶץ יִהְיֶה מֵתָר בְּשָׁמַיִם." ²⁰ אַז הִזְהִיר אֶת תְּלַמִּידָיו שֶׁלֹּא יִסְפְּרוּ לְאִישׁ כִּי הוּא הַמָּשִׁיחַ.

ישוע מדבר על מותו ותחייתו

(מרקוס ח 31 - ט 1; לוקס ט 22-27)

²¹ מֵאוֹתָהּ עַת הֵחַל יֵשׁוּעַ לְהַבְהִיר לְתַלְמִידָיו כִּי עָלָיו לְלַכֵּת לִירוּשָׁלַיִם וְלְסַבֵּל הַרְבֵּה מִיַּד הַזְּקֵנִים וְרֵאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים, וְלִהְרָג וְיִבְיֹוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְקוּם. ²² לָקַח אוֹתוֹ כִּיפָא לְצַד וְהֵחַל לְגַעַר בּוֹ בְּאָמְרוֹ: "חֲלִילָה לָךְ, אֲדוֹנָי. אֵל יִהְיֶה הַדְּבָר הַזֶּה לָךְ!"

²³ פָּנָה יֵשׁוּעַ וְאָמַר לְכִיפָא: "סוּר מִלְּפָנַי, שְׁטָן. מִכְשׁוֹל אֶתָּה לִי, כִּי אִין לְבָד לְדַבְּרֵי אֱלֹהִים אֲלֵא לְדַבְּרֵי בְנֵי אָדָם." ²⁴ אַז אָמַר יֵשׁוּעַ לְתַלְמִידָיו: "מִי שְׂרוּצָה לְבוֹא אַחֲרַי, שִׁיתְּפַחֵשׁ לְעַצְמוֹ וְיִקַּח אֶת צְלָבוֹ וְיֵלֶךְ אַחֲרַי; ²⁵ כִּי הַחֶפֶץ לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ יֵאָבֵד אוֹתָהּ, אֲבָל הַמֵּאָבֵד אֶת נַפְשׁוֹ לְמַעַנֵי יַמְצַאנָהּ.

²⁶ מָה תּוֹעֵלֶת תַּצְמַח לְאָדָם אִם יְרוּיַח אֶת כָּל הָעוֹלָם וְיִפְסִיד אֶת נַפְשׁוֹ, אוּ מָה יִתֵּן אָדָם כְּתִמּוּרָה בְּעַד נַפְשׁוֹ? ²⁷ הֵן עֲתִיד בְּיַהֲאָדָם לְבוֹא בְּכַבּוֹד אָבִיו עִם מַלְאָכָיו וְאֵז יִשְׁלַם לְכָל אִישׁ עַל פִּי מַעֲשָׂיו. ²⁸ אֲמֵן. אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, כַּמָּה מִן הָעוֹמְדִים פֹּה לֹא יִטְעֲמוּ מוֹת עַד אֲשֶׁר יִראוּ אֶת בְּיַהֲאָדָם בָּא בְּמַלְכוּתוֹ."

יז

ישוע לובש הדר

(מרקוס ט 2-13; לוקס ט 28-36)

¹ לְאַחַר שָׁשָׁה יָמִים לָקַח יֵשׁוּעַ אֶת כִּיפָא וְאֶת צִיָּקָב וְאֶת יוֹחֲנָן אַחִיו. הוּא הֶעֱלָה אוֹתָם לְהָר גְּבוּהָ לְבַדָּם וְהִשְׁתַּנָּה לְעֵינֵיהֶם; ² פָּנָיו זָהְרוּ כְּשֶׁמֶשׁ וּבִגְדָיו הִלְבִּינוּ כְּאוֹר. ³ לְפִתְעָ נִרְאוּ אֵלֵיהֶם מִשָּׁה וְאֵלֵיהוּ כְּשֶׁהֶם מְדַבְּרִים אוֹתוֹ. ⁴ הִגִּיב כִּיפָא וְאָמַר אֶל יֵשׁוּעַ: "אֲדוֹנָי, טוֹב שְׂאֲנַחְנוּ כְּאֵן. אִם תִּרְצָה אֶעֱשֶׂה פֹה שְׁלוֹשׁ סָכוֹת, לָךְ אַחַת, לְמִשָּׁה אַחַת וְלְאֵלֵיהוּ אַחַת." ⁵ עוֹדוֹ מְדַבֵּר וְעָנָן בְּהִיר סָכַךְ עֲלֵיהֶם וְהִנֵּה קוֹל אוֹמֵר מִתּוֹךְ הָעָנָן: "זֶה בְּנֵי אֱהוּבֵי אֲשֶׁר צִחְפַּצְתִּי בּוֹ; אֵלָיו תִּשְׁמָעוּ."

מס מחצית השקל לבית המקדש

²⁴ כְּבוֹאֵם אֶל כֶּפֶר נַחוּם נִגְשׁוּ אֶל כִּיפָא גּוֹבִי
מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל וְשָׂאֵלוּ: "הֲאֵם רַבְכֶּם אֵינּוּ מְשַׁלְּמִים
אֶת מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל?"
²⁵ הַשִּׁיב לָהֶם: "הוּא כֵן".

כַּאֲשֶׁר נִכְנַס הַבַּיְתָה הַקְּדִים יִשׁוּעַ לִשְׁאֹל אוֹתוֹ:
"מָה דַעְתָּךְ, שְׁמַעוֹן, מַלְכֵי הָאָרֶץ מִמִּי הֵם
לוֹקְחִים מִכֶּסֶם וּמָס, מִבְּנֵיהֶם אוֹ מִן הַזָּרִים?"
²⁶ כִּשְׁהַשִּׁיב "מִן הַזָּרִים", אָמַר לוֹ יִשׁוּעַ: "אִם
כֵּן, הַבְּנִים פְּטוּרִים.²⁷ אָבֵל כִּדִּי שְׁלֹא נָהִיָה לָהֶם
לְמַכְשׁוֹל, לָךְ אֵל הַיָּם, הַשְּׁלֵךְ חֶכְהָ וְקַח אֶת
הַדָּג שְׂיַעֲלֶה רֵאשׁוֹנָה. כִּשְׁתַּפְּתַח אֶת פִּי תִמְצָא
מִטְבָּע; קַח אוֹתוֹ וְתֵן לָהֶם עֲבוּרֵי וְעִבּוּרָךְ."

יח

משל השה האובד

(לוקס טו 3-7)

¹⁰ "הִזְהָרוּ שְׁלֹא תַבּוּזוּ לְאַחַד הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה.
הַרְיֵנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי הַמְּלֹאכִים שְׁלֵהֶם בְּשָׂמִים
^{11 12} רְזוּאִים תִּמְיֵד אֶת פְּנֵי אָבִי שְׁבַשְׂמִים. מָה
דַּעְתְּכֶם? אִם יֵשׁ לְאִישׁ מֵאָה כֶּבֶשִׂים וְאָבַד אֶחָד
מֵהֶם, הֲאֵם לֹא יַעֲזֹב אֶת הַתְּשָׁעִים וְתִשְׁעָה עַל
הַהָרִים וְיִלְדֵךְ לְחַפֵּשׂ אֶת הָאֲבִיד? ¹³ וְאִם יִמְצָא
אוֹתוֹ, אֲמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, יִשְׂמַח עָלָיו יוֹתֵר
מֵאֲשֶׁר עַל הַתְּשָׁעִים וְתִשְׁעָה שְׁלֹא אָבַדוּ. ¹⁴ כִּדֵךְ
אֵין רְצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִיכֶם שְׁבַשְׂמִים שְׂיֵאבַד אֶחָד
מִן הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה."

היחס אל אח חוטא

(לוקס יז 3)

¹⁵ "אִם יִחְטָא לָךְ אַחִיךָ, לָךְ וְהוֹכַח אוֹתוֹ בִּינְךָ
וּבִינּוֹ לְבַד. אִם יִשְׁמַע לָךְ, קִנִּיתָ לָךְ אֶת אַחִיךָ.
¹⁶ וְאִם לֹא יִשְׁמַע, קַח אֶתָּךְ עוֹד אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם,
כִּדִּי ¹⁷ "שְׁעַל-פִּי שְׁנַיִם אוֹ שְׁלוֹשָׁה עֵדִים יִקּוּם כָּל
דְּבָר . אִם לֹא יִשְׁמַע לָהֶם, הִגֵּד זֹאת לְקָהֳלָה;
¹⁸ וְאִם לֹא יִשְׁמַע גַּם לְקָהֳלָה, שִׁיְהִי לָךְ כַּגּוֹי
וְכַמּוֹכֶם."

¹⁸ אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, כָּל מָה שְׁתֹּאסְרוּ עַל
הָאָרֶץ אֲסוּר יִהְיֶה בְּשָׂמִים, וְכָל מָה שְׁתַּתִּירוּ עַל
הָאָרֶץ יִהְיֶה מִתֵּר בְּשָׂמִים. ¹⁹ עוֹד אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם,
אִם שְׁנַיִם מִכֶּם יִסְכִּימוּ עָלַי אֲדַמּוֹת בְּכָל דְּבָר
אֲשֶׁר ²⁰ יִבְקֶשׁוּ, הִיָּה יִהְיֶה לָהֶם מֵאֵת אָבִי
שְׁבַשְׂמִים;

²⁰ כִּי בְּמָקוֹם אֲשֶׁר שְׁנַיִם אוֹ שְׁלוֹשָׁה נֹאסְפִים
לְשָׂמִי, שֵׁם ²¹ אֲנִי בְּתוֹכֶם."

משל על עבד שלא רצה למחול

²¹ אִזּוֹ נִגְשׁ כִּיפָא וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: "אֲדוֹנִי, כַּמָּה
פְּעָמִים יִחְטָא לִי אַחִי וְאֶסְלַח לוֹ? הֲאֵם עַד שֶׁבַע
פְּעָמִים?" ²² הַשִּׁיב לוֹ יִשׁוּעַ: "אֵינְנִי אוֹמֵר לָךְ עַד
שֶׁבַע פְּעָמִים אֶלָּא עַד ²³ "שֶׁבַעִים וְשֶׁבַע". עַל כֵּן
אֲדוֹמָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְמַלְאָךְ בְּשָׂר וְדָם שֶׁרָצָה
לְעַרְךָ חֲשָׁבוֹן עִם עַבְדִּיו. ²⁴ כַּאֲשֶׁר הִחֵל לְחַשֵּׁב
הוֹבָא לְפָנָיו אִישׁ שֶׁהָיָה חַיֵּב לוֹ עֲשָׂרַת אֲלָפִים
כַּכְרֵי כֶּסֶף. ²⁵ כִּיּוֹן שְׁלֹא יָכַל הָיָה לְשַׁלֵּם צְוָה
אֲדוֹנָיו לְמַכֵּר אוֹתוֹ וְאֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת בְּנָיו וְאֶת
כָּל אֲשֶׁר לוֹ כִּדִּי שְׂיִשְׁלַם הַחֹזֵב. ²⁶ כִּרְעַת הָעֶבֶד

הגדול במלכות השמים

(מרקוס ט 33-37; לוקס ט 46-48)

¹ אוֹתָהּ שָׁעָה נִגְשׁוּ הַתְּלַמִּידִים אֶל יִשׁוּעַ
וְשָׂאֵלוּ: "מִי הוּא הַגָּדוֹל בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם?"
² יִשׁוּעַ קָרָא אֵלָיו "יִלְד", הֶעֱמִידוּ בֵּינֵיהֶם
³ וְאָמַר: "אֲמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, אִם לֹא תִשׁוּבוּ
וְתִהְיוּ כִּילְדִים לֹא תִכְנַסוּ לְמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם.
⁴ לָכֵן מִי שְׂיִשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ לִהְיוֹת כִּילְד הַזֶּה
הוּא הַגָּדוֹל בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם. ⁵ כָּל הַמִּקְבָּל יֶלֶד
אֶחָד כְּזֶה בְּשָׂמִי, ⁶ "אוֹתִי הוּא מִקְבָּל."

מכשילים ומכשולים

(מרקוס ט 42-48; לוקס יז 1-2)

⁶ "אֵדָךְ כָּל הַמְּכַשִּׁיל אֶחָד מִן הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה
הַמְּאַמִּינִים בִּי, מוֹטֵב לוֹ שְׁתַּתְּלֶה ⁷ אֶבֶן רַחִים עַל
צְנֹאָרוֹ וְיִטְבַּע בְּמַצּוֹלוֹת יָם. ⁷ אוֹי לְעוֹלָם מִן
הַמְּכַשּׁוֹלִים, כִּי מִן הַהֶכְרַח ⁸ שְׂיִבּוֹאוּ מְכַשּׁוֹלִים,
אָבֵל אוֹי לְאִישׁ שֶׁהַמְּכַשּׁוֹל יְבוֹא דְרָכּוֹ.
⁸ אִם יֵדָךְ אוֹ רִגְלָךְ תִּכְשִׁיל אוֹתָךְ, ⁹ "קַצֵּץ אוֹתָהּ
וְהַשְּׁלֵךְ אוֹתָהּ מִמֶּךָ. מוֹטֵב לָךְ לְבוֹא לְחַיִּים גְּדִים
אוֹ קִטֵּעַ מִהֵיּוֹתָךְ מִשְׁלָךְ ¹⁰ לְאִשׁ עוֹלָם עִם שְׁתֵּי
יָדַיִם אוֹ שְׁתֵּי רַגְלָיִם. ⁹ וְאִם עֵינְךָ תִּכְשִׁיל אוֹתָךְ,
נִקֵּר אוֹתָהּ וְהַשְּׁלֵךְ אוֹתָהּ מִמֶּךָ. מוֹטֵב לָךְ לְבוֹא
לְחַיִּים עִם עֵין אַחַת מִהֵיּוֹתָךְ מִשְׁלָךְ לְגִיהֵנוּם
הָאֵשׁ עִם שְׁתֵּי עֵינָיִם."

על־דבר זנות ונושא אחרת כ־נואף הוא ⁵.
¹⁰ אמרו לו התלמידים: "אם כך הוא דין האיש
 והאשה לֹא כדאי להתחתן."
¹¹ אמר להם: "לא הכל מבינים את הדבר
 הזה, רק אלה שֶׁשָׁנְתוּ לָהֶם." ¹² יש סְרִיסִים
 שְׁנוּלְדוּ כִּדְ מִבְּטֵן אִמָּם, יש סְרִיסִים שֶׁנִּעְשׂוּ
 סְרִיסִים עַל־יְדֵי בְּנֵי אָדָם, יש סְרִיסִים אֲשֶׁר עָשׂוּ
 עֲצָמָם לְסְרִיסִים לְמַעַן מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם. מִי
 שְׁבִיכְלָתוֹ לְקַבֵּל, שִׁיקְבֵּל."

ישוע מקבל את הילדים

(מרקוס י 13-16; לוקס יח 15-17)

¹³ אז הביאו אליו ילדים כדי שיִסְמְךָ יְדוֹ
 עֲלֵיהֶם כִּי־תִפְלֵל בְּעַדָם, אֲלֵא שֶׁהַתְּלִמִּידִים גָּעְרוּ
 בָּהֶם. ¹⁴ אָדָּ יֵשׁוּעַ אָמַר: "הַגִּיחוּ לִילְדִים לְבוֹא
 אֵלַי וְאֵל תִּמְנְעוּ בְּעַדָם, כִּי לְכֹאֲלָה מַלְכוּת
 הַשָּׁמַיִם." ¹⁵ הוּא סָמְךָ יְדוֹ עֲלֵיהֶם וְאַחֲרֵי כֵן
 הִלְךָ מִשָּׁם.

מכשול העושר

(מרקוס י 17-31; לוקס יח 18-30)

¹⁶ נִגַּשׁ אֵלָיו אִישׁ אֶחָד וְשָׂאֵל: "רַבִּי ⁵, אֵיזָה
 טוֹב עָלַי לַעֲשׂוֹת כִּדְי לְהַשִּׁיג חַיִּי עוֹלָם?"
¹⁷ אָמַר אֵלָיו: "מִדּוּעַ אַתָּה שׂוֹאֵל אוֹתִי בְּנוֹגַע
 לְטוֹב? אֶחָד הוּא הַטוֹב, אֲבָל אִם רְצוֹנְךָ לְבוֹא
 לְחַיִּים, שְׁמַר אֶת הַמְצוּוֹת."
¹⁸ שָׂאֵל הָאִישׁ: "אֵילֹה?" הַשִּׁיב יֵשׁוּעַ: "לֹא
 תִרְצַח, לֹא תִנְאַף, לֹא תִגְנוֹב, לֹא־תַעֲנֶה בְּרַעַף עַד
 שֶׁקָּרָ, ¹⁹ כִּכְבֵּד אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ, ² לְאַהֲבַת
 לְרַעַף כְּמוֹד!"
²⁰ אָמַר הַבַּחֲוֹר: "אַתְּ כָּל אֵלָה שְׁמַרְתִּי; מָה
 עוֹד חָסֵר לִי?"
²¹ אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: "אִם רְצוֹנְךָ לְהִיזוֹת שְׁלָם, לִךְ
 כִּמְכַר אֶת רְכוּשְׁךָ וְתֵן לְעֲנִיִּים וְהִיָּה לְךָ אֲוָצֵר
 בְּשָׁמַיִם; אַחֵר כִּדְ בּוֹא לְיָדְךָ אַחֲרֵי."
²² כִּשְׁשָׁמַע הַבַּחֲוֹר אֶת הַדְּבָר הַזֶּה הִלְךָ מִשָּׁם
 עֲצוּב, שֶׁכֵּן הָיוּ לוֹ נִכְסִים רַבִּים. ²³ אָמַר יֵשׁוּעַ
 לְתִלְמִידָיו: "אֲמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, בְּקִשִּׁי יִכְנַס
 כִּי־עֲשִׂיר לְמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם. ²⁴ וְעוֹד אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם,
 קַל יוֹתֵר לְגַמֵּל לְעֵבֵר דֶּרֶךְ נִקְבַּ מַחֲט מֵאֲשֶׁר
 לְעֲשִׂיר לְהִכְנַס אֶל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים."
²⁵ שָׁמְעוּ הַתְּלִמִּידִים וְתַמְהוּ מְאֹד. "אִם כֵּן, מִי
 יִכּוֹל לְהוֹשִׁיעַ?" שָׂאֵלוּ.

וְהַשְׁתַּחֲוֶה לוֹ בְּאֶמְרוֹ, 'אֲנָא, הִיָּה סְבָלָן כְּלִפִּי
 וְאֲשַׁלֵּם לְךָ אֶת הַכֶּלִ'. ²⁷ נִכְמְרוּ רַחֲמֵי הָאָדוֹן עַל
 הָעֶבֶד הַהוּא, כִּפְטָר אוֹתוֹ וּוְתֵר לוֹ עַל הַחֹב.
²⁸ כִּשְׂיָצָא הָעֶבֶד הַהוּא מִצָּא אֶת אֶחָד מִחֻבְרָיו
 הָעֶבְדִּים שֶׁהָיָה חַיֵּב לוֹ מֵאָה דִינָרִים. תִּפַּס אוֹתוֹ
 בְּגִרוֹנוֹ וְאָמַר, 'שְׁלֵם מָה שְׂאֵתָה חַיֵּב!' ²⁹ נִפְל
 חֻבְרוֹ לְרִגְלָיו וּבִקֵּשׁ מֵאֵתוֹ, 'אֲנָא, הִיָּה סְבָלָן
 כְּלִפִּי וְאֲשַׁלֵּם לְךָ'. ³⁰ אֲלֵא שֶׁהוּא לֹא הִסְכִּים וְאָף
 הִלְךָ וְהִשְׁלִיךְ אוֹתוֹ לְכֹלָא עַד אֲשֶׁר יִשְׁלַם אֶת
 הַחֹב. ³¹ כִּשְׂרָאוּ חֻבְרָיו הָעֶבְדִּים אֶת הַנִּנְעִשָׁה
 הַתַּעֲצָבוּ מְאֹד וּבָאוּ וְסִפְרוּ לְאָדוֹנָם אֶת כָּל אֲשֶׁר
 הָיָה. ³² אָז קָרָא לוֹ אָדוֹנָיו וְאָמַר לוֹ, 'עֶבֶד רַשָּׁע,
 אַתְּ כָּל הַחֹב הַהוּא מַחְלִתִּי לְךָ מִשׁוּם שְׁבִקְשָׁתְךָ
 מִמֶּנִּי. ³³ הֲאִם לֹא הָיִיתְךָ צָרִיךְ גַּם אֶתָּה לְרַחֵם
 עַל חֻבְרְךָ הָעֶבֶד כִּשְׁם שְׂאֵנִי רַחֲמֵתִי עֲלֶיךָ?'
³⁴ וּבִכְעָסוֹ מָסַר אוֹתוֹ אָדוֹנָיו לְנוֹגְשִׁים עַד אֲשֶׁר
 יִשְׁלַם אֶת הַחֹב כָּלוֹ. ³⁵ כִּכְהָ גַם אָבִי שְׁבִשְׁמִים
 יַעֲשֶׂה לָכֶם אִם לֹא תִמְחַלוּ אִישׁ לְאֶחָיו בְּכָל
 לְבַבְכֶם ⁵."

יט

שאלה בעניין הגירושין

(מרקוס י 12-11)

¹ כִּשְׁנָמַר יֵשׁוּעַ לְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
² יָצָא מִן הַגָּלִיל וּבָא לְאֵזוֹר יְהוּדָה שְׁבַעֲבָר הִירְדוֹן.
³ הָמוֹן עִם רַב הִלְכוּ אַחֲרָיו וְהוּא רִפָּא אוֹתָם
 שָׁם.
⁴ נִגְשׂוּ אֵלָיו כַּמָּה פְּרוּשִׁים לְנִסּוֹת אוֹתוֹ
 וְאָמְרוּ: "הֲאִם מִתֵּר לְאִישׁ לְגַרֵשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ עַל
 כָּל דְּבָר?"
⁵ הַשִּׁיב לָהֶם וְאָמַר: "הֲאִם לֹא קָרָאתֶם
 שֶׁהַבּוֹרָא עָשָׂה אוֹתָם כִּזְכָר וּנְקֵבָה מִבְּרָאשִׁית
 וְגַם אָמַר, 'עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אֲבִיו
 וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ הַשְּׁנַיִם לְבָשָׂר
 אֶחָד?' ⁶ אִין הֵם עוֹד שְׁנַיִם אֲלֵא בְּשָׂר אֶחָד. לָכֵן
 מָה שֶׁחֻבֵּר הָאֱלֹהִים אֶל יִפְרִיד הָאָדָם."
⁷ "אִם כֵּן לְמָה צְוָה מֹשֶׁה לְתֵת לָהּ סִפָּר
 כְּרִיתוֹת וּלְשַׁלַּחָהּ?" שָׂאֵלוּ אוֹתוֹ.
⁸ הַשִּׁיב לָהֶם: "בְּגִלָּל קָשִׁי לְבַבְכֶם הַתִּיר לָכֶם
 מֹשֶׁה לְשַׁלַּח אֶת נְשִׁיכֶם, אָדָּ מִרְאשִׁית לֹא הָיָה
 כִּדְ. ⁹ וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, הַמְּגַרֵשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ שְׁלֹא

לְאַחֲרוֹן הַזֶּה כְּמוֹ לֵךְ. ¹⁵ הָאֵם אָסוּר לִי לַעֲשׂוֹת בְּשָׂלִי כְרֻצוֹנִי? אִם שָׁמָּה ¹⁶ עֵינֶיךָ עָרָה עַל שְׁטוּב אָנִי? כִּכָּה יֵהִיו הָאֲחֵרוֹנִים רֵאשׁוֹנִים וְהֵרֵאשׁוֹנִים אֲחֵרוֹנִים ¹⁷." וְהֵרֵאשׁוֹנִים אֲחֵרוֹנִים ¹⁸."

ישוע מדבר פעם שלישית על מותו ותחייתו

(מרקוס י 32-34; לוקס יח 31-34)

¹⁷ כְּשֶׁהָיָה יֵשׁוּעַ קְרוֹב ¹⁸ לְעֵלּוֹת לִירוּשָׁלַיִם לִקַּח אֶת הַשְּׁנַיִם-עֶשְׂרֵן לְבָדָם וּבִדְרֹךְ אָמַר לָהֶם: ¹⁹ "הִנֵּה אֲנִי חֹנֵן עוֹלָיִם לִירוּשָׁלַיִם, וְגִבְהַת־הָאֵדָם יִמְסַר לְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְלַסּוֹפְרִים. הֵם יַחְרִצוּ אֶת דִּינֹי לְמֹת ²⁰ וְיִמְסְרוּ אוֹתוֹ לְגוֹיִם לְהַתִּיל בּוֹ וְלְהַלְקוֹתוֹ ²¹ וְלַצֵּלֵב אוֹתוֹ, וְיִבְיֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקוּם." ²²

משאלתם של בני זבדי

(מרקוס י 35-45)

²⁰ אַחֲרֵי כֵן נִגְשָׂה אֵלָיו הָאֵם שֶׁל ²¹ בְּנֵי זַבְדֵי עִם בְּנֵיהֶם וְהִשְׁתַּחֲוֹתָה לּוֹ כְּדִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ דָבָר. ²² שָׁאֵל אוֹתָהּ: "מָה בְּקִשְׁתְּךָ?" הִשִּׁיבָה לוֹ: "אָמַר נָא ²³ שִׁיִּשְׁבוּ שְׁנֵי בְנֵי אֵלֶּה אִתְּךָ לִימִינֶךָ וְאֶחָד לְשִׂמְאַלְךָ בְּמַלְכוּתְךָ." ²⁴ עָנָה יֵשׁוּעַ וְאָמַר: "אֵינְכֶם יוֹדְעִים מִה שְׂאֵתֶם מְבַקְשִׁים. הָאֵם יוֹכֵלִים אַתֶּם לְשִׂתּוֹת אֶת הַכּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי עֹתִיד לְשִׂתּוֹת?" ²⁵ הִשִּׁיבוּ לוֹ: "יְכוֹלִים אַנּוּ." ²⁶ אָמַר לָהֶם: "אֲמַנֶם אֶת כּוֹסֵי תְּשֻׁתוֹ ²⁷, אֵךְ לְשִׁבְתָּ לִימִינִי וְלְשִׂמְאַלִי אֵין בְּיָדִי לְתֵת אֶלָּא לְאִשְׁרָא ²⁸ הַזֶּה הוֹכֵן לָהֶם מֵאֵת אָבִי." ²⁹ כְּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ זֹאת הִעֲשֶׂרָה נִתְמַלְאוּ כַּעַס עַל שְׁנֵי הָאֲחִים. ³⁰ קָרָא לָהֶם יֵשׁוּעַ וְאָמַר: "אַתֶּם יוֹדְעִים ³¹ שֶׁהַמּוֹשְׁלִים בְּגוֹיִים רוֹדִים בָּהֶם וְהַגְּדוֹלִים שׁוֹלְטִים בָּהֶם. ³² אֵל יְהִי כֵן בֵּינֵיכֶם. אֲדַרְבָּא, ³³ הַחֲפִץ לִהְיוֹת גְּדוֹל בְּכֶם יְהִי מִשְׁרַת שְׁלֹכְכֶם, ³⁴ וְהַחֲפִץ לִהְיוֹת רֵאשׁוֹן בֵּינֵיכֶם יְהִי ³⁵ עֶבֶד לְכֶם, ³⁶ כִּשְׁם שְׁבֹן־הָאָדָם לֹא בָּא כְּדִי שִׁשְׂרָתוֹהוּ אֶלָּא כְּדִי לְשִׂרָתוֹ ³⁷ וְלְתֵת אֶת נַפְשׁוֹ ³⁸ כְּכֹפֶר בְּעַד רַבִּים." ³⁹

רפוי שני העיוורים

(מרקוס י 46-52; לוקס יח 35-43)

⁴⁰ כְּאֲשֶׁר יָצָאוּ מִירִיחוֹ הֵלֵךְ אַחֲרָיו ⁴¹ הַמּוֹנֵן עִם רַב. ⁴² וְהִנֵּה ⁴³ שְׁנֵי עוֹרִים שִׁשְׁבוּ בְּצַד הַדֶּרֶךְ וְשָׁמְעוּ כִּי יֵשׁוּעַ עוֹבֵר, הִחֲלוּ לַצֹּעֵק: "אֲדוֹנֵנוּ

²⁶ הַבֵּיט בָּהֶם יֵשׁוּעַ וְאָמַר: "מִבְּנֵי אָדָם נִבְצָר הַדֶּבֶר, אֲבָל הָאֱלֹהִים ²⁷ כָּל יוֹכֵל." ²⁸ הִגִּיב כִּיפָּא וְאָמַר אֵלָיו: "הִנֵּה אֲנִי חֹנֵן עוֹזְבָנוּ הַכֹּל וְהֵלְכְנוּ אַחֲרֶיךָ, אִם כֵּן מָה יִהְיֶה לָנוּ?" ²⁹ אָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: "אֲמֵן. אֹמֵר אֲנִי לְכֶם, אַתֶּם הַהוֹלְכִים אַחֲרַי, כְּאֲשֶׁר תִּתְחַדֵּשׁ הַבְּרִיאָה ³⁰ וּבִן־הָאָדָם יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, תִּשְׁבוּ גַם אַתֶּם עַל שְׁנַיִם-עֶשְׂרֵן כִּסְאוֹת לְשִׁפְטֵי אֶת שְׁנַיִם-עֶשְׂרֵן שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל. ³¹ וְכֹל מִי שֶׁעֲזַב בְּתִים אוֹ אֲחִים וְאֲחֵיוֹת אוֹ ³² אָב וְאִם אוֹ בְּנִים אוֹ שְׂדוֹת לְמַעַן שְׂמִי – יִקְבָּל פִּי מֵאָה וְיִירֶשׁ ³³ חַיִּי עוֹלָם. ³⁴ אֲבָל רַבִּים מִן הָרֵאשׁוֹנִים יֵהִיוּ אַחֲרוֹנִים וּמֵהָאֲחֵרוֹנִים – רֵאשׁוֹנִים." ³⁵

כ

הפועלים שנשכרו לעבוד בכרם

¹ "כִּי דוֹמָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְאִישׁ בֹּעֵל אֲחֻזָּה שִׁיָּצָא הַשֶּׁכֶם בַּבֹּקֶר לְשׂוֹכֵר ² פּוֹעֲלִים לְכַרְמוֹ, וְלֵאחֶר שֶׁהִסְכִּים עִם הַפּוֹעֲלִים עַל שְׂכָר ³ דִּינָר לְיוֹם שֶׁלַח אוֹתָם אֶל כַּרְמוֹ. ⁴ כְּשִׁיָּצָא בַשָּׁעָה תְּשַׁע רָאָה אַחֲרָיִם עוֹמְדִים בְּטִלִּים בְּשׂוֹק. ⁵ אָמַר לָהֶם, 'לָכוּ גַם אַתֶּם אֶל כַּרְמִי וְאִתְּן לְכֶם אֶת הַמְּגִיעַ לְכֶם.' הֵם הִלְכוּ. ⁶ יָצָא גַם בַּשָּׁעָה שְׁתַּיִם-עֶשְׂרִי וְגַם בַּשָּׁעָה שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרֵה כַּדְּבָר הַזֶּה. ⁷ אַחֲרָיִם כֵּן יָצָא בַשָּׁעָה חֲמֵשׁ לַפְּנוֹת עֶרֶב וּמִצָּא אַחֲרָיִם עוֹמְדִים. שָׁאֵל אוֹתָם, 'לָמָּה אַתֶּם עוֹמְדִים פֹּה בְּטִלִּים כָּל הַיּוֹם?' ⁸ הִשִּׁיבוּ לוֹ, 'מִפְּנֵי שֶׁלֹּא שָׂכַר אוֹתְנוּ אִישׁ.' אָמַר לָהֶם, 'לָכוּ גַם אַתֶּם אֶל הַכַּרְם.' ⁹ לָעַת עֶרֶב אָמַר בֹּעֵל הַכַּרְם אֶל פְּקִידוֹ, 'קְרָא אֶת הַפּוֹעֲלִים ¹⁰ וְשַׁלֵּם לָהֶם אֶת שְׂכָרָם, ¹¹ הַחֲלֵל בְּאַחֲרוֹנִים וְכֹלֵה בְּרֵאשׁוֹנִים.' ¹² בָּאוּ אֵלֶּה שֶׁנִּשְׁכְּרוּ בַשָּׁעָה חֲמֵשׁ לַפְּנוֹת עֶרֶב וּקְבְּלוּ אִישׁ אִישׁ דִּינָר אֶחָד. ¹³ כְּשִׁבְּאוּ הָרֵאשׁוֹנִים דָּמוּ בְּנַפְשָׁם שִׁיקְבְּלוּ יוֹתֵר, אֵךְ גַּם הֵם קְבְּלוּ אִישׁ אִישׁ דִּינָר אֶחָד. ¹⁴ לֵאחֶר שִׁיקְבְּלוּ הַתְּלוּנָנוּ נִגַּד בֹּעֵל הַבַּיִת בְּאֶמְרָם, ¹⁵ 'אֵלֶּה הָאֲחֵרוֹנִים עֶבְדוּ שְׁעָה אַחַת וְאַתָּה עֲשִׂיתָ אוֹתָם שְׁוִים לָנוּ – אֲנִי חֹנֵן שֶׁסָּבְלָנוּ אֶת כְּבֹד הַיּוֹם וְאַתָּה הַחֵם!' ¹⁶ הִשִּׁיב וְאָמַר אֶל אֶחָד מֵהֶם, 'חֵבֵר, אֵינִי עוֹשֶׂק אוֹתְךָ. הֲרִי עַל שְׂכָר דִּינָר הַסְּכַמְתָּ אִתִּי. ¹⁷ קַח אֶת שְׁלֹךְ וְלֵךְ, וְאוּלַם רְצוֹנִי לְתֵת

שלחנות¹² מחליפיה הפספים ואת פסאות מוכרי¹³ היונים. אמר להם: "הן כתוב, ¹⁴ 'בית תפלה יקרא', אך אתם הופכים אותו ל'מערות פריצים'."

¹⁵ נגשו אליו עורים ופסחים בבית המקדש והוא רפא אותם. כֹּאשֶׁר רָאוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים אֶת הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֶת הַיְלָדִים הַצּוֹעֲקִים בַּמִּקְדָּשׁ, "הוֹשַׁע־נָא לְבֶן־דָּוִד!", נִתְמַלְאוּ כַּעַס וְאָמְרוּ לוֹ: "אֵתָהּ שׁוֹמֵעַ מָה שֶׁאָלֶּה אֹמְרִים?"

הַשִּׁיב לָהֶם יְשׁוּעָה: "כֵּן, הֲאִם מֵעוֹדְכֶם לֹא קִרְאתֶם, ¹⁶ 'מִפִּי עוֹלָלִים וְיוֹנָקִים הַכֵּנַת הַלֵּל'?" לְאַחַר מִכֵּן עָזַב אוֹתָם וַיֵּצֵא אֶל מַחוּץ לְעִיר, אֶל בֵּית עֲנִיָּה, וְיָלַן שָׁם.

עץ התאנה שהתייבש

(מרקוס יא 20-24)

¹⁷ בַּבֹּקֶר שָׁב אֶל הָעִיר וְהוּא רָעֵב. כִּשְׂרָאָה עֵץ תְּאֵנָה אֶחָד בַּדֶּרֶךְ הַתְּקָרֵב אֵלָיו וְלֹא מִצָּא בּוֹ מְאוּמָּה מִלֵּבֶד עָלִים. אָמַר אֵלָיו: "מַעֲתָה לֹא יִהְיֶה מִמֶּדָּה פְּרִי לְעוֹלָם!" וְבוֹ בָּרַגַע יָבֵשׁ עֵץ הַתְּאֵנָה. כֹּאשֶׁר רָאוּ זֹאת הַתְּלַמִּידִים תָּמְחוּ וְאָמְרוּ: "אֵיךְ יָבֵשׁ עֵץ הַתְּאֵנָה פִּתְאוֹם?"

¹⁸ הַשִּׁיב לָהֶם יְשׁוּעָה: "אִמֵּן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם, אִם יֵשׁ לָכֶם אֱמוּנָה וְאֵינְכֶם מְפַקְּפִקִים, לֹא רֶק כַּמַּעֲשֵׂה הַתְּאֵנָה הַזֹּאת תַּעֲשׂוּ, אֲלֵא גַם אִם תִּגִּידוּ לְהָר הַזֶּה 'הַעֲקֵר וְהַזְרֵק לְתוֹךְ הַיָּם', יִתְקַיֵּם הַדָּבָר. ¹⁹ וְכֹל מָה שֶׁתִּבְקְשׁוּ בַתְּפִלָּה וְאִתֶּם מֵאֲמִינִים תִּקְבְּלוּ."

ישוע משיב לשואלים בעניין סמכותו

(מרקוס יא 27-33; לוקס כ 8-1)

²⁰ כִּשְׁנַכְנַס לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְיָלַמַד שָׁם נִגְשׁוּ אֵלָיו רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְזִקְנֵי הָעָם וְשָׁאֲלוּ: "בְּאִיזוֹ סַמְכוֹת אֵתָה עוֹשֶׂה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וּמִי נָתַן לְךָ אֶת הַסַּמְכוֹת הַזֹּאת?" ²¹ הַשִּׁיב יְשׁוּעָה וְאָמַר לָהֶם: "גַּם אֲנִי אֲשָׂאֵל אֶתְכֶם דָּבָר אֶחָד אֲשֶׁר אִם תִּגִּידוּ לִי אוֹתוֹ, גַּם אֲנִי אֶגִּיד לָכֶם בְּאִיזוֹ סַמְכוֹת אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. ²² טְבִילַת יוֹחָנָן מֵאִן הִיְתָה, מִן הַשָּׁמַיִם אוֹ מִבְּנֵי אָדָם?"

אָז חָשְׁבוּ בְלִבָּבָם: "אִם נֹאמֵר 'מִן הַשָּׁמַיִם', יֹאמְרוּ לָנוּ 'אִם כֵּן מֵדוּעַ לֹא הֵאֱמַנְתֶּם לּוֹ?' ²³ וְאִם נֹאמֵר 'מִבְּנֵי אָדָם', חוֹשְׁשִׁים אָנוּ מִן הָעָם, כִּי

בְּיָדוֹד, רַחֵם עָלֵינוּ!" ²⁴ הָעָם נָגְעוּ בָהֶם לְהַשְׁתִּיקֵם, אֲדָהֵם צָעֲקוּ בִּיְתֵר שְׂאֵת: "אֲדוֹנָנוּ בְּיָדוֹד, רַחֵם עָלֵינוּ!"

²⁵ יְשׁוּעָה נִגְעַר, קָרָא לָהֶם וְשָׂאֵל: "מָה תִרְצוּ שֶׁאֲעֲשֶׂה לָכֶם?"

²⁶ הִשִּׁיבוּ לוֹ: "אֲדוֹן - שֶׁתִּפְקַחְנָה עֵינֵינוּ!" ²⁷ נִתְמַלְא יְשׁוּעָה רַחֲמִים וְנִגַּע בְּעֵינֵיהֶם. מִיָּד רָאוּ וְהִלְכוּ אַחֲרָיו.

כא

ישוע נכנס לירושלים

(מרקוס יא 1-11; לוקס יט 28-38; יוחנן יב

12-19)

¹ כֹּאשֶׁר הִתְקַרְבוּ לְיִירוּשָׁלַיִם וּבָאוּ אֶל בֵּית פֶּגַי, אֶל הַר הַזֵּיתִים, שָׁלַח יְשׁוּעָה שְׁנֵי תְלַמִּידִים ² בְּאֶמְרוֹ לָהֶם: "לִכּוּ אֶל הַכֶּפֶר אֲשֶׁר מִמּוֹלְכֶם וּמִיד תִּמְצְאוּ אֶתֹן קְשׁוּרָה וְאֵתָה עִיר. הַתִּירוּ אוֹתָם וְהִבִּיאוּ אֵלַי. ³ וְאִם מִיִּשְׁהוּ יֹאמֵר לָכֶם דָּבָר, תֹּאמְרוּ 'הָאֲדוֹן' זְקוּק לָהֶם' וּמִיָּד יִשְׁלַח אוֹתָם."

⁴ כֹּל זֶה קָרָה כִּי שִׁיתְקַיֵּם דָּבָר הַנְּבִיא: ⁵ "אֲמַרו לְבַת־צִיּוֹן: הִנֵּה מִלְכָּךְ יָבוֹא לְךָ, עֲנִי וְלִכְבַּע עַל־חֲמוֹר וְעַל־עִיר בֶּן־אֶתֹן."

⁶ הַתְּלַמִּידִים הִלְכוּ וַעֲשׂוּ כַמְצוֹת יְשׁוּעָה. ⁷ הֵם הִבִּיאוּ אֶת הָאֶתֹן וְאֵת הָעִיר וְלֹאֲחֵר שִׁשְׂמוּ עָלֵיהֶם אֶת בְּגָדֵיהֶם הוּא יֵשֵׁב עָלֵיהֶם. ⁸ רַבִּים מִן הַהֶמּוֹן פָּרְשׂוּ אֶת בְּגָדֵיהֶם עַל הַדֶּרֶךְ וְאֲחֵרִים כָּרְתוּ עֲנַפִּים מִן הָעֵצִים וְשִׁטְחוּ אוֹתָם עַל הַדֶּרֶךְ. ⁹ וְהֶמּוֹן הָעָם שֶׁהִלְכוּ לִפְנֵיו וְאַחֲרָיו קָרָאוּ: "הוֹשַׁע־נָא לְבֶן־דָּוִד! כִּי הִנֵּה הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה! הוֹשַׁע־נָא בְּמִרוֹמִים!"

¹⁰ בְּהַכְּנִסוֹ לְיִירוּשָׁלַיִם הִמָּתָה כָּל הָעִיר וְהַפֶּל שָׁאֲלוּ: "מִי הוּא זֶה?"

¹¹ הִשִּׁיבוּ הַמּוֹנֵי הָעָם: "זֶה הַנְּבִיא יְשׁוּעָה מִנְּצָרֶת אֲשֶׁר בְּגַלִּיל."

סיהור בית המקדש

(מרקוס יא 15-19; לוקס יט 45-48; יוחנן ב

13-22)

¹² יְשׁוּעָה נִכְנַס לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, גָּרַשׁ אֶת כָּל הַמוֹכְרִים וְהַקּוֹנִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְהַפֶּדָּ אֶת

מלכות האלהים ותנתן לגוי אשר יפיק את פריה. ⁴⁴ והנופל על האבן הזאת ישבר לרסיסים, וכל מי שתפל עליו תכתש אותו. ⁴⁵ כאשר שמעו ראשי הכהנים והפרושים את משליו הבינו כי עליהם הוא מדבר. ⁴⁶ הם בקשו לתפס אותו, אבל חששו מפני המוני העם, שכן אלה חשבוהו לגביא.

כב

משל על מלך שערך חתונה

(לוקס יד 15-24)

¹ ישוע הוסיף לדבר אליהם במשלם ואמר: ² "דומה מלכות השמים למלך בשר ודם שעשה חתונה לבנו. ³ שלח את עבדיו לקרא את המוזמנים אל החתונה ולא רצו לבוא. ⁴ הוסיף לשלח עבדים אחרים שיאמרו למזמנים, 'הנה ערכתי את סעודתי, השוורים והבקר המפסס טבוחים והכל מוכן. בואו לחתונה.' ⁵ אך הם לא שמו לב והלכו להם זה אל שדהו וזה אל מסחרו; ⁶ והנותרים תפסו את עבדיו, התעללו בהם והרגום. ⁷ המלך נתמלא חמה; שלח את חילו והשמיד את המרצחים ההם ושרף את עירם באש. ⁸ אז אמר אל עבדיו, 'הנה החתונה מוכנה, אך אלה שהזמנו לא היו ראויים. ⁹ לכן לכו אל פרחות הדרכים וכל מי שתמצאו קראו אותו לחתונה.' ¹⁰ יצאו העבדים ההם אל הדרכים ואספו את כל מי שתמצאו, גם רעים וגם טובים, ונתמלא אולם החתונה מסבים. ¹¹ כשבא המלך לראות את המסבים ראה שם איש שאיננו לבוש בגדי חתונה. ¹² אמר אליו, 'חבר, איך באת לכאן בלי בגדי חתונה?' הלה חרש. ¹³ אמר המלך למשרתים, 'קשרו את ידיו ורגליו והשליכוהו אל החשך החיצון; שם יהיו ה'היללה וחריקת השנים'. ¹⁴ הן רבים הקרואים ומעטים הנבחרים."

שאלות בעניין מס לקיסר ותחיית המתים

(מרקוס יב 13-27; לוקס כ 20-40)

¹⁵ הלכו הפרושים והתיעצו כיצד להכשיל אותו בדברו. ¹⁶ שלחו אליו את תלמידיהם יחד עם חסידי בית הורדוס והללו אמרו: ¹⁷ "רבי,

כלם חושבים את יוחנן לגביא. ¹⁸ השיבו ואמרו לישוע: "אין אנו יודעים." אמר להם: "גם אני לא אמר לכם באיזו סמכות אני עושה את הדברים האלה."

משל שני הבנים

¹⁹ "אבל מה דעתכם: לאיש היו שני בנים. הוא נגש אל הראשון ואמר, 'בני, לך לעבד היום בפרס.' ²⁰ השיב הראשון, 'אינני רוצה,' אבל לאחר מכן התחרט והלך. ²¹ נגש אל השני ואמר לו דברים דומים. השיב השני, 'כן, אדוני' ולא הלך. ²² מי משניהם עשה את רצון האב?" השיבו: "הראשון."

אמר להם ישוע: "אמן. אמר אני לכם, המזכסים והזונות יבואו לפניכם למלכות האלהים, ²³ כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמנתם לו, אבל המזכסים והזונות האמינו לו. אתם לעמת זאת ראיתם, ולא חזרתם בכס אחרי כן להאמין לו."

משל בעל הכרם והחוכרים

(מרקוס יב 1-12; לוקס כ 9-19)

¹ "שמעו משל אחר: איש בעל ארץ נטע כרם. הוא גדר אותו מסביב, חצב בו יקב ובנה מגדל, ולאחר שהחפיר אותו לכורמים נסע. ² כאשר הגיע עת הבציר שלח את עבדיו אל הכורמים לקבל את הפרי שלו. ³ תפסו הכורמים את עבדיו, את זה הלכו, את זה ה'הרגו ואת זה סקלו. ⁴ הוסיף ושלח עבדים אחרים, רבים מן הראשונים, וגם להם עשו כן. ⁵ לבסוף שלח אליהם את בנו באמרו, 'את בני יכבדו.' ⁶ אבל כשראו הכורמים את הבן אמרו איש אל רעהו, 'זה היושר, בואו נהרג אותו ונקח לנו את נחלתו.' ⁷ הם תפסו אותו, גרשוהו אל מחוץ לכרם והרגוהו. ⁸ ובכן, כשיבוא בעל הכרם מה יעשה לכורמים ההם?"

⁹ השיבו לו: "את הרשעים ההם ישמיד ברשעות, ואת הכרם יחפיר לכורמים אחרים אשר ישיבו לו את הפרי בעתו."

¹⁰ אמר להם ישוע: "האם לא קראתם בכתובים, ¹¹ אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה; מאת יהוה היתה זאת, היא נפלאות בעינינו? ¹² על כן אני אומר לכם כי תלקח מכם

תלויים כל התורה והנביאים.

ישוע שואל בעניין בנדוד

(מרקוס יב 35-37; לוקס כ 41-44)

41 בְּשִׁנְקֵהְלוּ הַפְּרוּשִׁים שָׁאל אוֹתָם יֵשׁוּעַ:
 42 "מָה דַעְתְּכֶם עַל הַמְּשִׁיחַ? בֶּן מִי הוּא?"
 הֵשִׁיבוּ לוֹ: "בֶּן-דָּוִד."
 43 אָמַר לָהֶם: "אִם בֶּן בְּיָצַד, בְּהִשְׂרָאת הַרוּחַ,
 קוֹרָא לוֹ דָּוִד 'אָדוֹן' בְּאָמְרוֹ: 44 'אֵלֵּים יְהוָה
 לְאֹדְנִי: 'שֶׁב לִימִינִי עַד-אֲשִׁית אֲבִיךָ תַּחַת
 לְרַגְלֶיךָ' 45 וּבְכֵן אִם דָּוִד קוֹרָא לוֹ 'אָדוֹן' בְּיָצַד
 הוּא בְּנֹו?"
 46 אַף אֶחָד לֹא הָיָה יָכוֹל לַעֲנוֹת לוֹ דְּבַר,
 וּמֵאֲתוֹ יוֹם גַּם לֹא הֵעִז אִישׁ לְהוֹסִיף לְשָׂאֵל
 אוֹתוֹ.

כג

דברי תוכחה על הסופרים והפרושים

(מרקוס יב 38-40; לוקס יא 37-54; כ 45-47)

1 אַז דָּבַר יֵשׁוּעַ אֶל הַמּוֹזֵן הָעַם וְאֶל תַּלְמִידָיו.
 2 אָמַר לָהֶם: "הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים יוֹשְׁבִים עַל
 כִּסֵּא מֹשֶׁה. 3 לְכֵן כָּל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לָכֶם עֲשׂוּ
 וּשְׁמְרוּ, אַךְ כַּמַּעֲשִׂיהֶם אַל תַּעֲשׂוּ, כִּי אֲוָמְרִים
 הֵם וְאֵינֶם עוֹשִׂים. 4 הֵם קוֹשְׁרִים מִשְׁאוֹת כְּבָדִים
 וּמַעֲמִיסִים אוֹתָם עַל שִׁכְמֵי הָאֲנָשִׁים, אַךְ אֵינֶם
 רוֹצִים לְהִנִּיעַ אוֹתָם אֶף בְּאֶצְבָּעִם; 5 וְעוֹשִׂים אֶת
 כָּל מַעֲשִׂיהֶם כְּדֵי לְהִרְאוֹת לְבְנֵי אָדָם, מֵרַחֲבִיבִים
 לָהֶם אֶת הַתְּפִלִּין וּמֵאֲרִיכִים אֶת הַחֲצִיצִיּוֹת.
 6 אוֹהֲבִים הֵם אֶת מוֹשֵׁב הָרֵאשׁ בְּסֻעוּדוֹת וְאֶת
 הַמּוֹשְׁבִים הָרֵאשׁוֹנִים בְּבֵתֵי הַכְּנֶסֶת 7 וּבִרְכוֹת
 שְׁלוֹם בְּשׁוּקִים וּלְהִקְרָא 'רַבִּי' עַל-יְדֵי אֲנָשִׁים.
 8 אַךְ אַתֶּם אַל יִקְרָא לָכֶם 'רַבִּי', כִּי אֶחָד הוּא
 רַבְּכֶם וְאַתֶּם אַחִים כְּלָכֶם. 9 וְאֵל תִּקְרָאוּ 'אָב'
 לְאִישׁ מִכֶּם בְּאָרֶץ, כִּי אֶחָד הוּא אֲבִיכֶם
 שֶׁבְּשָׁמַיִם. 10 גַּם אַל תִּקְרָאוּ 'מוֹרֵי תוֹרָה', כִּי
 אֶחָד הוּא הַמּוֹרֶה שְׁלָכֶם – הַמְּשִׁיחַ. 11 הַגְּדוֹל
 בְּכֶם יְהִי לָכֶם מְשֻׁרֵת. 12 הַמְּרוֹמֵם אֶת עַצְמוֹ
 יִשְׁפַל וְהַמְּשִׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ יִרְמָם.
 13 אוֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים צְבוּעִים, כִּי
 1 סוֹגְרִים אַתֶּם אֶת מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם בְּפָנֵי בְנֵי
 אָדָם; הֵן אַתֶּם אֵינְכֶם נִכְנָסִים לְתוֹכָהּ, וְגַם

אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׂאֵתָה אִישׁ אֲמַת וְאֵת דָּרֶךְ
 אֱלֹהִים אַתָּה מוֹרֶה עַל-פִּי הָאֲמַת. גַּם אֵינְךָ
 חוֹשֵׁשׁ מֵאִישׁ, כִּי אֵינְךָ נוֹשֵׂא פָּנִים לְאֲנָשִׁים.
 17 עַל כֵּן אָמַר נָא לָנוּ, מָה דַעְתְּךָ: הֲאִם מִתָּר
 לְתַת מָס לְקִיסָר אוֹ לֹא?"
 18 הִבְחִין יֵשׁוּעַ בְּרִשְׁעֵתָם וְאָמַר: "לְמָה אַתֶּם
 מְנַסִּים אוֹתִי? צְבוּעִים! 19 הֲרָאוּ לִי אֶת מִטְבַּע
 הַמָּס."
 הִגִּישׁוּ לוֹ דִּינָר. 20 שָׁאל אוֹתָם: "שֶׁל מִי
 הַדְּמוּת הַזֹּאת וְהַכְּתָבֶת?"
 21 הֵשִׁיבוּ: "שֶׁל הַקִּיסָר."
 אָמַר לָהֶם: "אִם כֵּן, תִּנְנוּ לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר
 לְקִיסָר וְלֵאלֹהִים אֶת אֲשֶׁר לֵאלֹהִים."
 22 כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ זֹאת הִשְׁתְּאוּ, הִנִּיחוּ לוֹ וְהִלְכוּ.
 23 בְּאוֹתוֹ יוֹם נִגְשׂוּ אֵלָיו צְדוּקִים, הָאוֹמְרִים
 24 לְשִׂאֵן תַּחֲתֵית מִתִּים, וְשָׂאוֹ אוֹתוֹ: "רַבִּי, מֹשֶׁה
 אָמַר: 'אִישׁ אִם יָמוּת וּבָנִים אֵין לוֹ, יֵשֵׂא אָחִיו
 אֶת אִשְׁתּוֹ וְיִקְוִים זֶרַע לְאָחִיו.' 25 וּבְכֵן הָיוּ עִמָּנוּ
 שְׁבַעָה אָחִים. הָרֵאשׁוֹן הִתְחַתֵּן וּמָת, וְכִיּוֹן שְׁלֹא
 הָיוּ לוֹ יְלָדִים הִשְׂאִיר אֶת אִשְׁתּוֹ לְאָחִיו. 26 כִּךָ גַּם
 הַשֵּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי עַד הַשְּׁבִיעִי, 27 וְאַחֲרֵי כֵּלָם מָתָה
 הָאִשָּׁה. 28 אִם כֵּן לְמִי מֵהַשְּׁבַעָה תִּהְיֶה לְאִשָּׁה
 בַּתְּחִית הַמִּתִּים, שֶׁהָרִי הִיתָה שְׂיִכַת לְכָלָם?"
 29 הֵשִׁיב לָהֶם יֵשׁוּעַ וְאָמַר: "אַתֶּם טוֹעִים מִשׁוּם
 אֲשִׁינְכֶם יוֹדְעִים אֶת הַכְּתוּבִים, אַף לֹא אֶת
 גְּבוּרַת הָאֱלֹהִים: 30 בַּתְּחִיָּה אֵין הָאֲנָשִׁים
 מִתְחַתְּנִים, אֲלֵא שֶׁהֵם כַּמְלֵאכֵי שָׁמַיִם. 31 וְאַשֶׁר
 לַתְּחִית הַמִּתִּים, הֲאִם לֹא קִרְאתֶם מָה שֶׁנֶּאֱמַר
 לָכֶם מִפִּי אֱלֹהִים, 32 'אֲנִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי
 יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב' אֵין הוּא אֱלֹהֵי הַמִּתִּים כִּי
 אִם אֱלֹהֵי הַחַיִּים."
 33 שָׁמְעוּ זֹאת הַהַמּוֹנִים וְהִשְׁתְּאוּ עַל תּוֹרָתוֹ.

המצוה הגדולה

(מרקוס יב 28-34; לוקס י 25-28)

34 כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ הַפְּרוּשִׁים כִּי הִשְׁתִּיק אֶת
 הַצְּדוּקִים, נֶאֱסַפוּ יַחְדָּיו, 35 וְאֶחָד מִבְּעַלֵי הַתּוֹרָה
 שְׁבִינְיָהֶם שָׁאל אוֹתוֹ כְּדֵי לְנַסּוֹתוֹ: 36 "רַבִּי,
 אִיזוֹהִי הַמְּצוּה הַגְּדוֹלָה שֶׁבַּתּוֹרָה?"
 37 הֵשִׁיב לוֹ יֵשׁוּעַ: "וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 כְּכָל-לְבָבְךָ וּכְכָל-נַפְשְׁךָ וּכְכָל שִׁכְלְךָ. 38 זֹאת
 הַמְּצוּה הַגְּדוֹלָה וְהָרֵאשׁוֹנָה. 39 הַשֵּׁנִיָּה דוּמָה לָהּ:
 'וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כַּמּוֹךְ'. 40 בְּשֵׁתֵי מְצוּת אֱלֹהֵי

לְבָאִים¹⁴ אֵינְכֶם מְנִיחִים לְהַכְנִס. ¹⁵ אֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים צְבוּעִים, כִּי סוֹבְבִים אַתֶּם בַּיָּם וּבִיבְשָׁה כְּדִי לְגַר אִישׁ אֶחָד, וְכֹאשֶׁר יִתְגַּר אַתֶּם עוֹשִׂים אוֹתוֹ לְבֹן גִּיהֲנוּם כַּפְּלִים מִכֶּם. ¹⁶ אֹי לָכֶם מוֹרֵי דֶרֶךְ עוֹרִים הַאֹמְרִים: ¹⁷ הַנְּשַׁבֵּעַ בְּהֵיכַל אֵין בְּכַד כְּלוּם, אֲבָל הַנְּשַׁבֵּעַ בְּזֶהָב הַהֵיכַל חַיֵּב. ¹⁸ כְּסִילִים וְעוֹרִים! מֶה גְדוֹל יוֹתֵר, הַזֶּהָב אוֹ הַהֵיכַל הַמְקֻדָּשׁ אֶת הַזֶּהָב? ¹⁹ וְכֵן אֹמְרִים אַתֶּם, 'הַנְּשַׁבֵּעַ בַּמִּזְבֵּחַ אֵין בְּכַד כְּלוּם, אֲבָל הַנְּשַׁבֵּעַ בַּקֶּרְבַּן שְׁעָלָיו - חַיֵּב'. ²⁰ עוֹרִים! מֶה גְדוֹל יוֹתֵר, הַקֶּרְבָּן אוֹ הַמִּזְבֵּחַ הַמְקֻדָּשׁ אֶת הַקֶּרְבָּן? ²¹ לָכֵן הַנְּשַׁבֵּעַ בַּמִּזְבֵּחַ נִשְׁבַּע בּוֹ וּבְכַל אֲשֶׁר עָלָיו, ²² וְהַנְּשַׁבֵּעַ בְּהֵיכַל נִשְׁבַּע בּוֹ וּבִשְׂכּוֹן בּוֹ, ²³ וְהַנְּשַׁבֵּעַ בְּשָׂמִים נִשְׁבַּע בְּכֶסֶף אֱלֹהִים וּבִיּוֹשֵׁב עָלָיו.

קינה על ירושלים

(לוקס יג 34-35)

³⁷ "ירוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם, הַהוֹרֶגֶת אֶת הַנְּבִיאִים וְסוֹקֵלֶת אֶת הַשְּׁלוֹחִים אֵלֶיהָ, כַּמָּה פְּעָמִים חִפְצָתִי לְקַבֵּץ אֶת בְּנֵיךְ כַּתְרַנְגְּלֵת הַמְקַבְּצֵת אֶת אֲפֻרוּחֶיהָ תַּחַת כַּנְּפִיָּה וְלֹא רָצִיתָם. ³⁸ הֲנֵה אֲבִיתְכֶם יֹנֵטֵשׁ לָכֶם, וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: מֵעַתָּה לֹא תִרְאוּנִי עַד אֲשֶׁר תֹּאמְרוּ ³⁹ 'בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה!'"

כד

ישוע מנבא חורבן וצרות

(מרקוס יג 1-13; לוקס כא 5-19)

¹ בַּצֵּאתוֹ מִבֵּית הַמְקֻדָּשׁ לִלְכֵת לְדֶרֶכּוֹ נִגְשׂוּ תַלְמִידָיו לְהִרְאוֹת לוֹ אֶת בְּנֵינֵי הַמְקֻדָּשׁ. ² הַגִּיב יֵשׁוּעַ וְאָמַר לָהֶם: "רוֹאִים אַתֶּם אֶת כָּל אֱלֹהִים? אֲמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, לֹא תִשָּׂאֵר פֶּה אֶבֶן עַל אֶבֶן אֲשֶׁר לֹא תִפֹּל אֶרְצָה." ³ כֹּאשֶׁר יֵשֵׁב עַל הַר הַזֵּיתִים נִגְשׂוּ אֵלָיו הַתַּלְמִידִים לְבָדָם וְאָמְרוּ: "הֲגַד נָא לָנוּ מִתִּי יְהִיָּה הַדְּבָר הַזֶּה וּמָה הוּא?" ⁴ אֹת בּוֹאֵךְ וְקִץ הָעוֹלָם?" ⁵ הַשִּׁיב יֵשׁוּעַ וְאָמַר לָהֶם: "הַזֶּהָרֹ שְׂלֹא יִתְעַה אֶתְכֶם אִישׁ, ⁶ כִּי רַבִּים יְבוֹאוּ בְּשֵׁמִי וְיֹאמְרוּ 'אֲנִי הַמְּשִׁיחַ' וְיִתְעוּ רַבִּים. ⁷ וְאַתֶּם עֲתִידִים לִשְׁמַע מִלְחָמוֹת וּשְׂמוּעוֹת מִלְחָמָה. שִׁימוּ לֵב, אֵל תִּבְהָלוּ; כִּי צְרִיךְ לֵהִיּוֹת הַדְּבָר הַזֶּה, וּבְכָל זֹאת עוֹד לֹא בָּא הַקֵּץ. ⁸ עִם יְקוּם עַל עַם וּמִמְלָכָה עַל מִמְלָכָה, וְיִהְיוּ רָעֵב וְרַעֲיֹדוֹת אֲדָמָה בְּמִקוּמוֹת רַבִּים, ⁹ אֵז יִמְסְרוּ אֶתְכֶם לַצָּרָה כִּי־הִרְגוּ אֶתְכֶם וְתִהְיוּ שְׂנוּאִים עַל כָּל הָעַמִּים בְּגִלְלֵ שְׂמִי. ¹⁰ רַבִּים יִכְשְׁלוּ בְּאוֹתָהּ עַת וְיִסְגְּרוּ זֶה אֶת זֶה וְיִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה. ¹¹ נְבִיאֵי שֶׁקֶר יִקוּמוּ וְיִתְעוּ רַבִּים, ¹² וּמֵאַחַר שֶׁתִּרְבֶּה

לְבָאִים¹⁴ אֵינְכֶם מְנִיחִים לְהַכְנִס. ¹⁵ אֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים צְבוּעִים, כִּי סוֹבְבִים אַתֶּם בַּיָּם וּבִיבְשָׁה כְּדִי לְגַר אִישׁ אֶחָד, וְכֹאשֶׁר יִתְגַּר אַתֶּם עוֹשִׂים אוֹתוֹ לְבֹן גִּיהֲנוּם כַּפְּלִים מִכֶּם. ¹⁶ אֹי לָכֶם מוֹרֵי דֶרֶךְ עוֹרִים הַאֹמְרִים: ¹⁷ הַנְּשַׁבֵּעַ בְּהֵיכַל אֵין בְּכַד כְּלוּם, אֲבָל הַנְּשַׁבֵּעַ בְּזֶהָב הַהֵיכַל חַיֵּב. ¹⁸ כְּסִילִים וְעוֹרִים! מֶה גְדוֹל יוֹתֵר, הַזֶּהָב אוֹ הַהֵיכַל הַמְקֻדָּשׁ אֶת הַזֶּהָב? ¹⁹ וְכֵן אֹמְרִים אַתֶּם, 'הַנְּשַׁבֵּעַ בַּמִּזְבֵּחַ אֵין בְּכַד כְּלוּם, אֲבָל הַנְּשַׁבֵּעַ בַּקֶּרְבָּן שְׁעָלָיו - חַיֵּב'. ²⁰ עוֹרִים! מֶה גְדוֹל יוֹתֵר, הַקֶּרְבָּן אוֹ הַמִּזְבֵּחַ הַמְקֻדָּשׁ אֶת הַקֶּרְבָּן? ²¹ לָכֵן הַנְּשַׁבֵּעַ בַּמִּזְבֵּחַ נִשְׁבַּע בּוֹ וּבְכַל אֲשֶׁר עָלָיו, ²² וְהַנְּשַׁבֵּעַ בְּהֵיכַל נִשְׁבַּע בּוֹ וּבִשְׂכּוֹן בּוֹ, ²³ וְהַנְּשַׁבֵּעַ בְּשָׂמִים נִשְׁבַּע בְּכֶסֶף אֱלֹהִים וּבִיּוֹשֵׁב עָלָיו. ²⁴ אֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים צְבוּעִים, כִּי נוֹתְנִים אַתֶּם מְעַשְׂרוֹת מִמִּנְתָּה וְשִׁבְתָּ וְכַמוֹן, וּמְנִיחִים אֶת הַדְּבָרִים הַחֲשׂוּבִים יוֹתֵר שִׁבְתוֹרָה - אֶת הַמִּשְׁפָּט, אֶת הַחֶסֶד וְאֶת הָאֱמוּנָה. צְרִיךְ הִיָּה לַעֲשׂוֹת אֶת אֵלֶּה הָאֲחֵרוֹנִים וְאֵין לַעֲזֹב אֶת הַדְּבָרִים הָאֲחֵרִים. ²⁵ מוֹרֵי דֶרֶךְ עוֹרִים הַעוֹצְרִים אֶת הַיְתוּשׁ בְּמִסְנַגֶּת וּבוֹלְעִים אֶת הַגֶּמֶל. ²⁶ אֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים צְבוּעִים, כִּי מְטַהֲרִים אַתֶּם אֶת הַכּוֹס וְאֶת הַקַּעֲרָה מִבַּחוּץ וְתוֹכֵן מְלֵא גִזְלֵ וְתִאֲוֹתָנוֹת. ²⁷ פְּרוּשׁ עוֹר, טַהַר תַּחֲלָה אֶת תוֹךְ הַכּוֹס כְּדִי שִׁתְּהִיָּה טַהוֹרָה גַּם מִבַּחוּץ. ²⁸ אֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים צְבוּעִים, כִּי דוֹמִים אַתֶּם לְקַבְּרִים מְסִידִים הַנִּרְאִים יָפִים מִבַּחוּץ וְאֵלּוֹ תוֹכֶם מְלֵא עֲצָמוֹת מֵתִים וְכָל טְמָאָה. ²⁹ כֵּךְ גַּם אַתֶּם: מִבַּחוּץ אַתֶּם נִרְאִים צַדִּיקִים לַעֲיֵנֵי הָאֲנָשִׁים, אֲבָל בְּפְנִים אַתֶּם מְלֵאִים צְבוּעוֹת וְעוֹל. ³⁰ אֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים צְבוּעִים, כִּי בּוֹנִים אַתֶּם אֶת קַבְּרֵי הַנְּבִיאִים וּמִיָּפִים אֶת מִצְבּוֹת הַצַּדִּיקִים. ³¹ אֹמְרִים אַתֶּם: 'אֵלּוֹ חִיּוּנוֹ בִּימֵי אֲבוֹתֵינוּ לֹא הִיּוּנו שְׂתַפִּים עִמָּהֶם לְשַׁפֵּךְ אֶת דָּם הַנְּבִיאִים'. ³² כֵּךְ אַתֶּם מְעִידִים עַל עֲצָמְכֶם שְׂבָנִים אַתֶּם לְרוֹצְחֵי הַנְּבִיאִים. ³³ אֵף אַתֶּם הַגִּדִישׁוּ אֶת אֲבוֹתֵיכֶם! נְחַשִּׁים בְּנֵי צַפְעוֹנִים, אֵיךְ תִּמְלְטוּ מִדִּין גִּיהֲנוּם? ³⁴ לָכֵן הַנְּנִי

שְׁהַקִּיץ קָרוּב. ³³ כֵּן גַם אַתֶּם, כַּאֲשֶׁר תִּרְאוּ אֶת
כָּל אֵלֶּה דַעוּ כִּי קָרוּב הוּא, ³⁴ אֲמֵן.
אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם שְׁלֹא יַעֲבֹר הַדּוֹר הַזֶּה עַד אֲשֶׁר
יִקְרוּ כָּל אֵלֶּה.

³⁵ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ יַעֲבֹרוּ וּדְבָרֵי לֹא יַעֲבֹרוּ.
³⁶ אֲבָל אֵת הַיּוֹם הַהוּא וְהַשָּׁעָה אֵין אִישׁ יוֹדֵעַ,
גַּם לֹא מְלֹאכֵי הַשָּׁמַיִם וְגַם לֹא הַבְּנִים, אֲלֵא ³⁷ הָאֵב
לְבַדוֹ. ³⁷ כִּימֵי נֹחַ כֵּן יִהְיֶה בּוֹאוֹ שֶׁל בְּנֵי־הָאָדָם.
³⁸ כְּמוֹ שְׁבִימִים קִדְּם ³⁸ לְמַבּוּל הָיוּ אוֹכְלִים
וְשׂוֹתִים ³⁸ מִתְחַתְּנִים וּמִחַתְּנִים עַד הַיּוֹם שֶׁנִּכְנַס
נֹחַ לַתְּבֵּה, ³⁹ וְלֹא יָדְעוּ עַד שֶׁבָּא הַמַּבּוּל וְסָחַף
אֶת כָּלֵם, כִּדָּ יִהְיֶה גַם בּוֹאוֹ שֶׁל בְּנֵי־הָאָדָם.
⁴⁰ אוֹתָהּ עֵת יִהְיוּ שְׁנַיִם בְּשָׂדֵה, אֶחָד יִלְקַח וְאֶחָד
יַעֲזֹב; ⁴¹ שְׁתֵּים טוֹחֲנוֹת בְּרַחִים – אַחַת תִּלְקַח
וְאַחַת תַּעֲזֹב. ⁴² עַל כֵּן ⁴² עֲמָדוֹ עַל הַמִּשְׁמֵר, כִּי
אֵינְכֶם יוֹדְעִים בְּאִיזָה יוֹם יָבוֹא אֲדוֹנְכֶם. ⁴³ וְזֹאת
דַּעוּ: ⁴³ אֲלוֹ יָדַע בַּעַל הַבַּיִת בְּאִיזוֹ אֲשֶׁמּוֹרָה יָבוֹא
הַגָּנֵב, הִיָּה שׁוֹקֵד וְלֹא מֵנִיחַ לוֹ לְחַדֵּר לְבֵיתוֹ.
⁴⁴ לָכֵן הָיוּ מוֹכְנִים גַּם אַתֶּם, כִּי בַשָּׁעָה שְׁלֹא
תַעֲלֶה עַל דַּעְתְּכֶם יָבוֹא בְּנֵי־הָאָדָם."

העבד הנאמן או הבלתי נאמן

(לוקס יב 41-48)

⁴⁵ "מי הוא אפוא ⁴⁵ הָעֶבֶד הַנֶּאֱמָן וְהַנְּבוֹן
שֶׁהַפְּקִידוֹ הָאֲדוֹן עַל בְּנֵי בֵיתוֹ לִתֵּת לָהֶם אֶת
מְזוֹנָם בַּעֲתוֹ? ⁴⁶ אֲשֶׁרֵי הָעֶבֶד שִׁיבֹא אֲדוֹנָיו
וְיִמְצָא אוֹתוֹ עוֹשֶׂה כֵּן. ⁴⁷ אֲמֵן. אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם,
הוּא יִפְקִיד אוֹתוֹ עַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ. ⁴⁸ אֲבָל אִם
הָעֶבֶד הָרַע הַזֶּה יֹאמֵר בְּלִבּוֹ 'אֲדוֹנִי מִתְמַהֵּמָה'
⁴⁹ וַיִּתְחִיל לְהַכּוֹת אֶת חֲבֵרָיו הָעֶבְדִּים וַיֹּאכַל
וַיִּשְׁתֶּה עִם הַשְּׂכוּרִים, ⁵⁰ בּוֹא יָבוֹא אֲדוֹנָיו שֶׁל
הָעֶבֶד הַהוּא בָּיִם שְׂאִינֹ מִצִּפֶּה לוֹ וּבַשָּׁעָה
שְׂאִינֹ יוֹדֵעַ, ⁵¹ יִשְׁסַף אוֹתוֹ וַיִּשִׁים חֲלָקוֹ עִם
הַצְּבוּעִים; שֵׁם יִהְיֶה ⁵¹ הַיִּלְלָה וְחִרִיקַת הַשָּׁנִים."

כה

משל עשר העלמות

¹ "אִז תִּדְמָה מְלֻכּוֹת הַשָּׁמַיִם לְעֶשֶׂר עֲלָמוֹת
אֲשֶׁר לִקְחוּ אֶת ¹ מְנֹרוֹתֵיהֶן וַיִּצְאוּ לְקִרְאֵת הַחֲתָן.
² חֲמֵשׁ מֵהֶן הָיוּ כְּסִילוֹת וְחֲמֵשׁ הָיוּ ² נִבְנוֹנוֹת,
³ שֶׁכֵּן הַכְּסִילוֹת לִקְחוּ אֶת הַמְּנֹרוֹת וְלֹא לִקְחוּ

הַהֶפְקָרוֹת ¹³ הַתְּצַטְנֹן אֶהְבֵּת רַבִּים. אֲבָל
¹⁴ הַמְּחִזִּיק מֵעַמֵּד עַד קֶץ הוּא יוֹשֵׁעַ. ¹⁴ וּבִשְׂוֹרָה
זוֹ ¹⁴ שֶׁל הַמְּלֻכּוֹת תִּכְרְזוּ בְּכָל הָעוֹלָם לְעֵדוֹת לְכָל
הָעַמִּים, וְאַחֲרֵי כֵן יָבוֹא ¹⁴ הַקֶּץ."

צרה גדולה

(מרקוס יג 14-23; לוקס כא 20-24)

¹⁵ "לָכֵן כַּאֲשֶׁר תִּרְאוּ אֶת ¹⁵ הַשְּׁקוּץ הַמְּשֻׁמֵּם,
כַּנְּאֻמֵּר בְּפִי דְנִיָּאל הַנְּבִיא, עוֹמֵד בְּמִקוֹם קְדוֹשׁ
– עַל הַקּוֹרָא לְהַבִּין – ¹⁶ יִהְיֶה עַל הַנִּמְצָאִים
בִּיהוּדָה לְנוֹס אֶל הַהָרִים; ¹⁷ מִי שֶׁעַל הַגַּג אֶל
יֵרֵד לְקַחַת חֲפָצִים מִבֵּיתוֹ, ¹⁸ וְמִי שֶׁבִשְׂדֵה אֶל
יִחֹזֵר לְקַחַת אֶת בָּגְדוֹ. ¹⁹ וְאִזּוֹ לְהֵרוֹת וְלִמְיַנִּיקוֹת
בְּיָמִים הֵּהֶם. ²⁰ הַתְּפַלְּלוּ שְׁלֹא תִהְיֶה מְנוֹסְתְּכֶם
בַּחֲרָף אֶף לֹא בַשַּׁבָּת, ²¹ כִּי אִזּוֹ תִהְיֶה ²¹ צָרָה
גְּדוֹלָה אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כְּמוֹהָ מִרְאשִׁית הָעוֹלָם
וְעַד עַתָּה, אֶף לֹא תִהְיֶה כְּמוֹהָ. ²² וְאִלּוּלָא קִצְרוּ
הַיָּמִים הֵּהֶם לֹא הִיָּה נִצָּל כָּל בָּשָׂר, אֲדָ לְמַעַן
²³ הַבְּחִירִים יִקְצְרוּ הַיָּמִים הֵּהֶם. אִם יֹאמֵר לָכֶם
אִישׁ בַּעֲת הַהִיא, ²⁴ הִנֵּה פֹה הַמְּשִׁיחַ' אוֹ 'הִנֵּהוּ
שָׁם', אֶל תִּאֱמִינוּ, ²⁴ כִּי יִקְוֹמוּ מְשִׁיחֵי שְׁקָר
וְיִנְבִיאֵי שְׁקָר וַיִּתְּנוּ ²⁵ אֹתוֹת גְּדוֹלִים וּמִזִּפְתִּים כְּדִי
לְהַתְעוֹת, אִם אֶפְשָׁר, גַּם אֶת הַבְּחִירִים. ²⁵ הִנֵּה
אֲמַרְתִּי לָכֶם זֹאת ²⁶ מִרְאשׁ. ²⁶ לָכֵן אִם יֹאמְרוּ
לָכֶם 'הִנֵּהוּ בַּמְדְּבָר', אֶל תִּצְאוּ; 'הִנֵּהוּ בְּחַדְרֵי
חֲדָרִים', אֶל תִּאֱמִינוּ; ²⁷ כִּי כַּבָּרְק הַיּוֹצֵא מִמְזֻרַח
וּמֵאִיר עַד מֵעֶרֶב כֵּן יִהְיֶה ²⁷ בּוֹאוֹ שֶׁל בְּנֵי־הָאָדָם.
²⁸ בְּמִקוֹם שֶׁהַגּוֹיָה נִמְצָאת, ²⁸ שָׁם יִקְבְּצוּ
הַנְּשָׂרִים."

בואו של בן-האדם

(מרקוס יג 24-37; לוקס כא 25-33; יז 26-30)

(34-36)

²⁹ "מִיָּד אַחֲרֵי ²⁹ צָרַת הַיָּמִים הֵּהֶם תִּתְחַשֵּׁד
הַשָּׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ לֹא יִגִּיהוּ אוֹרוֹ, הַכּוֹכָבִים יִפְּלוּ מִן
הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹת הַשָּׁמַיִם יִדָּעְזוּ. ³⁰ אִזּוֹ יִרְאֶה
³⁰ אֹת בְּנֵי־הָאָדָם בְּשָׁמַיִם, וְאִזּוֹ יִסְפְּדוּ כָּל
מִשְׁפָּחוֹת הָאָרֶץ וִירְאוּ אֶת ³¹ בְּנֵי־הָאָדָם ³¹ בָּא עִם
עַנְיֵי הַשָּׁמַיִם בְּגִבּוֹרָה וּבְכַבּוֹד רַב. ³¹ וְהוּא יִשְׁלַח
אֶת מְלֹאכָיו ³² בִּשְׂוֹפָר גְּדוֹל וַיִּקְבְּצוּ אֶת בְּחִירָיו
מֵאֲרֵבַע הַרוֹחוֹת, ³² מִקְצוֹת הַשָּׁמַיִם עַד קְצוֹתֵם.
³² לְמַדּוֹ אֶת הַמְּשָׁל מִן הַתְּאֵנָה: ³² כַּאֲשֶׁר
עֲנַפְיָהּ מִתְרַכְּבִים וְהָעֵלִים צָצִים יוֹדְעִים אַתֶּם

אליו, ²⁸ 'עבד רע ועצל! ידעת שאני קוצר במקום שלא זרעתי ואוסף במקום שלא פזרתי, ²⁷ לכן היית צריך להפקיד את כספי אצל השלחנים, ואני בבואי הייתי מקבל את שלי עם הרבית. ²⁸ על פן קחו את הכפר ותנו לאיש אשר לו עשר הכפרים; ²⁹ כי כל מי שיש לו ינתן לו ושפע יהיה לו, אך מי שאין לו גם מה שיש לו ילקח ממנו. ³⁰ ואת העבד הבלתי מועיל השליכו אל החשך החיצון; שם יהיו ³¹ ההיללה וחריקת השנים."

משפט העמים

³¹ "כאשר יבוא בן-האדם בכבודו וכל המלאכים אתו, יושב על כסא כבודו ³² ויאספו לפניו כל העמים. אז יפרידם זה מזה ³³ כרועה המפריד את הכבשים מן העזים, ³⁴ ויציב את הכבשים לימינו ואת העזים לשמאלו. ³⁴ יאמר המלך אל הנצבים לימינו, 'בואו ברוכי אבי ורשו את המלכות המוכנה לכם ³⁵ למאז הוסד תבל, כי רעב הייתי ונתתם לי לאכל, צמא הייתי והשקיתם אותי, עובר ארח הייתי ואספתם אותי, ³⁶ ערום – והלבשתם אותי, חולה הייתי ובקרתם אותי, ³⁷ במאסר הייתי ובאתם אלי. ³⁷ יענו הצדיקים ויאמרו אליו, 'אדוננו, מתי ראינו אותך רעב והאכלנו אותך, או צמא והשקינו אותך? ³⁸ מתי ראינוך עובר ארח ואספנו אותך, או ערום והלבשנו אותך? ³⁹ ומתי ראינו אותך חולה או במאסר ובאנו אליך?' ⁴⁰ ישיב המלך ויאמר להם, 'אמן, אומר אני לכם, מה שעשיתם לאחד ⁴¹ ממאחי הקטנים האלה, לי עשיתם'.

⁴¹ אחרי כן יאמר אל הנצבים לשמאלו, 'לכו ממני, ארורים, אל ⁴² אש עולם המוכנה לטון ולמלאכיו, כי רעב הייתי ולא נתתם לי לאכל, צמא הייתי ולא השקיתם אותי, ⁴³ עובר ארח הייתי ולא אספתם אותי, ערום – ולא הלבשתם אותי, חולה ובמאסר – ולא בקרתם אותי. ⁴⁴ ישיבו גם הם ויאמרו, 'אדוננו, מתי ראינו אותך רעב או צמא או עובר ארח או ערום או חולה או במאסר ולא שרתנו אותך?' ⁴⁵ אז יענה להם ויאמר, 'אמן, אומר אני לכם, מה שלא עשיתם לאחד מן הקטנים האלה גם לי לא עשיתם'. ⁴⁶ ובכן אלה ילכו לענש עולם,

אתן שמו, ⁴ אבל הנבונות לקחו שמו בכליהן יחד עם מגורותיהן. ⁵ בין שהתמהמה החתן נמנמו בלן ⁶ ונרדמו. ⁶ בחצות הלילה נשמעה קריאה, 'הנה החתן, צאינה לקראתו!' ⁷ אז התעוררו כל העלמות ההן והכינו את מגורותיהן. ⁸ אמרו הפסילות לנבונות, 'תגינה לנו מן השמן שלך, כי ⁹ מגורותינו דועכות. ענו הנבונות ואמרו, 'שמא לא יספיק לנו ולכן. ¹⁰ לכה אל המוכרים וקנינה בשבילך'. ¹⁰ בשעה שהלכו לקנות בא החתן; העלמות המוכנות נכנסו אתו ¹¹ לחתונה והדלת נסגרה. ¹¹ לאחר מכן באו גם שאר העלמות ואמרו, 'אדוננו אדוננו, פתח לנו'. ¹² אך הוא השיב, 'אמן אומר אני לכן, ¹³ איני מכיר אתכן'. ¹³ לכן ¹⁴ עמדו על המשמר, כי ¹⁴ אינכם יודעים את היום אף לא את השעה ¹⁵."

משל כיכרי הכסף

(לוקס יט 27-11)

¹⁴ "דומה הדבר לאיש היוצא למסע. קדם לכן קרא לעבדיו והפקיד בידם את הזון; ¹⁵ לאחד נתן חמש ככרי כסף, לאחד שתיים ולאחד אחת, לכל איש לפי כשרונו, ונסע. ¹⁶ זה שקבל חמש ככרים הלך מיד, סחר בהן והרויח חמש אחרות. ¹⁷ כמו כן זה שקבל שתיים הרויח שתיים אחרות. ¹⁸ אך זה שקבל אחת הלך וחיפר באדמה והטמין את כסף אדוניו. ¹⁹ אחרי זמן רב בא האדון של העבדים ההם ויערף עמהם חשבון. ²⁰ כאשר נגש זה שקבל חמש ככרים הביא חמש ככרים נוספות ואמר, 'אדוני, חמש ככרים הפקדת בידי, הנה הרווחתי חמש ככרים נוספות'. ²¹ השיב לו אדוניו, 'יפה, עבד טוב ונאמן! היית נאמן במעט, אפקיד אותך על הרבה. בוא אל ²² לשמחת אדונך'. ²² נגש גם זה שקבל שתי ככרים ואמר, 'שתי ככרים הפקדת בידי, הנה הרווחתי שתי ככרים נוספות'. ²³ השיב לו אדוניו, 'יפה, עבד טוב ונאמן! היית נאמן במעט, אפקיד אותך על הרבה. בוא אל ²⁴ לשמחת אדונך'. ²⁴ נגש גם זה שקבל ככר אחת ואמר, 'אדוני, ידעתי שאתה איש קשה, הקוצר במקום שלא זרעתי ואוסף במקום שלא פזרתי, ומאחר שפחדתי הלכתי והטמנתי את ככרך באדמה. הנהי אשר לך!' ²⁶ השיב אדוניו ואמר

והצדיקים לחיי עולם."

כו

את הפסח? ¹⁸ השיב להם: "לכו העירה אל פלוני ואמרו לו, 'כה אמר רבנו, עתי קרובה. אצלך אעשה את הפסח עם תלמידי'." ¹⁹ התלמידים עשו כמצות ישוע והכינו את הפסח.

מיזמה נגד ישוע

(מרקוס יד 1-2; לוקס כב 1-2; יוחנן יא 45-53)

¹ לאחר שדבר ישוע את כל הדברים האלה אמר לתלמידיו: ² "אתם יודעים כי בעוד יומים הפסח בא ובן האדם ימסר להצלב."

³ באותה עת נקהלו ראשי הכהנים וזקני העם אל חצר הכהן הגדול, קייפא שמו, ⁴ והחליטו להתפס את ישוע בערמה ולהמית אותו, ⁵ אך אמרו: "לא בחג, ששמא תהיה מהומה בעם."

המשיחה בבית עניה

(מרקוס יד 3-9; יוחנן יב 1-8)

⁶ כשהיה ישוע בבית עניה בביתו של שמעון המצרע, ⁷ נגשה אליו אשה שהחזיקה פד שמן ובו בשם יקר מאד ויצקה אותו על ראשו בהיותו מסב ליד השלחן. ⁸ כשראו זאת בעסו התלמידים ואמרו: "למה הבזבוז הזה? הלא אפשר היה למכר את הבשם בכסף רב ולתת לעניים."

¹⁰ כשהבחין בזה ישוע, אמר להם: "מדוע תציקו לאשה? הרי מעשה טוב עשתה לי. ¹¹ העניים אתכם תמיד, אבל אני, ללא תמיד אני אתכם. ¹² והיא כשיצקה את שמן הבשם הזה על גופי עשתה זאת בשביל קבורתי. ¹³ אמן. אמר אני לכם, בכל מקום שתכרו הבשורה הזאת, בכל העולם, יספר גם מה שעשתה היא, וזה לזכרה."

¹⁴ לאחר מכן הלך אחד מן השנים-עשר, יהודה איש קריות שמו, אל ראשי הכהנים ¹⁵ ואמר: "מה אתם רוצים לתת לי ואני אמסר אותו לכם?" נתנו לו שלושים שקלי כסף, ומאותה עת חפש היה מננות להסגיר אותו.

סעודת הפסח

(מרקוס יד 12-26; לוקס כב 7-23; יוחנן יג

21-30)

¹⁷ בראשון לחג המצות נגשו התלמידים אל ישוע ושאלו: "היכן אתה רוצה שנכין לך לאכל

²⁰ בערב הסב עם השנים-עשר, ²¹ וכאשר אכלו אמר: "אמן ואומר אני לכם, אחד מכם יסגיר אותי."

²² הם התעצבו מאד והחלו איש איש לשאל אותו: "זה אני, אדוני?"

²³ השיב ואמר: "הטובל אתי את ידו בקערה הוא יסגירני. ²⁴ בן האדם אמנם הולך כפיתוב עליו, אך לאוי לאיש אשר יסגיר את בן האדם. האיש ההוא, מוטב היה לו אלולא נולד."

²⁵ הגיב יהודה שהיה עתיד להסגירו – ושאל: "זה אני, רבי?"

השיב לו: "אתה אמרת."

²⁶ כאשר אכלו לקח ישוע לחם, ברך ובצע ונתן לתלמידים באמרו: "קחו ואכלו, זה גופי."

²⁷ לקח את הכוס, ברך ונתן להם באמרו: "שתו ממנה בלכם, כי זה דמי, דם הבְּרִית [החדשה] הנשפך בעד רבים לסליחת חטאים.

²⁹ ואני אומר לכם, מעתה לא אשתה מפרי הגפן הזה עד אותו היום אשר אשתהו חדש עמכם במלכות אבי."

כיפא עתיד להתכחש לישוע

(מרקוס יד 26-31; לוקס כב 31-34; יוחנן יג

36-38)

³⁰ לאחר ששרו את ההלל יצאו אל הרה הזיתים. ³¹ אמר להם ישוע: "אתם בלכם תבשלו בגללי הלילה, שהרי כתוב, ³² אכל את הרעה ותפוצץ כבשות העאן. אבל אחר שאקום אלך לפניכם לגליל."

³³ השיב לו כיפא ואמר: "גם אם הפל יבשלו בגללך, אני לעולם לא אבשלו!"

³⁴ אמר לו ישוע: "אמן ואומר אני לך כי בלילה הזה, בטורם יקרא התרנגול, שלוש פעמים תתכחש לי."

³⁵ אמר כיפא: "גם אם עלי למות אתך לא אתכחש לך!" וכן אמרו כל התלמידים.

ישוע בגת שמנים

(מרקוס יד 32-42; לוקס כב 39-46)

³⁶ אחרי כן בא אתם ישוע אל מקום הנקרא "גת שמנים ואמר אל התלמידים: "שבו לכם פה עד שאלך לשם ואתפלל". ³⁷ הוא לקח אתו את כיפא ואת "שני בני זבדי והחל לחוש בעצב ומועקה. ³⁸ אמר להם: "נפשי מרה עלי עד מות, השארו פה והיו ערים אתי." ³⁹ אז הלך מעט הלאה, נפל על פניו והתפלל באמר: "אבי, אם אפשר הדבר, העבר נא ממני את הכוס הזאת, אך לא כרצוני אני כי אם כרצונך אתה."

⁴⁰ לאחר מכן בא אל התלמידים ומצאם "ישנים. אמר אל כיפא: "ובכן לא יכלתם להשאיר ערים אתי שעה אחת? ⁴¹ היו ערים והתפללו כדי שלא תבואו לידי נסיון. אמנם הרווח חפצה, אבל הבשר חלש." ⁴² הלך שנית והתפלל באמר: "אבי, אם אי אפשר שיהכוס תעבר מבלי שאשתה אותה, יהי נא כרצונך." ⁴³ הוא חזר ושוב מצא אותם "ישנים, כי עיניהם היו כבדות. ⁴⁴ עוד פעם עזב אותם והלך להתפלל בשלישית באמר שוב את אותן המלים. ⁴⁵ אחרי כן בא אל התלמידים ואמר להם: "עודכם ישנים ונחמים? ⁴⁶ הנה באה השעה ובוהאדם ימסר לידי אנשים חוטאים. ⁴⁶ קומו ונלך. הנה מתקרב המסגיר אותי!"

ישוע נעצר

(מרקוס יד 43-50; לוקס כב 47-53; יוחנן יח

12-3)

⁴⁷ עודנו מדבר והנה בא "יהודה, באחד מן השנים עשר, ואתו המון רב, מאת ראשי הכהנים וזקני העם, בחרבות ובמקלות. ⁴⁸ המסגיר אותו הקדים לתת סימן באמר: "מי שאתן לו נשיקה זה הוא; תפסו אותו." ⁴⁹ מיד נגש אל ישוע ואמר: "שלום, רבי", ונשק אותו. ⁵⁰ אמר לו ישוע: "חבר, לשם מה אתה כאן?" אז נגשו אל ישוע, אחוזו בו בידיהם ועצרו אותו. ⁵¹ אחד מהאנשים שהיו עם ישוע שלח ידו ושלף את "חרבו, ובהכותו את בעד הכהן הגדול קצץ את אזנו. ⁵² אמר אליו ישוע: "השב את חרבך אל מקומה, כי כל האוחזים בחרב,

⁵³ שמא חושב אתה שאינני יכול לבקש מאבי ומיד ימציא לי יותר משנים עשר לגיונות מלאכים? ⁵⁴ אבל כיצד יתקיימו דברי הכתובים "שכך צריך להיות?"

⁵⁵ אותה שעה אמר ישוע אל ההמון: "כמו על שודד יצאתם בחרבות ובמקלות לתפס אותי. הרי יום יום "ישבתי במקדש ולמדתי ולא שלחתי יד לתפס אותי. ⁵⁶ אך כל זה קרה למען יתקיימו כתבי הנביאים." אז עזבוהו כל התלמידים וברחו.

ישוע לפני הסנהדרין

(מרקוס יד 53-65; לוקס כב 54-71;

יוחנן יח 13-14, 19-24)

⁵⁷ האנשים אשר עצרו את ישוע הוליכוהו אל "כיפא הכהן הגדול ושם נקהלו הסופרים והזקנים. ⁵⁸ כיפא הלך אחריו במרחק מה, וכשהגיע לחצר הכהן הגדול נכנס פנימה וישב עם המשרתים לראות מה יהיה הסוף. ⁵⁹ אז חפשו ראשי הכהנים וכל הסנהדרין עדות שקר על ישוע כדי להמית אותו, ⁶⁰ אך לא מצאו, אף שבאו לשם עדי שקר רבים. אחרי כן נגשו "שנים ואמרו, ⁶¹ "זה אמר, 'אני יכול להרס את היכל האלהים ובשלושה ימים לבנות אותו.'"⁶² קם הכהן הגדול ושאל אותו: "אינך משיב דבר על מה שאלה מעידים נגדך?" ⁶³ אולם ישוע "שתק. אמר אליו הכהן הגדול: "אני משיב אתה המשיח בן האלהים!"

⁶⁴ השיב לו ישוע: "אתה אומר, אך אומר אני לכם, מעתה תראו את בן האדם יושב כלימין הגבורה ויבא על ענני השמים."

⁶⁵ מיד "קרע הכהן הגדול את בגדיו ואמר: "מגדף הוא. מה לנו עוד צורך בעדים? הנה כעת שמעתם את הגדוף. ⁶⁶ מה דעתכם?" השיבו: "בן מות הוא."

⁶⁷ אז "ירקו בפניו והכוהו באגרוף; ⁶⁸ גם סטרו לו ואמרו: "נבא לנו, המשיח, מיהו המכה אותך?"

כיפא מתכחש לישוע

(מרקוס יד 66-72; לוקס כב 56-62; יוחנן יח (27-25)

69 אותה שעה ישב כיפא מחוץ לבית, בבחצר. נגשה אליו שפחה אחת ואמרה: "גם אתה היית עם ישוע הגלילי." 70 אך הוא הכחיש בפני הכל באמרו: "אינני יודע מה את אמרת." 71 כשיצא אל מבוא החצר ראתה אותו אחרת ואמרה לנמצאים שם: "זה היה עם ישוע מנצרת." 72 שוב הכחיש בשבועה ואמר: "אינני מכיר את האיש." 73 לאחר שעה קלה נגשו העומדים שם ואמרו אל כיפא: "באמת גם אתה מהם, כי המבטא שלך מסגיר אותך." 74 אז החל לקלל ולהשבע שאיננו מכיר את האיש ומיד קרא התרנגול. 75 נזכר כיפא בדבר שאמר לו ישוע – "בטרם יקרא התרנגול, שלוש פעמים תתכחש לי", יצא החוצה ובכה בכי מר.

כז

ישוע לפני פילטוס

(מרקוס טו 1-5; לוקס כג 1-5; יוחנן יח 28-38)

1 עם בקר התכנסו כל ראשי הכהנים וזקני העם למועצה כנגד ישוע, כדי להמית אותו. 2 הם קשרו אותו, הוליכוהו משם ומסרוהו לִפְּלִיטוֹס הַנְּצִיב. 3 יהודה שהסגירו, כשראה שהרשעו אותו, התחרט והחזיר לראשי הכהנים ולזקנים את שלושים שקלי הכסף באמרו: 4 "חטאתי, כי דם נקי הסגרת." 5 אך הם אמרו: "מה אכפת לנו? זה ענינך שלך!" 6 הוא השליך את הכסף לתוך המקדש, הלך משם ותלה את עצמו. 7 לקחו ראשי הכהנים את הכסף ואמרו: "אסור להכניס את הכסף לאוצר המקדש, כי מחיר דמים הוא." 8 התיעצו וקנו בו את שדה היוצר לקבורת הזרים. 9 על כן נקרא השדה ההוא "שדה הדם" עד היום הזה. 10 אז נתקיים מה שנאמר ביד ירמיהו הנביא: "ויקחו שלושים הכסף, אדר הקור אשר יקר מעל בני ישראל, ויתנו אותם בעד שדה היוצר כאשר צונו יהוה." 11 ישוע עמד לפני הנציב. שאל אותו הנציב:

"אתה מלך היהודים?"

השיב ישוע: "אתה אומר", 12 ולא ענה דבר כאשר האשימוהו ראשי הכהנים והזקנים. 13 אמר אליו פילטוס: "אינך שומע כמה הם מעידים נגדך?" 14 אך הוא לא השיב לו גם לא על טענה אחת, לתמהונו הרב של הנציב. 15 בחג היה הנציב נוהג לשחרר לעם אסיר אחד על-פי בחירתם. 16 אותה עת היה להם אסיר מפרסס, ישוע בר-אבא שמו. 17 לכן כאשר נקהלו שאל אותם פילטוס: "את מי אתם רוצים שאשחרר לכם, את ישוע בר-אבא או את ישוע הנקרא משיח?" 18 כי ידע שמקנאה מקרו אותו. 19 כאשר ישב על כס המשפט שלחה אליו אשתו לאמר: "אל יהיה לך דבר עם אותו צדיק, כי רבות סבלתי היום בבחלום בגללו." 20 ואולם ראשי הכהנים והזקנים שכנעו את המון העם לבקש את בר-אבא ולהכחיד את ישוע. 21 פנה אליהם הנציב ושאל: "את מי משניהם תרצו שאשחרר לכם?" אמרו: "את בר-אבא."

ישוע נידון למוות

(מרקוס טו 6-20; לוקס כג 13-25; יוחנן יח 39 - יט 16)

22 שאל אותם פילטוס: "אם כן, מה אעשה לישוע הנקרא משיח?" אמרו כלם: "שיצלב!" 23 שאל: "אבל מה רעה עשה?" אך הם צעקו ביותר שאת: "שיצלב!" 24 כשראה פילטוס כי אינו מועיל דבר ומה גם שמתרגשת מהומה, נטל מים ורחץ את ידיו לפני ההמון באמרו: "נקי אנכי מדמו של זה. זהו ענינכם!" 25 ענו ואמרו כל העם: "דמו עלינו ועל בנינו." 26 אז שחרר להם את בר-אבא, ואת ישוע ההלך ומסר לצליבה. 27 לקחו חילי הנציב את ישוע לבית הממשל והקהילו אליו את כל הגדוד. 28 הפשיטוהו והעטו עליו מעיל שני, 29 ולאחר ששרגו עטרת קוצים שמו אותה על ראשו, נתנו קנה ביד ימינו וכרעו לפניו כשהם מתקלסים בו ואומרים: "שלום לך, מלך יהודים"

⁵⁰ ישוע צעק שוב בקול גדול ונפח את רוחו. ⁵¹ והנה נקרעה פרכת המקדש לשתיים, מלמעלה עד למטה; הארץ רעדה, הסלעים נבקעו, ⁵² הקברים נפתחו וגופות רבות של קדושים ישני עפר נעורו. ⁵³ הם יצאו מן הקברים אחרי שהוא קם, נכנסו לעיר הקדש ונראו לרבים. ⁵⁴ שר המאה והאנשים אשר אתו, השומרים את ישוע, כראותם את רעידת האדמה ואת כל הנעשה, נתמלאו פחד רב ואמרו: "באמת בן־אלהים היה זה!" ⁵⁵ גם אנשים רבות שהלכו אחרי ישוע מן הגליל ושרתו אותו היו שם והתבוננו מרחוק. ⁵⁶ ביניהן היו מרים המגדלית, מרים אם יעקב ויוסף, ואמם של בני זבדי. ⁵⁷ לעת ערב בא איש עשיר תושב רמתים, יוסף שמו, שגם הוא נעשה לתלמיד של ישוע. ⁵⁸ הוא בא אל פילטוס ובקש את גופת ישוע. אז צוה פילטוס למסר אותה. ⁵⁹ יוסף לקח את הגופה, עטף אותה בסדין נקי והניח אותה בקבר החדש שלו אשר חצב בסלע. לאחר שגלל אבן גדולה על פתח הקבר הלך לדרך. ⁶¹ ומרים המגדלית ומרים האחרת היו שם, יושבות מול הקבר.

משמר על הקבר

⁶² למחרת ערב השבת נקהלו ראשי הכהנים והפרושים אל פילטוס. ⁶³ אמרו לו: "אדונינו, נזכרנו כי בעת שהיה חי אמר המתעה ההוא, ⁶⁴ לכן צוה נא שישמר הקבר עד היום השלישי, שמא יבואו תלמידיו ויגנבו אותו. לאחר מכן יאמרו לעם 'הוא קם מן המתים', ותהיה התרמית האחרונה גרועה מן הראשונה." ⁶⁵ אמר להם פילטוס: "הנה לכם משמר, לכו ושמרו כמו שאתם יודעים." ⁶⁶ הם הלכו והבטיחו את הקבר בכך ששמו אותם על האבן והציבו משמר.

כח

תחיית ישוע

(מרקוס טז 1-8; לוקס כד 1-12; יוחנן כ 1-10)

¹ אחרי השבת, עם עלות השחר של יום

היהודים! ³⁰ הם ירקו עליו, לקחו את הקנה והכווהו על ראשו. ³¹ לאחר שהתקלסו בו הסירו מעליו את המעיל, הלבשוהו את בגדיו והובילוהו להצלב.

צליבת ישוע

(מרקוס טו 21-32; לוקס כג 26-43; יוחנן יט 17-27)

³² בצאתם מצאו איש מארץ קירינה, שמעון שמו, והכריחו אותו לשאת את צלבו. ³³ הם באו אל מקום הנקרא גלגתא, כלומר מקום הגלגלת, ³⁴ ונתנו לו לשאת את צלבו. הוא טעם, אך לא רצה לשאתו. ³⁵ אחרי שצלבו אותו חלקו את בגדיו בהפילם גורל, ³⁶ וישבו לשמר עליו שם. ³⁷ מעל לראשו שמו את כתב אשמתו: "זה הוא ישוע מלך היהודים."

³⁸ אותה שעה נצלבו אתו שני שודדים, אחד מימינו ואחד משמאלו. ³⁹ והעוברים שם נגדפו אותו, הניעו ראשם ⁴⁰ ואמרו: "ההורס את בית המקדש ובונה אותו בשלושה ימים! הושע את עצמך, אם בן־אלהים אתה, ורד מן הצלב!" ⁴¹ כך גם התלווצצו ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים באמרים: ⁴² "אחרים הושיעו את עצמו איננו יכול להושיעו!?" ⁴³ מלך ישראל הוא! שירד עכשו מן הצלב ונאמין בו! ⁴⁴ בטח באלהים, עתה יפלוטוהו אם חפץ בו, כי אמר בן־אלהים אני!" ⁴⁴ כך תרפוהו גם השודדים שנצלבו אתו.

מותו וקבורתו

(מרקוס טו 33-47; לוקס כג 44-56; יוחנן יט 28-42)

⁴⁵ משעה שתיים עשרה בצהריים השתרר חשך על כל הארץ עד השעה שלוש, ⁴⁶ ובערך בשעה שלוש צעק ישוע בקול גדול: "אלי, אלי, למה שבקתני?" כלומר, "אלי, אלי, למה עזבתני?" ⁴⁷ כמה מן העומדים שם שמעו זאת ואמרו: "לאליהו הוא קורא." ⁴⁸ מיד רץ אחד מהם, לקח ספוג ומלא אותו חומץ, הצמיד אותו אל קנה והגיש לו לשאתו. ⁴⁹ אך יתר האנשים אמרו: "הבה נראה אם יבוא אליהו להציל אותו."

¹³ בְּאֶמְרָם: "הַגִּידוּ כָּדָּ: ¹⁴ בָּאוּ תַלְמִידָיו בְּלִילָה וְנָגְבוּ אוֹתוֹ כְּאִשׁוֹר יְשָׁנוּ". ¹⁵ וְאִם זֶה יוֹדֵעַ לְנֹצֵיב, אֲנִיחָנוּ נִשְׁכָּנֵעַ אוֹתוֹ וְנַפְטָר אֶתְכֶם מִדְּאָנָה. הֵם לָקְחוּ אֶת הַכֶּסֶף וְעָשׂוּ כְּמוֹ שֶׁהוּרִו לָהֶם. וְאִמְנָם שְׁמַע הַדְּבָר הַזֶּה נְפוּץ בְּקֶרֶב הָעָם עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

התגלותו לשליחים

(מרקוס טז 14-18; לוקס כד 36-49; יוחנן כ 23-19)

¹⁶ בֵּינְתֵימ הִלְכוּ אַחַד-עֶשֶׂר הַתַּלְמִידִים לְגִלְגַּלִּי, אֶל הַהָר אֲשֶׁר אָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ. ¹⁷ כְּשָׂרְאוּ אוֹתוֹ הִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ, אָבֵל הָיוּ כַּמָּה' שֶׁהִסְפִּיק קִנְזָן בְּלִבָּם. ¹⁸ נִגַּשׁ יֵשׁוּעַ לְדַבֵּר אִתָּם וְאָמַר: "נִתְּנָה לִי כָּל סְמִכוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. ¹⁹ עַל כֵּן לָכוּ וְעָשׂוּ אֵת כָּל הָעֲמִים לְתַלְמִידִים, הַטְּבִילוּ אוֹתָם לְשֵׁם הָאָב וְהַבֵּן וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ ²⁰ וְלִמְדוּ אוֹתָם לְשֹׁמֵר אֵת כָּל מֵה שְׁצִוִיתִי אִתְּכֶם. הִנֵּה אֲתִכֶם אֲנִי כָּל הַיָּמִים עַד כִּקְץ הָעוֹלָם."

רָאשׁוֹן, בָּאוּ מְרִים הַמְגִדְלִית וּמְרִים הָאֲחֶרֶת לְרֹאוֹת אֵת הַקֶּבֶר. ² לְפִתַּע הִיָּתָה רְעִידַת אֲדָמָה חֲזָקָה, כִּי מִלְּאָדָּ יהוה יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם, נִגַּשׁ וְגִלְגַּל אֵת הָאֶבֶן מִן הַפֶּתַח וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ. ³ מִרְאָהוּ הָיָה כְּבָרֶק וּלְבוּשׁוֹ לָבָן כְּשֶׁלֶג, ⁴ וּמִפְּחָדוֹ נִבְהָלוּ הַשּׁוֹמְרִים וְהָיוּ כְּמֵתִים. ⁵ אָמַר הַמְּלָאָךְ אֶל הַנְּשִׂיִם: "אֵל תִּפְחַדְנָה אִתָּן. אֲנִי יוֹדֵעַ כִּי אֵת יֵשׁוּעַ שֶׁנִּצְלַב אִתָּן מִחַפְּשׁוֹת. ⁶ הוּא אֵינְנוּ כָּאוֹן, שֶׁהָרִי קָם לְתַחִיָּה כְּכִפִּי שֶׁאָמַר. בִּאֲנָה וּרְאִינָה אֵת הַמָּקוֹם שֶׁשָּׁכַב בּוֹ. ⁷ לִכְנָה מֵהָר וְהִגִּדְנָה לְתַלְמִידָיו: 'הוּא קָם מִן הַמֵּתִים וְהִנֵּה הוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם לְגִלְגַּלִּי. שֵׁם תִּרְאוּ אוֹתוֹ. הִנֵּה אִמְרֵתִי לָכוֹן." ⁸ הֵן עָזְבוּ מֵהָר אֵת הַקֶּבֶר בִּירְאָה וּבְשִׁמְחָה גְדוֹלָה, וְרָצוּ לְהוֹדִיעַ לְתַלְמִידָיו. ⁹ פְּתֹאֹם פָּגַשׁ אוֹתָן יֵשׁוּעַ וְאָמַר: "שְׁלוֹם לָכוֹן." הֵן נִגַּשׁוּ אֵלָיו, אֲחִזּוּ בְּרַגְלָיו וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ. ¹⁰ אָמַר לָהֶן יֵשׁוּעַ: "אֵל תִּפְחַדְנָה, לִכְנָה וְהִגִּדְנָה לְאֲחֵי שְׁיִלְכוּ לְגִלְגַּלִּי וְשֵׁם יְרְאוּנִי." ¹¹ בְּשַׁעָה שֶׁהִלְכוּ בָּאוּ הָעִירָה כַּמָּה מִן הַשּׁוֹמְרִים וְהוֹדִיעוּ לְרֹאשֵׁי הַכְּהֻנִּים אֵת כָּל אֲשֶׁר קָרָה. ¹² רֹאשֵׁי הַכְּהֻנִּים הִתְכַּנְּסוּ עִם הַזִּקְנִים וּלְאַחַר הִתְיַעְצוֹת נִתְּנוּ לְחִילִים סְכוּם כֶּסֶף נָפֶר